

TỰ DO NGÔN LUẬN

Ban biên tập

Lm NGUYỄN VĂN ĐÀI

Lm PHAN VĂN LỢI

Lm NGUYỄN VĂN LÝ

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

Gữ ngọn lửa Formosa !!!

Ngày 5 tháng 12 vừa qua, Linh mục Nguyễn Đình Thục thuộc Giáo phận Công giáo Vinh, đại diện các nạn nhân của thảm họa môi trường biển, trong bản trình bày trước Quốc hội Đài Loan về tội ác do Formosa gây nên đối với dân sinh và môi trường Miền Trung, đã mạnh mẽ tố cáo:

- Điều đáng căm phẫn là từ khi gây thảm họa đến nay, Formosa chưa một lần thông báo cho công luận biết họ đã thải những chất gì vào biển, số lượng bao nhiêu, thải trong thời gian nào!

- Điều đáng sợ hãi là một số báo chí trong nước có đưa tin nhiều mẫu cá lấy ở Hà Tĩnh bị nhiễm cyanur, phenol và đặc biệt là kim loại nặng cadimi, chì, sắt, crom và thủy ngân vượt mức cho phép. Nhưng thông tin chính thức về các độc tố này thì lại không có, đang khi người dân đòi hỏi nhà nước phải công bố rõ ràng kim loại nặng trong nguồn gây ô nhiễm là những loại nào, đâu là tác động của chúng đối với môi trường và sức khỏe, tồn dư của chúng trong trầm tích đáy biển sẽ ảnh hưởng đến nhiều thế hệ người Việt ra sao. Hiện giờ hầu như ai cũng nghe nói đến thảm họa Minamata ở Nhật Bản cách đây hơn nửa thế kỷ và đều sợ rằng trong những thập kỷ tới, dân Việt cũng rơi vào tình cảnh tương tự. Nên từ khi thảm họa xảy ra, người dân không dám dùng các loại thủy hải sản (cá, tôm, nghêu, mực, muối, nước mắm...) vì chẳng biết những chất độc đã nhiễm vào chúng sẽ ảnh hưởng như thế nào đến sinh mạng. Và tình trạng này sẽ còn kéo dài bao lâu nữa?

- Điều đáng ngờ ngàng là người dân, đặc biệt những ai cảm thấy sức khỏe có vấn đề sau khi tiếp xúc với nước biển hay tiêu thụ sản phẩm biển, gặp rất nhiều khó khăn để lấy kết quả xét nghiệm liên quan đến kim loại nặng trong cơ thể của mình với những lý do rất khó hiểu. Hiện tại chỉ có một kết quả của một bệnh nhân cho thấy hàm lượng thủy ngân và chì trong máu vượt quá mức cho phép. Về bệnh tật, mặc dù chưa được chính thức công nhận, nhưng thông tin trên mạng xã hội ghi nhận ít nhất đã có ba trường hợp tử vong sau khi ăn cá biển. Một thợ lặn làm việc cho Formosa đã chết sau ngày bị nhiễm độc. Những thợ lặn khác cũng có các triệu chứng tương tự.

Dĩ nhiên, tất cả những sự mập mờ lấp lửng, bưng bít thông tin (từ phía Formosa và nhà cầm quyền) mà linh mục Nguyễn Đình Thục đã tố cáo ở trên không có gì mới, chỉ có điều là chúng được nói lên công khai tại chính nơi Formosa đặt bản doanh, sào huyệt, trong một nỗ lực mới để duy trì "ngọn lửa" Formosa. Xin lưu ý: linh mục Thục cũng là một trong nhiều người (chức sắc và tín đồ) tại Giáo phận Vinh đã làm cho ngọn lửa Formosa bùng cháy qua những vụ đưa đơn đòi bồi thường, nộp hồ sơ quyết khởi kiện và xuống đường biểu tình cách đồng đạo...

Nhưng ngoài những việc "tiêu cực" nói trên đây, đảng và nhà nước Việt cộng còn thực hiện nhiều việc "tích cực" hơn nữa. Thời gian qua, đó là bao che dung dưỡng cho Formosa tiếp tục hoạt động, tiếp tục xả thải, tiếp tục đầu độc môi trường sau khi đã được nó thí cho một số tiền gọi là "bồi thường" hết sức bèo bọt đến độ khốn nạn. Đó là không truy tố toàn bộ những quan chức chóp bu đã đưa tên tội phạm môi trường khét tiếng ấy vào VN hoặc đã lên tiếng bênh vực nó suốt mấy tháng trời cho tới cuộc họp báo chính phủ ngày 30-06. (Mới đây có truy tố -kiểu mỵ dân- một tên nhãi nhép là cựu chủ tịch xã Kỳ Anh về tội tham nhũng). Đó là tung toàn thể bộ máy công quyền, khối báo chí tay sai, dàn công an mạng, đám dư luận viên đồng loạt gọi đại thảm họa là "sự cố môi trường", ngoác miệng tối thiểu hóa các nguy cơ, lúng lúng ai vạch trần vụ việc, vu khống chửi bới các cá nhân và tổ chức lên tiếng bảo vệ môi trường. Đó là trấn áp khốc liệt những cuộc biểu tình lớn nhỏ của nhân dân, của giáo dân nhằm tố cáo thủ phạm Formosa lẫn đồng phạm và đòi được bồi thường thiệt hại. Đó là hăm dọa, đánh đập, bắt bớ, xử tòa những công dân yêu cầu phải cho đất nước được sống trong một sinh thái an toàn. Đó là thay vì vận dụng tất cả mọi phương tiện kỹ thuật để thanh tẩy biển, tiêu diệt cá tôm nhiễm độc, khôi phục các rặng san hô, thì lại thỉnh thoảng họp báo để tuyên bố đại dương đã tự làm sạch mà không ngưng miệng, rồi xúi dân cứ đi tắm biển, nuôi trồng và tiêu thụ thủy sản. Đó là thay vì khôi phục và bảo vệ ngư trường ở miền Trung, để luôn có những "cột mốc bảo vệ chủ quyền đất nước trên Đông hải" vốn đang bị Tàu cộng lăm le chiếm đoạt, thì lại tìm cách buộc ngư dân phải chuyển nghề, rời biển, lên sống trên đất, qua lao động tận bên Lào, để lũ Bắc phương xâm lược dễ dàng hoàn tất kế hoạch. Đó là quyết tâm thực hiện một vụ Formosa thứ hai: xây dựng nhà máy thép mới với vốn của Trung Quốc ở Cà Ná, Ninh Thuận, mang tên Tôn Hoa Sen, để phối hợp cùng tên tội phạm ở Vũng Áng giết chết toàn bộ nguồn thủy sản của miền Trung và làm cho lãnh hải VN càng thêm thênh thang rộng mở cho Hán cộng tràn vào. Chưa kể vụ một nhà đầu tư Trung Quốc đang dự trù xây dựng nhà máy kẽm tại khu kinh tế Chân Mây-Lăng Cô, Thừa Thiên-Huế, cũng sát bên bờ biển.

Mới đây, còn có những sự việc động trời như vụ tàu kiểm ngư của Thanh Hóa đâm chìm tàu đánh cá của ngư dân sáng ngày 16-11-2016 trên chính vùng biển Việt Nam. Như vụ đại tá Đặng Hoài Sơn, trưởng công an thị xã Kỳ Anh, Hà Tĩnh – với lời lẽ hăm dọa – đã buộc một ngư dân Đông Yên gỡ bỏ khỏi Facebook video clip mà anh đã quay được về chiếc tàu (nghỉ là từ Formosa ra) đang đổ hàng trăm tấn chất thải tại biển Vũng Áng ngày 20-11-2016. Rồi vụ sư đoàn 324 thuộc quân khu 4 vừa có cuộc diễn tập mà tình huống đặt ra là các chiến sĩ vượt sông để tấn công mục tiêu trên địa bàn Nghệ An. Theo công luận, mục tiêu giả định này chính là Giáo phận Công giáo Vinh nói chung và đầu não là tòa giám mục Vinh nói riêng (nằm bên một bờ sông) ở Xã Đoài. Trong quá khứ, sư đoàn 324 này từng đàn áp đẫm máu vụ giáo dân nổi dậy ở Quỳnh Lưu vào năm 1956, nơi mà mới đây, vào tháng 6-2016, cũng đã diễn ra một cuộc biểu tình phản đối Formosa từ phía các giáo dân.

Tất cả mọi động thái đó của nhà cầm quyền đều nằm trong kế hoạch "nhận chìm vụ cá chết" và "dập tắt ngọn lửa Formosa" hầu bảo vệ sự thống trị đầy sai lầm, tội ác và thất bại của đảng.

Nhưng dập tắt ngọn lửa Formosa sao được khi –vì ngu dốt? vì sợ hãi? vì đồng lõa? – Việt cộng đã ngửa tay nhận số tiền bồi thường 500 triệu đôla mà rõ ràng là chẳng thấm vào đâu so với thảm họa của môi trường và đòi hỏi của các nạn nhân đủ loại. Dĩ nhiên nhà nước đã có kế hoạch hỗ trợ cho tất cả những ai làm kinh tế biển ở 4 tỉnh miền Trung. Như ngày 21-10,

GIẢI NHÂN QUYỀN VIỆT NAM 2008 GIẢI TRUYỀN THÔNG LIÊN MẠNG 2011

TRONG SỐ NÀY

- Trg 01** ➤ *Giữ ngọn lửa Formosa !!!*
- Trg 03** ➤ *Tâm thư kêu gọi tham gia chiến dịch Đòi nhân quyền...*
-Hội đồng Liên kết QN-HN VN.
- Trg 04** ➤ *Thư gửi Quốc hội Đài Loan...*
-Các Tổ chức XHDS Á châu.
- Trg 05** ➤ *Bản Lên tiếng nhân Ngày Quốc tế Nhân quyền lần thứ 68.*
-22 Tổ chức XHDS độc lập VN.
- Trg 06** ➤ *Quốc hội Hoa Kỳ thông qua Luật bổ sung về Tự do Tôn giáo.*
-Mạch Sống.
- Trg 07** ➤ *Giáo hội Tin lành tiếp tục bị đàn áp.*
-Chân Trời Mới+Ng. Hoàng Hoa
- Trg 08** ➤ *Quân khu 4 sẵn sàng đàn áp Giáo phận Công giáo Vinh.*
-Người Buôn Gió.
- Trg 09** ➤ *Trung Quốc thuê 20% chiều dài bờ biển Campuchia trong...*
-Hồng Thủy.
- Trg 10** ➤ *Những huyền thoại F. Castro.*
-Nguyễn Xuân Nghĩa.
- Trg 12** ➤ *Chúng ta cần sự thay đổi.*
-Kính Hòa RFA.
- Trg 13** ➤ *Không phải đổi mới, không phải cách mạng, mà là...*
-Bs Nguyễn Đan Quế.
- Trg 15** ➤ *Nói về "chính trị".*
-FB Trương Nhân Tuấn.
- Trg 16** ➤ *Thoát nước và thoát người.*
-Phạm Chí Dũng.
- Trg 17** ➤ *Sự sụp đổ của đồng tiền.*
-Ls Lê Văn Luân.
- Trg 18** ➤ *Bài phát biểu thay mặt cho những nạn nhân Formosa...*
-Lm Nguyễn Đình Thục.
- Trg 20** ➤ *Từ vụ kiện của Trịnh Vĩnh Bình, suy nghĩ về khả năng...*
-Trần Phong Vũ.
- Trg 23** ➤ *Tham nhũng vụ Formosa đã bị đưa ra xét xử.*
-Calitoday + RFA.
- Trg 24** ➤ *Ngư dân liên tục biểu tình đòi bồi thường vụ Formosa.*
-DLB-RFA-GNsP.
- Trg 26** ➤ *Hành vi xảo quyết của Phú Trọng và Xuân Phúc trong dự...*
-Dân Làm Báo.
- Trg 27** ➤ *Bất chấp phản đối, CSVN vẫn tiến hành dự án thép ở Cà Ná.*
-Người Việt.
- Trg 28** ➤ *Đất, một bài ca buồn của người Việt.*
-Nhóm phóng viên RFA từ VN.
Và một số bài khác...

với bản tin: "Địa phương đầu tiên chi trả bồi thường từ Formosa cho ngư dân", báo VNExpress cho biết nhiều xã vùng duyên hải thuộc tỉnh Thừa Thiên-Huế đã được nhận tiền tạm cấp bồi thường là 400 tỷ đồng. Cũng tờ báo trên, ngày 16-11, lại loan tin ngư dân Quảng Trị được bồi thường lên tới 500 tỷ.

Tuy nhiên, báo chí lề dân thời gian gần đây lại loan những tin tức không mấy tốt đẹp về vụ này, đặc biệt tại những địa phương thiệt hại nhiều hơn là Quảng Bình, Nghệ An, Hà Tĩnh. Dân Làm Báo ngày 25-10 cho hay: hôm nay, nhiều người dân xã Thạch Hạ đã đồng loạt vây hãm trụ sở UBND thành phố Hà Tĩnh biểu tình đòi đền bù thiệt hại do Formosa gây ra. Video và hình ảnh cho thấy người dân cầm theo băng-rôn lớn với dòng chữ: "Formosa làm thiệt hại nghề nghiệp và đời sống chúng tôi. Đề nghị chính quyền các cấp thực hiện công bằng". "Formosa gây thảm họa, chúng tôi đang chịu hậu quả, đề nghị chính quyền giúp đỡ". "Các hộ dân xã Thạch Hạ đề nghị UBND tỉnh, UBND thành phố đền bù thiệt hại do Formosa gây ra" và đòi gặp lãnh đạo thành phố để gửi đơn khiếu nại. Đáp lại, nhà cầm quyền chẳng những không dám gặp dân, mà còn đóng kín cổng văn phòng, đồng thời huy động lực lượng công an ra ngăn chặn và không cho người dân vào bên trong để nộp đơn.

Đài Á Châu Tự Do ngày 07-12 loan tin: Khoảng hơn 2.000 ngư dân xã Quảng Xuân, huyện Quảng Trạch, tỉnh Quảng Bình, đã biểu tình tại nhà văn hóa thôn Xuân Hòa của xã vào sáng hôm nay để phản đối quyết định đền bù thiệt hại cho người dân bị ảnh hưởng do thảm họa môi sinh mà họ cho là không công bằng. Số người biểu tình này cũng là giáo dân xứ Xuân Hòa, hạt Hướng Phương, giáo phận Vinh. Linh mục Mai Xuân Ái, chủ chăn của họ phát biểu: "Dân bức xúc ở chỗ Nhà nước chưa đền bù cho dân; nhưng cô giáo ở các trường đòi nợ học sinh bắt phải đóng học phí, bảo hiểm y tế trong khi không tổ chức khám theo quyền lợi của các em. Một lý do nữa là người đáng đền bù lại không đền bù, còn người đáng hỗ trợ lại kêu lên... Dân không tán đồng cách làm của cơ quan chức năng nên họ quyết tâm xuống đường để đòi lại công lý."

Trang mạng Tin Mừng Cho Người Nghèo ngày 12-12 cho biết: Hàng ngàn người dân vùng biển thuộc xã Kỳ Hà, Kỳ Vân và Kỳ Tân, tỉnh Hà Tĩnh đã quy tụ ngay đoạn đường đi vào thị xã Kỳ Anh, quốc lộ 1A, biểu tình đòi hỏi Formosa rút khỏi VN và yêu cầu nhà cầm quyền bồi thường thỏa đáng cho họ. Lý do chính khiến bà con xuống đường là vì VC đang làm ngơ trước sự mất mát cơ nghiệp của người dân và cả dân tộc, các gia đình lâm cảnh nghèo túng, trẻ em thất học dài dài... Nhiều băng-rôn biểu ngữ được bà con mang theo có nội dung: "Khởi tố Formosa", "Formosa là thảm họa của đất nước", "Tôi cần biển, cần tôm, cần cá, không cần sắt thép"...

Tất cả các cuộc biểu tình (mà trên đây chỉ là vài ví dụ tiêu biểu) ngày càng cho thấy VC không có thiện chí và chẳng đủ khả năng giải quyết đại thảm họa hiện thời của dân tộc. Mà từ xưa tới nay, có thảm họa lớn bé, khủng hoảng to nhỏ nào mà VC đủ tâm và đủ tầm để giải quyết ổn thỏa, ích lợi cho dân cho nước? Vì bản chất chế độ là quyết nắm mọi tài nguyên quốc gia (vật chất), mọi tư tưởng con người (tinh thần) để giữ mọi quyền lực, bất chấp dân tình đói khổ, đất nước điêu linh và giống nòi suy bại. Tất cả các cuộc biểu tình trên đây cũng ngày càng cho thấy giải pháp hữu hiệu hiện thời là tỏ bày sức mạnh tập thể, quyền lực nhân dân qua các cuộc xuống đường đồng đạo và liên tục. Bên Đông Âu thập niên 80-90 thế kỷ trước, các giáo hội Công giáo, Tin lành, Chính thống một đảng vừa tổ chức những buổi cầu nguyện tập thể, thường xuyên, khắp cả nước cho quê hương, đảng khác vừa thiết lập thói quen xuống đường sau buổi thờ phượng Chủ nhật: lễ xong, từ mọi nhà thờ trong thành phố, tín đồ kéo nhau ra quảng trường trung ương. Các lãnh đạo tinh thần tại VN có dám thử như vậy không, có dám bắt chước những đồng nghiệp bên trời Âu mà nay được xưng tụng là mục tử của Giáo hội và là anh hùng của Dân tộc?

Quốc tang của bọn đầu gấu Ba Đình (Babui, Danchimviet.info)

HỘI ĐỒNG LIÊN KẾT QUỐC NỘI HẢI NGOẠI VIỆT NAM TÂM THƯ KÊU GỌI

**tham gia chiến dịch Đòi nhân quyền và Vẹn toàn lãnh thổ cho VN
nhân kỷ niệm Ngày Quốc tế Nhân quyền lần thứ 68**

Ủy ban Thường trực HDLK QN-HN Việt Nam 30-11-2016

Kính gửi

- Quý vị Lãnh đạo tinh thần các Tôn giáo.
- Quý vị Đại diện các đoàn thể đấu tranh, cộng đồng, hội đoàn.
- Quý Cơ quan truyền thông báo chí người Việt Tự do.
- Quý Đồng bào tại quốc nội và hải ngoại

Kính thưa Quý Vị,

Cách đây 68 năm vào ngày 10 tháng 12 năm 1948, Bản Tuyên ngôn Quốc tế Nhân quyền đã được Liên Hiệp Quốc công bố nhằm đề cao, cổ vũ và bảo vệ quyền căn bản của con người trên toàn thế giới. Bản Tuyên ngôn khẳng định: **"Mọi người sinh ra được tự do và bình đẳng về phẩm cách và quyền lợi, được hưởng những quyền tự do căn bản không phân biệt chủng tộc, màu da, nam nữ, ngôn ngữ, tôn giáo, chính kiến hay tư tưởng, nguồn gốc dân tộc hay xã hội, tài sản, dòng dõi hay bất cứ thân trạng nào khác. Mọi người đều bình đẳng trước pháp luật, không ai có thể bị bắt giữ, giam cầm hay lưu đầy một cách độc đoán; ai cũng có quyền được một toà án độc lập và vô tư xét xử một cách công khai và công bằng về những quyền lợi, nghĩa vụ hay những tội trạng hình sự bị cáo buộc v.v..."**

Điều khoản cuối cùng của bản Tuyên ngôn còn viết: **"Không (ai) được phép diễn giải bất kỳ điều khoản nào trong Bản Tuyên ngôn này theo hướng ngầm cho phép bất kỳ quốc gia, nhóm người hay cá nhân nào tham gia hoặc có hành vi nhằm tước bỏ bất cứ quyền tự do nào nêu trong Bản Tuyên ngôn này"**.

Như vậy, các quốc gia khi gia nhập tổ chức Liên Hiệp Quốc đều có bổn phận tôn trọng và thực hiện bản Tuyên ngôn Quốc tế Nhân quyền này như một mẫu mực nhằm mang lợi ích thiết thực cho quốc gia và dân tộc của mình.

Tuy nhiên tại Việt Nam, đảng Cộng sản đã áp đặt một nền cai trị độc tài độc đảng vô thần trên miền Bắc năm 1954 và toàn cõi Việt Nam năm 1975, tước đoạt các quyền tự do căn bản của người dân nhất là quyền tự do tôn giáo, tự do tư tưởng, tự do ngôn luận, tự do lập hội... Sau khi gia

nhập Liên Hiệp Quốc tháng 1-1977 và trở nên thành viên của Hội đồng Nhân quyền LHQ năm 2013, cho đến nay nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam vẫn không tôn trọng bản Tuyên ngôn Quốc tế này, vẫn tiếp tục đàn áp, khủng bố các Chức sắc và Tín đồ Tôn giáo chơn truyền, trấn áp các nhà tranh đấu ôn hòa cho tự do dân chủ, cho nhân quyền và cho sự vẹn toàn lãnh thổ Việt Nam. Nhà cầm quyền CSVN hiện vẫn giam giữ và hành hạ rất nhiều tù nhân Lương tâm trong đó có MS Nguyễn Công Chính, các tín đồ tôn giáo sắc tộc, LS Nguyễn Văn Đài, Ông Trần Huỳnh Duy Thức, Blogger Nguyễn Hữu Vinh (Ba Sàm), Nguyễn Đình Ngọc (Nguyễn Ngọc Già), Bà Bùi Thị Minh Hằng, Bà Cấn Thị Thêu (vừa bị kết án 20 tháng tù ở ngày 30-11-2016), bà Nguyễn Ngọc Như Quỳnh (Mẹ Nấm), BS Hồ Hải, Ông Trần Anh Kim, Ông Lê Thanh Tùng, Ông Lưu Văn Vịnh, Ông Nguyễn Văn Đức Độ và nhiều người khác nữa. Gần đây, nhà cầm quyền CSVN đã thông qua luật Tín ngưỡng và Tôn giáo chỉ nhằm mục đích khống chế các Tôn giáo chặt chẽ hơn. Ngày 8 tháng 9, 2016, nhà cầm quyền đã cưỡng chế và phá hủy chùa Liên Trì, một cơ sở của Phật giáo đã tồn tại trên 70 năm tại Thủ Thiêm, Việt Nam, bất chấp sự phản đối của dư luận Quốc tế.

Trong lúc đó, nhà cầm quyền CSVN đã làm ngơ trước nỗi thống khổ đói nghèo của Đồng bào miền Trung sau thảm họa ô nhiễm môi trường do tập đoàn Formosa gây ra, lại còn ngăn cản và đàn áp nạn nhân đòi công lý về những thiệt hại to lớn cho đời sống và sức khỏe. Ngoài ra hàng ngàn, hàng vạn Dân Oan hiện sống trong cảnh lầm than, thống khổ, hoặc bị tù đầy vì tranh đấu chống bất công, chống cướp đoạt tài sản đất đai ruộng vườn và chống áp bức gây ra bởi bọn cường hào đồ từ nhiều năm qua...

Kính thưa toàn thể quý vị,

- Trước hoàn cảnh Đất nước và nỗi đau trăm thống của Tổ quốc và Dân tộc,

- Trước nguy cơ mất Nước về tay Trung Cộng đã quá gần kề và ngày càng lộ rõ,

Chúng tôi, Hội đồng Liên kết Quốc nội Hải ngoại Việt Nam khẩn

thiết kêu gọi toàn thể Đồng bào trong và ngoài Nước nhân ngày Quốc tế Nhân quyền lần thứ 68:

1- Tổ chức và tham gia các cuộc gặp mặt, biểu tình, thấp nến, tuyệt thực, tọa kháng - tùy hoàn cảnh và thời gian- nhằm tố cáo trước công luận thế giới chính sách bóp chết nhân quyền của nhà cầm quyền CSVN, đồng thời nói lên khát vọng của toàn dân đòi Quyền Làm Người cho Dân tộc Việt Nam.

2- Lập kiến nghị, kháng thư, gởi gởi các Cơ quan Quốc tế Nhân quyền, các Chính phủ, các Tòa Đại sứ các Quốc gia dân chủ, thỉnh cầu họ dùng ảnh hưởng và quyền hạn của mình nhằm:

a. Hỗ trợ cuộc tranh đấu của Nhân dân Việt Nam đòi tự do dân chủ, đặc biệt cuộc tranh đấu đòi công lý môi trường tại miền Trung.

b. Áp lực buộc CSVN trả tự do thật sự cho các Vị Lãnh đạo tinh thần các Tôn giáo, các Nhà tranh đấu vì dân chủ, các Nhà bất đồng chính kiến cùng các Tù nhân Lương tâm hiện còn bị giam cầm hay quản chế một cách độc đoán.

Nhân dịp này, chúng tôi kính mời quý vị tham dự Ngày Quốc tế Nhân quyền được tổ chức tại trụ sở Liên Hiệp Quốc thành phố New York, Hoa Kỳ vào những ngày 9 và 10 tháng 12 năm 2016 với lịch trình như sau:

- Ngày 9-12-2010 từ 10 giờ sáng đến 3 giờ 30 chiều: Tiếp xúc và đạo đạt Thịnh Nguyễn thư đến Văn phòng Cao ủy Nhân quyền LHQ và Văn phòng các Phái bộ các Quốc gia bên cạnh LHQ như Hoa Kỳ, Pháp, Đức, Anh, Canada...

- Ngày 10-12-2010 từ 1 giờ đến 3 giờ 30 chiều: Biểu tình tố cáo và lên án nhà cầm quyền CSVN về hành động chà đạp nhân quyền tại Việt Nam, trước trụ sở Liên Hiệp quốc, **Ralph Bunche Park, 1st Ave. Bet. E.42nd St and E 43rd St. Manhattan, NY.**

Kính thưa toàn thể Đồng Bào,

Với những biến động sâu xa hiện nay tại quốc nội và quốc tế, chúng ta quyết chọn Ngày Quốc tế Nhân quyền 10 tháng 12 năm 2016 này là khởi điểm cho một chu trình đấu tranh mới, giương cao ngọn cờ Tự do, Dân chủ và Nhân bản để cứu nguy Đất nước.

Vì tiền đồ và vinh quang của Tổ quốc, vì tương lai Dân tộc và sự tồn vong của Nòi giống, một lần nữa, Hội đồng Liên kết Quốc nội Hải ngoại Việt Nam ước mong toàn thể Đồng bào hưởng ứng và tích cực tham gia đồng đảo trong niềm tin tất thắng để dựng

lại một nước Việt Nam độc lập, tự do, dân chủ, an lạc và phú cường.

Làm tại Việt Nam và Hải ngoại,
ngày 30 tháng 11 năm 2016

TM. Ủy ban Thường trực Hội đồng Liên kết QNHNVN

- Cố vấn: LM Nguyễn Văn Lý – Hòa thượng Thích Minh Tuyên.

- Các đồng Chủ Tịch: HT. Thích Không Tánh (Phật giáo); LM. Phan Văn Lợi (Công Giáo); CTS. Hứa Phi (Cao đài Chơn truyền); Đạo huynh Lê Văn Sốc (PGHH Thuần túy); MS. Nguyễn Hoàng Hoa (Tin lành); BS. Võ Đình Hữu, Chủ tịch HĐDB Cộng đồng Người Việt Quốc gia Liên bang Hoa Kỳ; BS. Đỗ Văn Hội, Chủ tịch HĐCH Cộng đồng Người Việt Quốc gia Liên bang Hoa Kỳ; Nhân sĩ Lưu Văn Tươi, Chủ tịch HĐGS Cộng đồng Người Việt Quốc gia Liên bang Hoa Kỳ; Nhân sĩ Nguyễn Văn Tánh, Chủ tịch UB Diễn hành Văn hóa Quốc tế, Cố vấn CĐNVQGLB HK; Nhà Biên khảo Phạm Trần Anh, CT Diên Hồng Thời Đại; Phó Trị sự Trần Việt Hùng, TTK Liên hiệp Hội thánh Em và Tin đồ Cao đài Tòa thánh Tây Ninh Hải ngoại; Nhân sĩ Cao Xuân Khải, PCT Hội Ái hữu Tù nhân Chính trị Tôn giáo Việt Nam; Nhân sĩ Trần Văn Đông, Ban Kiểm soát Liên hội Người Việt Canada (Nguyên TTK); Nhân sĩ Trần Ngọc Bình (Ban Yểm trợ Truyền thông Khối 8406); BS Hoàng Thị Mỹ Lâm, CT Liên hội Người Việt Tỵ nạn Cộng hòa Liên bang Đức.

TỰ DO NGÔN LUẬN

Bán nguyệt san ra ngày 1
và 15 mỗi tháng
IN VÀ TẶNG TẠI VN

Địa chỉ liên lạc:

witness2005@gmail.com

Muốn đọc tờ báo trên mạng:

<http://www.tdngonluan.com>

www.tudodanchuvietnam.net

<http://tudongonluan.atSPACE.com>

<http://khoid8406vn.blogspot.com>

<https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl>

**Nhiệt liệt chúc mừng
Luật sư Võ An Đôn và
Mạng lưới Blogger VN
được trao giải Nhân
quyền VN 2016**

CÁC TỔ CHỨC XÃ HỘI DÂN SỰ Á CHÂU THƯ GỎI QUỐC HỘI ĐÀI LOAN Formosa phải hoàn toàn chịu trách nhiệm

46 Tổ chức Xã hội Dân sự 05-12-2016

Trong chuyến làm việc hai ngày 05+06.12.2016, linh mục JB Ng. Đình Thục đã đại diện các linh mục và các tổ chức xã hội dân sự (XHDS) độc lập trao thỉnh nguyện thư về vấn đề Formosa cho Chủ tịch Viện Lập pháp Đài Loan, ông Su Jia-chyuan. 46 tổ chức XHDS của Việt Nam, Đài Loan, Mông Cổ, Campuchia, Iran và Hàn Quốc đã cùng nhau ký tên vào lá thư để yêu cầu quốc hội Đài Loan xem xét về thảm họa mà Formosa gây ra cho người dân miền trung Việt Nam.

Nội dung thư đề cập đến 5 vấn đề cốt lõi mà theo các nhà hoạt động và người dân chính là căn nguyên dẫn đến thảm họa cá chết hàng loạt ở các bãi biển Miền Trung trong những tháng trước.

Cũng trong những hoạt động nhằm vận động chính giới Đài Loan can thiệp, linh mục Nguyễn Văn Hùng cùng các tổ chức NGOs về môi trường đã tổ chức họp báo tại Quốc hội, trao đổi về các giải pháp và mong muốn của người Việt Nam.

Linh mục JB Nguyễn Đình Thục, quản xứ Song Ngọc đã có bài phát biểu nêu lên thực trạng và những việc cần làm để đòi công lý cho các nạn nhân của Formosa.

Báo chí quốc tế trong những ngày cuối tháng 9 và đầu tháng 10 năm nay, đã đồng loạt đưa tin về hành trình đòi công lý của hơn 600 nguyên đơn kiện Formosa dưới sự lãnh đạo của linh mục Anton Đặng Hữu Nam, cũng như cuộc đại biểu tình với quy mô hơn 20 ngàn trước công trụ sở công ty Formosa.

Đây là chuỗi công tác ngoại vận sau khi các hoạt động sôi nổi trong nước tạm lắng và làm nóng nghị trường Đài Loan, nơi Formosa đặt bản doanh.

Minh Nhật, GNSP

Ngày 5 tháng 12, 2016

Kính gửi Ông Chủ tịch Su Jia-chyuan

Viện Lập pháp Trung Hoa Dân quốc, Đài Bắc, Đài Loan.

Thưa Ông Chủ tịch,

Chúng tôi là những tổ chức xã hội dân sự Đài Loan và Việt Nam, đặc biệt quan tâm tới thảm họa môi trường tại Việt Nam do công ty thép Formosa Hà Tĩnh gây nên.

Vào đầu tháng Tư vừa qua, hàng trăm tấn cá chết đã trôi dạt vào bờ biển miền Trung Việt Nam. Đây là thảm họa môi trường chưa từng thấy đã xảy ra cho ngư nghiệp Việt Nam. Những nguy hại cho đời sống và thiệt hại về kinh tế còn đang tiếp diễn và cho tới nay vẫn chưa được lượng định đầy đủ.

Sau gần 3 tháng phủ nhận và chối quanh, nhà cầm quyền Hà Nội và công ty Formosa đã công bố một kết quả đã được dàn xếp giữa hai bên vào ngày 30 tháng Sáu. Thỏa thuận bí mật này đã cho thấy sự thiếu minh bạch trong việc giải quyết thảm họa môi trường nêu trên.

Vào ngày 1 tháng Tám, trong chuyến đi tìm hiểu về sự cố môi trường tại Việt Nam, Nghị sĩ Su Chih-fen và phái đoàn của Bà đã bị nhà cầm quyền Việt Nam lưu giữ 9 tiếng tại phi trường Hà Nội và sau đó tiếp tục bị gây trở ngại trên đường tới Hà Tĩnh, là nơi hoạt động của công ty thép Formosa. Là những người quan tâm, chúng tôi rất cảm kích nỗ lực của nữ Nghị sĩ Su và bức xúc khi phái đoàn của Bà lại bị ngăn cản không cho tiếp xúc với dân chúng địa phương để tìm hiểu về tai nạn môi trường tại đây.

Thảm họa môi trường tại Miền Trung Việt Nam là hậu quả của sự yếu kém, thiếu minh bạch, thiếu tôn trọng môi trường và người dân Việt Nam của nhà cầm quyền Hà Nội và công ty Formosa.

Chúng tôi yêu cầu Ông Chủ tịch Viện Lập pháp và các Ủy ban liên hệ của Quốc hội Đài Loan:

1. Yêu cầu công ty Formosa phải

công bố kết quả điều tra nội bộ về nguyên nhân xả chất thải độc hại và công ty Formosa phải hoàn toàn chịu trách nhiệm về những hậu quả mà họ đã gây ra.

2. Dùng áp lực của giới hành pháp Đài Loan để hỗ trợ lời kêu gọi của chúng tôi mở cuộc điều tra khoa học độc lập và thiết lập việc giám sát chất lượng môi trường toàn diện.

3. Theo dõi và can thiệp vào tiến trình bồi thường các nạn nhân của thảm họa để đảm bảo đầy đủ tiền bồi thường thiệt hại cho những nạn nhân này.

4. Thúc đẩy công ty Formosa bạch hóa toàn bộ nội dung của các thỏa thuận với chính quyền VN.

5. Thúc đẩy chính quyền Đài Loan thêm luật hoặc sửa đổi luật để ngăn ngừa các công ty có vốn đầu tư Đài Loan hoạt động tại nước ngoài không được lợi dụng các quốc gia yếu kém về luật lệ và thực thi bảo vệ môi trường.

Khi tiến hành chính sách Hướng Nam Mới của chính quyền Đài Bắc, những việc làm có trách nhiệm sẽ minh chứng cho người dân Việt Nam và các quốc gia trong vùng thấy rằng Đài Loan là một đối tác có trách nhiệm để góp phần đem lại phát triển và thịnh vượng cho toàn vùng.

Xin chân thành cảm tạ sự quan tâm của Ông Chủ tịch về vấn đề hệ trọng này.

Đồng ký tên:

Tổ chức Defend the Defenders; đảng Việt Tân; People's Intellect, Giáo xứ Côn Sẻ, Giáo phận Vinh; Giáo xứ Đông Yên, Giáo phận Vinh; Giáo xứ Phú Yên, Giáo phận Vinh; Giáo xứ Song Ngọc, Giáo phận Vinh; Giáo xứ Tam Tòa, Giáo phận Vinh; Hoang Sa FC; Hội Anh em Dân chủ. Hội Bầu bí Tương thân; Cựu Tù nhân Lương tâm Công giáo; Hội Giáo chức Chu Văn An; Hội thánh Tin Lành Lutheran Việt Nam-Hoa Kỳ, Ms Nguyễn Hoàng Hoa; Liên minh Dân tộc Việt Nam Tự quyết, ông Đinh Quang Tuyền; Phong trào Lao động Việt; Sài Gòn báo; Tuổi trẻ lòng nhân ái, ông Thái Văn Dung; Vì Tương lai, ông Trần Minh Nhật; Việt Nam Dân chủ Xã hội đảng, ông

Nguyễn Chí Trung; Centre for Human Rights and Development, Mongolia; Cambodian League for the Promotion and Defense of Human Rights (LICADHO) League for the Defence of Human Rights in Iran (LDDHI); Armanshahr Foundation/ OPEN ASIA; Korean House for International Solidarity (KHIS)

chùa Liên Trì và Đan viện Thiên An, Thánh thất Tuy An tỉnh Phú Yên của Đạo Cao Đài bị nhà cầm quyền csvn triệt hạ, ngăn cản những hoạt động tín ngưỡng và quyền đi lại của nhiều tu sĩ và tín đồ Cao Đài, Hòa Hảo, Tin Lành, Công giáo, Phật Giáo, v.v...

– Khủng bố tinh thần, phá hoại tài sản, ngăn chặn sinh hoạt, học

TỔ CHỨC XÃ HỘI DÂN SỰ ĐỘC LẬP VIỆT NAM BẢN LÊN TIẾNG nhân Ngày Quốc tế Nhân quyền lần thứ 6822 Tổ chức XHDS Độc lập và 27 cá nhân 10-12-2016.....

Ngày 10 tháng 12 năm 2016, thế giới đánh dấu 68 năm ngày công bố bản Tuyên ngôn Phổ quát về Nhân quyền, định ra một khuôn mẫu chung về quyền con người mà mọi quốc gia và mọi dân tộc đều phải tôn trọng. Là một nước thành viên của Hội đồng Nhân quyền Liên Hiệp quốc, Việt Nam chẳng những không tôn trọng các quyền con người được quy định trong bản Tuyên ngôn Phổ quát về Nhân quyền, mà còn tăng cường đàn áp nhân quyền trong thời gian gần đây khiến tình hình trở nên tồi tệ hơn bao giờ hết:

– Bắt bớ và giam cầm tùy tiện không ngừng gia tăng, điển hình là các trường hợp luật sư Nguyễn Văn Đài, cô Lê Thị Thu Hà, dân oan Cấn Thị Thêu, blogger Nguyễn Ngọc Như Quỳnh, bác sĩ Hồ Hải, ông Lưu Văn Vịnh, ông Nguyễn Văn Đức Độ, Hoàng Văn Giang...

– Đối xử ngày càng khắc nghiệt và phi nhân bản đối với các tù nhân lương tâm, như các trường hợp Hồ Đức Hòa, Trần Thị Thúy, Đặng Xuân Diệu, Trần Huỳnh Duy Thúc, Đinh Nguyên Kha, Nguyễn Hoàng Quốc Hùng, v.v...

– Áp dụng chính sách quản chế một cách tùy tiện, nhằm giới hạn quyền tự do đi lại, quyền được trở lại cuộc sống bình thường của các cựu tù nhân lương tâm, khiến cho nhiều người lâm vào hoàn cảnh khó khăn.

– Đàn áp tôn giáo ngày càng khốc liệt, qua hành động phá hủy

hành, thi cử đối với những người tranh đấu cho nhân quyền, như các trường hợp của Mục sư Nguyễn Trung Tôn, Linh mục Phan Văn Lợi, nhà thơ Trần Đức Thạch, sinh viên Nguyễn Văn Tráng, blogger Trương Minh Tam, v.v...

– Kỷ luật các nhà báo viết lên sự thật, bày tỏ chính kiến của mình như các trường hợp Nhà báo Phùng Hiệu, nhà báo Mai Phan Lợi, phóng viên Quang Thế, v.v...

Nhân kỷ niệm 68 năm ngày công bố Tuyên ngôn Phổ quát về Nhân quyền, chúng tôi cực lực tố cáo trước dư luận quốc tế chính sách chà đạp nhân quyền vô cùng khốc liệt hiện nay của nhà cầm quyền Việt Nam. Chúng tôi khẩn thiết kêu gọi Hội đồng Nhân quyền Liên Hiệp quốc, các tổ chức nhân quyền quốc tế, các nước dân chủ trên thế giới hãy can thiệp và gây áp lực buộc nhà cầm quyền Việt Nam:

– Trả tự do vô điều kiện cho tất cả các tù nhân lương tâm.

– Hủy bỏ chế độ quản chế trong các bản án đối với các tù nhân lương tâm.

– Trả lại quyền tự do sinh hoạt và tài sản của tất cả các tôn giáo.

– Ngưng ngay các hành động khủng bố đối với các nhà tranh đấu bảo vệ nhân quyền.

– Tôn trọng và thực thi các quyền căn bản của quyền Tự do báo chí và tự do ngôn luận, chấm dứt đàn áp, bắt bớ, sách nhiễu với các nhà báo, các công dân thực hiện quyền biểu đạt chính kiến mà được

pháp luật bảo hộ.

Người VN phải có quyền được sống, với tất cả các quyền con người được quy định trong bản Tuyên ngôn Phổ quát về Nhân quyền ngay trên đất nước của mình.

Ngày 10 tháng 12 năm 2016.

Hội Cựu Từ Nhân Lương Tâm Công giáo đã ký.

Đồng ký tên

1- Diễn đàn Xã hội Dân sự. Đại diện: Tiến sĩ Nguyễn Quang A; 2- Đảng Việt Tân. Đại diện: Ông Hoàng Tứ Duy; 3- Giáo hội Liên hữu Lutheran Việt Nam-Hoa Kỳ. Đại diện: MS Nguyễn Hoàng Hoa; 4- Giáo hội PGHH Thuận túy. Đại diện: Ông Lê Quang Hiến và Ông Lê Văn Súc; 5- Hội Ái hữu Từ nhân Chính trị và Tôn giáo Việt Nam. Đại diện: Ông Nguyễn Bắc Truyền; 6- Hội Anh em Dân chủ. Đại diện: Ms Nguyễn Trung Tôn; 7- Hội bảo vệ Quyền tự do tôn giáo. Đại diện: Bà Hà Thị Vân; 8- Hội Bầu bí Tương thân. Đại diện: Ông Nguyễn Lê Hùng. 9- Hội Cựu Từ nhân Lương tâm Thanh niên Công giáo. Đại diện: Anh Nguyễn Văn Oai. 10- Hội Cựu Từ nhân Lương tâm Việt Nam. Đại diện: Bs Nguyễn Đan Quế và Lm Phan Văn Lợi. 11- Hội Dân sinh Tương ái. Đại diện: Mục sư Phạm Ngọc Thạch. 12- Hội Giáo chức Chu Văn An. Đại diện: Thầy Vũ Mạnh Hùng. 13- Hội Hỗ trợ Nạn nhân bạo hành. Đại diện: Bác sĩ Đinh Đức Long. 14- Khối Nhơn sanh Cao Đài. Đại diện: các Chánh Trị sự Hứa Phi, Nguyễn Kim Lân, Nguyễn Bạch Phụng. 15- Khối Tự do Dân chủ 8406. Đại diện: Kỹ sư Đỗ Nam Hải; nhà văn Nguyễn Xuân Nghĩa. 16- Mạng lưới Blogger Việt Nam. Đại diện: bà Phạm Thanh Nghiê. 17- Nhóm Linh mục Nguyễn Kim Điền. Đại diện: Lm Nguyễn Hữu Giải và Lm Nguyễn Văn Lý. 18- Phong trào Lao động Việt. Đại diện: Cô Đỗ Thị Minh Hạnh. 19- Phong trào Liên đới Dân Oan. Đại diện: Bà Trần Ngọc Anh. 20- Sài Gòn Báo. Đại diện: Linh mục Antôn Lê Ngọc Thanh. 21- Tuổi trẻ-Lòng Nhân ái. Đại diện: Anh Thái Văn Dung. 22- Vì Tương Lai. Đại diện: Anh Trần Minh Nhật.

Và 27 Cá nhân.

Quốc Hội Hoa Kỳ thông qua Luật bổ sung về Tự do tôn giáo*Mạch Sống* 13-12-2016.....

<http://machsongmedia.com>

Hôm nay Quốc hội Hoa Kỳ thông qua dự luật HR 1150 để bổ sung Luật Tự do Tôn giáo quốc tế. Văn bản dự luật đã được chuyển ngay sang Toà Bạch Ốc để Tổng thống ký ban hành.

Dân biểu Christopher Smith (Cộng Hoà, New Jersey) và nữ Dân biểu Anna Eshoo (Dân Chủ, California) là đồng tác giả của dự luật này, có tên chính thức là Frank Wolf International Religious Freedom Act (Luật Tự do Tôn giáo Quốc tế Frank Wolf), lấy theo tên của cựu Dân biểu Frank Wolf (Cộng Hoà, Virginia), tác giả của Luật Tự do Tôn giáo Quốc tế nguyên thủy được ban hành năm 1998.

“Đây là thắng lợi thứ hai trong kế hoạch tổng vận động Quốc hội năm 2015-2016 với sự hưởng ứng bền bỉ của rất đông đồng hương ở trên 30 tiểu bang Hoa Kỳ”, Ts. Nguyễn Đình Thắng, Tổng Giám đốc kiêm Chủ tịch BPSOS, nói.

Trong Ngày Vận Động Cho Việt Nam năm 2016, tại buổi điều trần do DB Smith chủ tọa, Ts. Thắng chính thức kêu gọi Quốc hội Hoa Kỳ nhanh chóng thông qua dự luật HR 1150.

Song song với việc phối hợp cuộc tổng vận động trong cộng đồng người Việt, BPSOS đã cùng với nhiều chục tổ chức hoạt động ở tầm vóc quốc gia Hoa Kỳ và quốc tế, phần lớn cùng sinh hoạt trong Bàn Tròn Đa Tôn Giáo Hoa Kỳ, đã cùng nhau vận động Quốc hội trong suốt thời gian 7 tháng qua.

“Chúng tôi đã chia nhau thành lập phái đoàn đến gặp từng văn phòng dân biểu và thượng nghị sĩ để kêu gọi thông qua dự luật này”, Ts. Thắng giải thích. “Và chúng tôi đã tiếp tục cho đến gần như giờ phút chót của khoá Quốc hội hiện nay.”

Theo lịch trình, Quốc hội sẽ bãi khoá vào cuối tuần này.

Đầu năm 2015, BPSOS công bố kế hoạch vận động cho các năm

2015-2016. Một mục tiêu của kế hoạch này là vận động cho 3 dự luật:

(1) H.R. 1150 - Frank R. Wolf International Religious Freedom Act of 2015

(2) H.R. 624 - Global Magnitsky Human Rights Accountability Act

(3) H.R. 2140 - Vietnam Human Rights Act of 2015

Như vậy, kế hoạch này đã thành công với 2 trong 3 dự luật kể trên. Dự luật H.R. 624, với nội dung chế tài cá nhân các người vi phạm nhân quyền, đã được Quốc hội thông qua tuần trước và đang chờ chữ ký ban hành của Tổng thống Obama.

“Trong 2 tuần qua chúng tôi cũng đã làm việc với văn phòng của DB Smith để thúc đẩy cho dự luật Nhân quyền Việt Nam, HR 2140, nhưng không còn đủ thời gian”, Ts. Thắng giải thích. “Đây sẽ là một mục tiêu cho các Ngày Vận Động Cho Việt Nam năm 2017-2018.”

Dự luật HR 1150 vừa được Quốc hội thông qua ngày hôm nay có những điểm chính sau đây:

(1) Bộ Ngoại giao phải lập danh sách các người vi phạm tự do tôn giáo một cách trầm trọng.

(2) Bộ Ngoại giao phải lập danh sách đầy đủ những tù nhân tôn giáo.

(3) Đặt vấn đề bảo vệ tự do tôn giáo thành một trọng tâm trong mọi khía cạnh của chính sách đối ngoại của Hoa Kỳ.

(4) Thiết lập “Danh sách cần Theo dõi Đặc biệt” dành cho các quốc gia vi phạm tự do tôn giáo trầm trọng mà Bộ Ngoại giao mà chưa nằm trong danh sách Quốc gia cần Quan tâm Đặc biệt (CPC) để bị chế tài – sau 2 năm nếu một quốc gia trong Danh sách cần Theo dõi Đặc biệt vẫn không cải thiện về tự do tôn giáo thì tự động “rơi” vào danh sách CPC.

QUÂN KHU 4 sẵn sàng đàn áp Giáo phận Công giáo Vinh

—Người Buôn Gió 08-12-2016—

Xem bản đồ vệ tinh Toà Giám mục xã Đoài, rất dễ nhận thấy Toà Giám mục này nằm sát một con sông. Ngày trước việc di chuyển giao thông cậy nhờ vào đường thủy rất nhiều, bởi đường bộ còn hạn chế. Nên người ta thường chọn những địa điểm gần sông để sinh hoạt.

Nhưng tấm ảnh vệ tinh này đưa ra ở đây không phải để diễn giải về việc tại sao toà giám mục Xã Đoài nằm gần sông, đó là việc của ngày xa xưa. Còn bây giờ là việc của những ngày hôm nay.

Sư đoàn 324 của quân khu 4 vừa có cuộc diễn tập mà tình huống đặt ra là các chiến sĩ vượt sông để tấn công mục tiêu trên địa bàn Nghệ An.

<http://www.qdnd.vn/video/su-doan-324-quan-khu-4-dien-tap-hieu-qua-sat-thuc-te-chien-dau-34570>

Khó có thể cho rằng mục tiêu là kẻ địch ngoại bang nào trên đất Nghệ An. Bởi nếu có phải diễn tập ngoài bờ biển để ngăn chặn hoặc diễn tập ở vùng biên giới giáp Lào.

Bài diễn tập của sư đoàn 324 chỉ chuyên vào mục tác chiến tại địa bàn, đặc biệt là vượt sông.

Vậy mục tiêu sư đoàn 324 muốn nhắm đến là ai?

Sau khi xảy ra sự kiện thảm họa Formosa tại Hà Tĩnh, các giới chức của Công giáo Giáo Phận Vinh đã lên tiếng quyết liệt đòi phải làm rõ. Nhiều cuộc biểu tình, tuần hành, khiếu kiện được các vị chức sắc linh mục hướng dẫn diễn ra ôn hòa, đúng pháp luật. Nhưng nhà cầm quyền Việt Nam không những không giải quyết một cách thẳng thắn, trái lại kéo dài và thoái thác trả lời, tiếp nhận đơn kiện của giáo dân tại vùng bị ảnh hưởng do Formosa gây ra.

Cách đây 1 tháng, quân uỷ trung ương mà người đứng đầu là chủ tịch Nguyễn Phú Trọng đã điều động chỉ huy trưởng quân sự Nghệ An, đại tá Hà Tân Tiến lên làm phó tư lệnh

quân khu 4. Đại tá Hà Tân Tiến là người am hiểu địa bàn Nghệ An, đặc biệt là có kinh nghiệm nhiều năm đối với việc trấn áp tôn giáo trên địa bàn này.

1 tháng sau, sư đoàn 324 thuộc quân khu 4 thâm nhập xuống dân vùng Công giáo trên địa bàn Nghệ An với chiêu bài là giúp đỡ nhân dân.

<http://www.qdnd.vn/video/su-doan-324-quan-khu-4-lam-cong-tac-dan-van-tai-vung-dong-bao-ton-giao-34552/p/1>

Tiếp đến vài ngày sau khi thâm nhập địa bàn, sư đoàn 324 có cuộc tập trận vượt sông đánh mục tiêu. Trong quá khứ, sư đoàn 324 này từng đàn áp đẫm máu vụ giáo dân nổi dậy ở Quỳnh Lưu vào năm 1956.

https://vi.wikipedia.org/wiki/Sư_đoàn_324,_Quân_đội_Nhân_dân_Việt_Nam

"Ngày sau khi thành lập, Sư đoàn 324 được cử công tác giữ vững trị an ở Thanh Hóa, điển hình là ổn định trật tự ở huyện Quỳnh Lưu, có 1 chiến sĩ hy sinh. Đây là vụ "bạo loạn" do **Phan Quang Đông**, lãnh đạo của mạng lưới điệp viên của **Ngô Đình Diệm**, chỉ đạo. Sau đó Sư đoàn 324 đóng quân tại Nghệ An."

Mới đây vào tháng 6 năm 2016, tại Quỳnh Lưu diễn ra cuộc biểu tình phản đối Formosa từ phía các giáo dân.

https://www.youtube.com/watch?v=Lo_eOSy0mJQ

Liên kết các sự kiện, sự việc trên cho thấy ý đồ dùng quân đội, đặc biệt là sư đoàn 324 để chủ động đe dọa trấn áp phong trào giáo dân phản đối Formosa là có cơ sở vững chắc.

Formosa Hà Tĩnh là một dạng ODA trá hình của Trung Cộng, tuy gắn nhãn Đài Loan nhưng có đến hơn 70% vốn Trung Quốc. Ông chủ của Formosa là tư nhân, cho nên việc bắt tay với ai có lợi cho tập đoàn mình chỉ tính đến lợi chứ

không chịu ảnh hưởng về chính trị.

Nếu là ODA như Nhật, người Nhật cho vay và họ thi công, quản lý dự án. Họ phải chịu trách nhiệm với phần vốn họ cho Việt Nam vay. Bởi thế nên có tham nhũng, sai sót sẽ bị phơi bày thẳng thắn. Người Nhật đã từng xử tù quan chức của họ liên quan đến công trình, dự án ODA ở tại Việt Nam.

ODA trá hình của Trung Quốc lại khác, vẫn là người Trung Quốc thi công, quản lý dự án. Nhưng nếu có sai sót gì ở dự án, kể cả nghiêm trọng thì đồng tiền vốn Trung Quốc cho vay không hề bị liên đới. Trung Quốc cho nhà nước Việt Nam vay tiền trên phương diện nhà nước, nhưng ngầm đặt điều kiện phải để cho công nhân, nhà quản lý Trung Quốc thực hiện dự án. Không gắn kèm như ODA của Nhật, nên khi dự án do công nhân Trung Quốc gây nên thảm họa, đồng vốn của Trung Quốc không hề bị liên lụy.

Nếu Formosa bị trục xuất, dự án của họ ở Hà Tĩnh sẽ thành phá sản. Các ngân hàng của nhà nước Việt Nam sẽ không có cách gì thu hồi được tiền vốn về để chính phủ trả cho Trung Cộng. Chính vì thế nhà cầm quyền Việt Nam phải bảo vệ bằng được Formosa bằng mọi giá, cho dù tập đoàn này gây nên một thảm họa môi trường chưa từng có từ trước đến nay.

Trọng mọi giá để bảo vệ Formosa đó, cái giá dùng quân đội để đàn áp, tẩm máu dân chúng cũng không ngần ngại. Bởi thế nhà cầm quyền trong những tháng vừa qua, đã ráo riết tăng cường mọi biện pháp quân sự để chuẩn bị cho cuộc đàn áp đẫm máu nếu như thấy cần thiết.

Nghịch lý ở đây là quân đội Việt Nam để đối phó với kẻ xâm lược, lại đi đối phó với dân của mình. Nghịch lý là Trung Cộng đang là kẻ xâm lược biển đảo, bắn giết ngư dân lại được quân đội Việt Nam bảo vệ đồng tiền, lợi ích của chúng tại Việt Nam. Nghịch lý những người dân Việt Nam yêu quê hương, đất nước muốn bảo vệ quyền sống còn cho dân tộc và thế sau như những giáo dân Nghệ An lại bị nhà cầm quyền cho quân đội làm le đàn áp.

TRUNG QUỐC THUÊ 20% chiều dài bờ biển Campuchia trong 99 năm*Hồng Thủy (GDVN) 03-12-2016*.....

Điều đau xót hơn, là để chuẩn bị tâm lý cho quân đội đàn áp nhân dân. Nhà cầm quyền đã dùng mọi thủ đoạn tô vẽ giáo dân là những kẻ thù dân tộc, là những thế lực phá hoại đất nước. Hành động chỉ vì mục đích nhất thời của nhà cầm quyền, sẽ để lại vết thương nhức nhối trong quan hệ quân và dân Việt Nam.

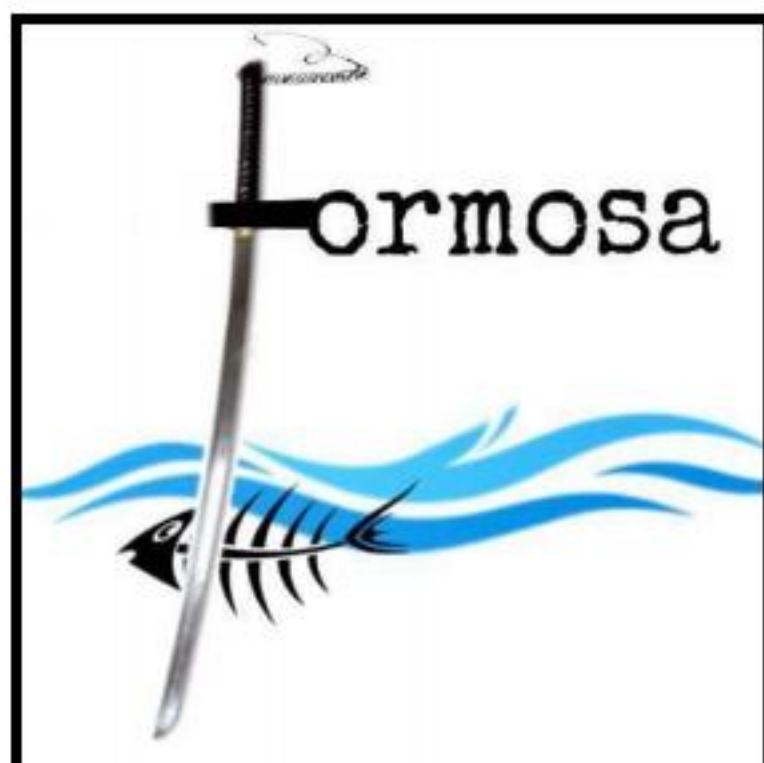
Trước âm mưu thâm độc mang đầy tính sát máu này, rất mong những người giáo dân Vĩnh tinh táo cảnh giác, đề phòng. Cần sử dụng những biện pháp tình cảm thực tế, phổ biến cho những người lính sư đoàn 324 hiểu rõ hơn vấn đề, không để họ bị nhà cầm quyền nhồi sọ, xuyên tạc sự thật.

Việc cần làm ngay là các giáo dân nên có phái đoàn mang những sản vật quê hương, đến gia đình các tướng lĩnh của quân khu 4 để thăm hỏi, bày tỏ sự thiện cảm, cảm ơn sự giúp đỡ của quân đội vừa qua đã quét nhà, dọn vườn giúp một số gia đình giáo dân tại Nghệ An.

Đặc biệt nên quan tâm bày tỏ tình cảm với các gia đình như đại tá Hà Tân Tiến phó tư lệnh quân khu 4 mới được bổ nhiệm. Đại tá Lê Tất Thắng sư đoàn trưởng 324, đại tá Trịnh Văn Hùng chính uỷ sư đoàn 324 và tham mưu trưởng sư đoàn Lê Hồng Nhân.

Những sĩ quan chỉ huy sư đoàn 324 đã ngày đêm lo lắng cho bình yên của người Công giáo Vinh, chuyện đền ơn, đáp nghĩa với người thân của họ là điều phải đạo nghĩa nên làm. Việc làm ấy cũng đúng với tinh thần của lời Kinh Hoà Bình.

Người Buôn Gió

Cảng nước sâu này chỉ cách khu vực tranh chấp trên Biển Đông vài trăm km, có thể giúp Trung Quốc kiểm soát các hoạt động vận chuyển, đánh bắt cá, sản xuất...

American Thinker ngày 1-12 đưa tin: Trung Quốc đang xây dựng một cảng nước sâu chiến lược tại Campuchia trên vịnh Thái Lan.

Tờ báo lưu ý: cảng nước sâu này chỉ cách khu vực tranh chấp trên Biển Đông vài trăm km, có thể giúp Trung Quốc kiểm soát các hoạt động vận chuyển, đánh bắt cá, sản xuất năng lượng và thậm chí là du lịch hàng không ở một cửa ngõ giao thông đông đúc nhất thế giới.

Một công ty Trung Quốc có liên kết với quân đội nước này đã xây dựng sắp xong một cảng nước sâu trải dài 90 km trên bờ biển Campuchia. Cảng nước sâu này đủ lớn để đón các tàu du lịch, tàu vận tải hoặc tàu hải quân trọng lượng 10 ngàn tấn.

Đáng lưu ý: với dự án này Trung Quốc hiện đang kiểm soát hơn 20% chiều dài bờ biển Campuchia.

Trước đó trong tháng 9, báo Financial Times nhận định: Trung Quốc đang lặng lẽ đưa Campuchia vào vòng tay quân sự, ngoại giao của mình, như một phần của nỗ lực dập tắt sự phản đối trong khu vực với yêu sách bành trướng lãnh thổ, hàng hải trên khắp châu Á.

Cảng nước sâu Trung Quốc đang xây dựng ở Campuchia sẽ là một yếu tố quan trọng trong việc thúc đẩy Trung Quốc trở thành sức mạnh hàng hải chủ yếu ở châu Á.

Dự án xây dựng cảng nước sâu này tổng trị giá 3,8 tỉ USD, trải dài trên 90 km bờ biển, chiếm 20% tổng chiều dài bờ biển Campuchia được TQ thuê lại trong 99 năm.

Tập đoàn Phát triển Thiên Tân (UDG), một công ty liên kết với quân đội Trung Quốc thực hiện dự án này. Nó được giới chức cấp cao quân sự và chính trị Trung Quốc đặc biệt quan tâm.

Lễ ký kết đầu tư của UDG vào

dự án này được chủ trì bởi ông Trương Cao Lệ, một trong 7 thành viên Thường vụ Bộ chính trị, Phó Thủ tướng.

Ông Geoff Wade, một chuyên gia về châu Á từ Đại học Quốc gia Australia nhận định: cảng nước sâu đang xây dựng tại Campuchia có thể chứa hầu hết các tàu khu trục và chiến hạm khác của hải quân TQ.

Đó là một phần trong mạng lưới các cảng Trung Quốc đầu tư ở châu Á, đặc biệt là ở Sri Lanka, Pakistan, Myanmar, Bangladesh, Thái Lan và Indonesia.

Wade tin rằng, những hải cảng này đóng vai trò vô cùng quan trọng trong việc theo đuổi mục tiêu thống trị khu vực.

Chheang Vannarith, Chủ tịch Viện Nghiên cứu Chiến lược Campuchia cho rằng, Bắc Kinh đặc biệt quan tâm đến vị trí chiến lược của Campuchia trong ASEAN cũng như trong khu vực sông Mê Kông, giáp Biển Đông.

Đó là sân sau quan trọng nhất cho các tính toán chiến lược của Trung Quốc. Đối với họ, muốn gia tăng ảnh hưởng của Trung Quốc thì phải tăng cường sức mạnh ở đó [2].

Ảnh hưởng của Trung Quốc tại Campuchia

American Thinker dẫn lời ông Phay Siphan, người phát ngôn Chính phủ Campuchia nhận định: “Nếu nói về tiền, Trung Quốc là số 1. Sức mạnh của Trung Quốc ngày càng tăng. Chúng tôi chọn Trung Quốc vì đầu tư không đi kèm điều kiện. Còn đầu tư của phương Tây luôn có tệp dính kèm. Họ nói chúng tôi phải tốt lên về dân chủ, chúng tôi phải tốt lên về nhân quyền”.

Người Trung Quốc hiện diện ngày càng nhiều trên đất nước Chùa Tháp, đi theo các dự án “đổi đất lấy hạ tầng”. Theo Trung tâm Nhân quyền Campuchia, từ năm 1994 đến 2012, đã có 4,6 triệu ha đất được Campu-chia cho Trung Quốc thuê trong 99 năm mà mỗi ha chỉ đáng giá vài đôla Mỹ.

Lao động Trung Quốc được đưa sang theo những dự án này, xong việc thì họ không quay về nước.

Riêng diện tích đất nông nghiệp Campuchia bị người Trung Quốc thuê đã lên tới 2,14 triệu ha, chiếm hơn một nửa diện tích đất canh tác của quốc gia này.

Với rất nhiều dự án quy hoạch xây dựng cơ sở hạ tầng ở Campuchia được thực hiện bởi nhà thầu Trung Quốc, một lượng lớn người nhập cư Trung Quốc đang sắp xảy ra [1].

Tài liệu tham khảo:

[1] http://www.americanthinker.com/articles/2016/12/china_builds_deep_water_seaport_in_cambodia_on_the_gulf_of_thailand.html

[2] <https://www.ft.com/content/15be8286-6f94-11e6-9ac1-1055824ca907>

đường không hề có thật. Fidel Castro đúng là một nhân vật của huyền thoại, vừa nổi tiếng vừa hoang tưởng. Chúng ta rất nên tìm hiểu về thành tích của ông ta để tránh những sai lầm đẫm máu và đắt đỏ về kinh tế!

Sự thật lịch sử thì Fidel Castro thiết lập chế độ cộng sản đầu tiên tại Mỹ Châu La Tinh từ đầu năm 1959 sau khi lật đổ ách độc tài của Fulgencio Batista. Thứ hai, từ đó ông gây cảm hứng cho nhiều thế hệ lãnh đạo Thế giới Thứ ba mà lại dẫn họ đến chế độ độc tài. Thứ ba, cũng Castro lại được trí thức cực tả của các nước dân chủ Tây phương ca ngợi như người hùng nên làm giới trẻ ngày nay có thể hiểu lầm về chế độ cộng sản khi thế giới sắp tới kỷ niệm 100 năm ra đời của chế độ cộng sản kể từ cuộc Cách mạng Tháng 10 tại Nga vào năm 1917

của dân tộc Cuba bị Đế quốc bóc lột. Vì vậy, Tháng 10 năm 1960, mãi gần hai năm sau, Hoa Kỳ mới đoạn giao với Cuba và thiết lập chế độ cấm vận kinh tế đầu tiên với xứ này. Cùng với Raúl Castro và Ernesto “Che” Guevarra, F.C. là người cộng sản thuần thành không chỉ tin vào chủ nghĩa Marx mà còn thiết lập chế độ toàn trị kiểu Lenin. Trong nhóm thi hành việc cướp chính quyền, may ra nhân vật Camilo Cienfuegos thì mê xã hội chủ nghĩa chứ không tôn sùng chủ nghĩa cộng sản, nhưng ông mất sớm vì một tai nạn phi cơ trong điều kiện bất thường như nhiều vụ thủ tiêu khác mà người ta chỉ thấy về sau.

Bước kế tiếp của huyền thoại hoang đường này là một sự đổi trắng thay đen, rằng chỉ vì Mỹ phong tỏa kinh tế nên Castro mới phải ngã theo chế độ cộng sản. Thật ra, Cuba vẫn giao thương với nhiều nước Âu Châu và Nam Mỹ mà lụn bại dần chỉ vì đặc tính của chế độ cộng sản.

Nguyễn Lam: Dù sao ngày nay người ta vẫn cho rằng Cuba có tỷ lệ biết đọc biết viết rất cao so với lợi tức và có hệ thống bảo hiểm y tế cho toàn dân. Thưa ông, đây có là một thành tích của F.C. không?

Nguyễn Xuân Nghĩa: Đây là chuyện hoang đường khác! Mọi chế độ cộng sản độc tài từ Âu sang Á sang Mỹ, đều có chính sách bình dân học vụ để chống nạn mù chữ, cấp trung tiểu học được miễn phí để ai cũng biết đọc biết viết mà hiểu rõ thông cáo của nhà nước. Nhưng tỷ lệ vào đại học hoặc đào tạo cao hơn thì lại kém vì cấp đại học có thể suy nghĩ linh tinh mà nêu vấn đề với chế độ, hậu quả là các quốc gia ấy khó phát triển kỹ thuật. Đây là quy luật phổ biến.

Thứ hai, chế độ y tế của Cuba lạc hậu và thiếu phẩm chất chứ không như tuyên truyền. Khi ấy, người ta giải thích là vì các y sĩ đều tìm cách vượt biên, xuất ngoại. Các tổ chức quốc tế đều nói đến sự kiện có chừng một triệu rưỡi người Cuba bỏ nước ra đi và chế độ trả lời rằng đó là bọn nhà giàu, tiểu tư sản và bọn bác sĩ không còn có thể bóc lột bệnh nhân. Với dân số ngày nay là

NHỮNG HUYỀN THOẠI FIDEL CASTRO

.....**Nguyễn Lam pv Nguyễn Xuân Nghĩa 30-11-2016**.....

Hôm 25-11 vừa qua, nguyên lãnh tụ của Cộng hòa Cuba là ông Fidel Castro qua đời, thọ 90 tuổi sau nửa thế kỷ xây dựng chế độ cộng sản với bàn tay sắt trên một quốc gia từng là giàu mạnh nay thuộc loại tụt hậu nhất nhì Châu Mỹ La Tinh. Mặc dù như vậy, ông vẫn được nhiều người ca tụng, kể cả những người lãnh đạo Hà Nội, vì sao lại có hiện tượng đó?

Vừa nổi tiếng vừa hoang tưởng

Nguyễn Lam: Ban Việt ngữ đài ACTD và Nguyễn Lam xin kính chào chuyên gia kinh tế Nguyễn Xuân Nghĩa. Thưa ông, việc ông Fidel Castro qua đời không là bất ngờ vì ông đã 90 tuổi, hết khả năng lãnh đạo từ 10 năm trước và chính thức trao quyền cho em ruột là ông Raúl Castro từ năm 2008. Tuy nhiên, vì một số dư luận, kể cả giới lãnh đạo Việt Nam hiện nay, lại ngợi ca sự nghiệp của nhân vật này nên Diễn đàn Kinh tế đặc biệt đề nghị ông trình bày về thành tích của Fidel Castro (F.C.).

Nguyễn Xuân Nghĩa: Người ta có chữ “huyền thoại” với hai nghĩa, một là điều gì đó được lưu truyền như thần thoại, hai là chuyện hoang

khiến hơn trăm triệu người bị tàn sát. Trong khi đó, sự thật lịch sử kia là F.C. lại làm xứ Cuba bị lụn bại sau nửa thế kỷ cầm quyền tuyệt đối và dù sống rất thọ, ông ta chẳng nhận ra điều ấy và còn nhục mạ Tổng thống Hoa Kỳ Barack Obama khi ông thăm viếng Cuba.

Nguyễn Lam: Nhiều người cho rằng F.C. không là người cộng sản, cũng chẳng muốn xây dựng chế độ cộng sản mà chỉ vì chính sách sai lầm của nước Mỹ vào thời đó. Ông nghĩ sao về luận cứ này?

Nguyễn Xuân Nghĩa: Đây là chuyện hoang đường thứ nhất vì một số dư luận ngưỡng mộ ông ta tại các nước Tây phương không cộng sản. Dư luận này đảo ngược tương quan nhân quả. Khi chế độ Castro ra đời tại Cuba vào đầu năm 1959, Hoa Kỳ dưới Chính quyền của Tổng thống Dwight Eisenhower chỉ hơi ngạc nhiên mà không coi đó là mối đe dọa và thật ra chẳng can thiệp vào việc Castro cướp chính quyền. Hoa Kỳ chỉ chú ý khi Castro quốc hữu hóa tài sản đầu tư của nước ngoài và tăng thuế nhập nội trên hàng hóa xuất khẩu của Hoa Kỳ với lý luận rằng đây là tài sản

11 triệu, Cuba không thể có một triệu người giàu vượt biên, khi lợi tức đồng niên của một người còn quá thấp, chỉ hơn xứ Haiti và Nicaragua. Lý do bỏ nước không chỉ là kinh tế mà vì người ta khát khao tự do. Người nào có chút tài sản thì chạy trước, người nghèo chạy sau và chế độ có xây tường hay dựng rào cũng chẳng ngăn được nên còn tổ chức cho nhiều thành phần bắt lương vượt biên để gây khó cho HK ở cách đó 140 cây số.

“Cách mạng cộng sản”

Nguyên Lam: Nói về kinh tế thì tình hình Cuba ngày nay ra sao sau nửa thế kỷ sống trong chế độ cộng sản của F.C.?

Nguyễn Xuân Nghĩa: Trước “cách mạng CS”, Cuba là một trong mấy nước giàu có tân tiến nhất Mỹ Châu La Tinh, đứng hạng năm về lợi tức bình quân, hạng ba về tuổi thọ, thứ hai về tỷ lệ sở hữu xe hơi hay điện thoại, và mức sơ sinh bị chết yếu đứng hàng thứ 13 của thế giới, v.v... Sau cuộc cách mạng của Castro, xứ này lệ thuộc vào viện trợ của Liên bang Xô viết và mức sống sa sút hẳn mà chỉ có một điều gia tăng là sự đàn áp của chính quyền khiến 141 ngàn người bị giết trong gần ba chục năm, tính tới năm 1987, theo công trình nghiên cứu của một giáo sư đã quá cố là ông Rudolph Joseph Rummel thuộc Đại học Hawaii, một chuyên gia về nạn tàn sát tập thể trên toàn thế giới. Từ năm đó đến nay nhiều ngàn người khác có thể đã bị sát hại, như tổ chức Genocide Watch cảnh báo khi theo dõi nạn diệt chủng tại nhiều quốc gia trên địa cầu. Sau khi Liên Xô sụp đổ thì Cuba sống nhờ trợ cấp của xứ Venezuela, đổi lại là củng cố chế độ độc tài của lãnh tụ Hugo Chavez bằng kỹ thuật an ninh và tình báo, là điều chế độ Castro rất có khả năng nhờ sự huấn luyện của Liên Xô và Đông Đức ngày xưa. Ngày nay, khi xứ Venezuela lâm khủng hoảng và chế độ kế nhiệm ông Chavez sắp sụp đổ thì Cuba hết nơi nương tựa nên Raúl Castro đành cải tổ kinh tế nhưng vẫn duy trì hệ thống công an trị.

Nói vắn tắt theo cuộc khảo sát toàn cầu của Giáo sư người Anh là

Angus Maddison thì năm 1958, lợi tức thật một người dân Cuba là 2.406 đô la, qua năm 2008, họ kiếm được 3.764 đô la tức là qua 50 năm kinh tế chỉ tăng trưởng có 1,2% một năm! Và tăng như vậy là nhờ Liên Xô trợ cấp. Chính là vì năm 1962 Castro mở cửa cho Liên Xô đem hỏa tiễn vào Tây Bán Cầu là đại lục Nam-Bắc Mỹ mà Cuba mới càng có quan hệ căng thẳng với Hoa Kỳ.

Nguyên Lam: Nói đến Hoa Kỳ thì từ cuối năm 2014, Chính quyền của Tổng thống Barack Obama đã muốn cải thiện quan hệ với Cuba. Thưa ông, việc ông F.C. vừa qua đời có giúp ích gì và tạo ra thay đổi trong mối bang giao giữa hai nước hay không?

Nguyễn Xuân Nghĩa: Tôi nghĩ là không, vì thay đổi phải đến từ Cuba chứ không từ Hoa Kỳ.

Tôi xin được giải thích: sau lệnh cấm vận kinh tế năm 1960 thì Tháng Ba năm 1996, Quốc hội Mỹ biểu quyết đạo luật về Tự do và Dân chủ cho Cuba, có tên của hai đại biểu Cộng Hòa soạn thảo là Helms-Burton Act. Đạo luật này nâng mức độ phong tỏa kinh tế và giàng thêm điều kiện về nhân quyền và dân chủ mà chế độ Cuba phải chấp hành, như giải tán bộ máy tình báo và công an, thiết lập nền Tư pháp độc lập và tổ chức bầu cử tự do. Sau khi lên cầm quyền, Raúl Castro có cải cách kinh tế để khỏi bị khủng hoảng, nhưng vẫn duy trì bộ máy đàn áp cũ. Vì đã quá 85 tuổi, ông sẽ chuyển quyền cho nhân vật dân sự là Miguel Diaz-Canel kể từ năm 2018 nhưng thật ra chính quyền nào cũng do bộ máy công an và quân đội của anh em Castro xây dựng và củng cố từ mấy chục năm bằng quyền lợi kinh tế, nên Cuba chưa thể có thay đổi.

Bây giờ, ông Donald Trump lại đắc cử Tổng thống Mỹ và có hậu thuẫn của dân Cuba lưu vong nên khó xé rào như Tổng thống Obama mà vượt qua sức cản của Quốc hội khóa 115 vẫn do đảng Cộng Hòa kiểm soát. Rút tía kinh nghiệm khi Hoa Kỳ cải tiến quan hệ với Trung Quốc và Việt Nam vì lý do kinh tế mà chẳng quan tâm đến các khía cạnh dân chủ và nhân quyền, Quốc

hội Mỹ sẽ gắt gao theo dõi việc cải cách chính trị tại Cuba như điều kiện tiên quyết. Chính quyền Mỹ có thể đề ra lộ trình tiệm tiến là chỉ từng bước tháo gỡ lệnh cấm vận kinh tế theo tiến độ về cải cách chính trị để Cuba thoát ra khỏi chế độ độc tài công an trị. Lợi ích kinh tế của doanh nghiệp Mỹ trong quan hệ với Cuba sẽ khó đánh bật nổi rào cản về chính trị.

Nguyên Lam: Chúng ta trở lại chủ điểm của đề tài là “huyền thoại F.C.”. Thưa ông, vì sao mà một số dư luận vẫn cứ ngợi ca một nhân vật đã tàn sát đồng bào của mình và làm cho quốc gia tụt hậu sau nửa thế kỷ cầm quyền tuyệt đối?

Nguyễn Xuân Nghĩa: Tôi nghĩ F.C. là khuôn mặt anh hùng cho trí thức và bậc trưởng giả Tây phương ngồi phòng trà như nhà văn Jean-Paul Sartre nói về cách mạng. Họ không sống trong thực tế, chỉ phóng chiếu giấc mơ lãng mạn về cách mạng vào hành trình của Castro mà lơ hẩn hành vi hiếp sát của ông ta. Một số lãnh tụ Đệ tam Thế giới thì đề cao tinh thần độc lập chống Mỹ của F.C. nhưng ôm ấp giấc mơ độc tài. Họ chẳng thấy Castro đã cầm quyền được nửa thế kỷ là nhờ một thỏa thuận năm 1962 giữa hai cường quốc là Hoa Kỳ và Liên Xô. Castro chỉ là một sản phẩm của thời Chiến tranh lạnh và bị đào thải khi Chiến tranh lạnh kết thúc và Liên Xô tan rã nên phải sống bám vào một chế độ độc tài khác là Venezuela. Tuổi trẻ thời nay mà nói đến cách mạng phiêu lưu thì mặc áo thun có hình Che Guevarra chứ nhiều khi chẳng nhớ F.C. là ai! Họ có thể trưng hình một tay sát thủ của chế độ Castro mà vẫn đòi bãi bỏ án tử hình và truyền thông báo chí thuộc cánh tả cũng chẳng khá hơn lớp trẻ đó. Riêng có một người biết F.C. rất rõ chính là con gái của ông ta. Bà Alina Castro đã trốn khỏi Cuba từ năm 1993 và hiện sống lưu vong tại Hoa Kỳ. Nói về thân phụ, bà cải chính với báo chí Mỹ, rằng đây không phải là một nhà độc tài... “mà là một bạo chúa”!

Nguyên Lam: Xin cảm tạ kinh tế gia NXN về cuộc phỏng vấn kỳ này.

CHÚNG TA CẦN SỰ THAY ĐỔI (VỀ LUẬT PHÁP)

—Kính Hòa RFA 12-12-2016—

Luật pháp và luật sư

Việt Nam tiếp tục xuất hiện trong các báo cáo của các tổ chức nhân quyền quốc tế. Những người hoạt động dân sự, những nông dân mất đất, tiếp tục bị bắt giữ. Và những phiên tòa có kết cục biết trước vẫn xảy ra. Phiên tòa mới nhất xử bà Cần Thị Thêu, bác bỏ lời kêu oan của bà, tiếp tục thi hành bản án tù giam cho người nông dân này.

Theo dõi phiên xử này, blogger, nhà báo Trương Duy Nhất nhớ lại phiên xử anh cách đây vài năm:

Phòng xử án, như thể có chủ ý từ khâu thiết kế. Tất tât bé tẹo, chùm hum vài hàng ghế, băng gỗ liền nối như kiểu lớp học vỡ lòng thời... thế kỷ trước. Cho dù trụ sở tòa án nào cũng sừng sững nguy nga.

Những kịch bản được soạn sẵn. Thậm chí dự phòng cả phương án trấn áp. Một phương cách hành xử thô bạo, vi phạm nghiêm trọng luật Tố tụng từ chính 3 ngành tòa án, kiểm sát, công an.

Đặc biệt, nhiều phiên tòa Hà Nội, lực lượng an ninh còn bố ráp như đánh trận, đưa xe buýt lùa bắt dân như bắt... lợn! Không ít vụ, cả luật sư cũng bị chặn đuổi không cho vào phòng xử.

Đấy, mới chỉ nói phần “thủ tục” và hình thức xét xử. Chưa bàn đến những nội dung trong tòa, trong quá trình xét xử, tranh tụng...

Một nhà hoạt động dân sự trẻ tuổi, đồng thời cũng là blogger, Nguyễn Anh Tuấn có nhận xét về cái cách mà cơ quan chấp pháp VN làm việc, cũng như thái độ của báo giới chính thống Việt Nam, của xã hội VN về luận tội, về kết án:

Công an bắt được một nghi phạm. Người này chẳng hề được thông báo là anh ta có quyền im lặng, luật sư thì không được tiếp cận từ đầu để đảm bảo nghi phạm không bị bức cung, nhục hình. Báo chí, sau khi lấy tin từ công an, viết hàng loạt bài gọi luôn nghi phạm là ‘tên tội phạm’, mô tả chi tiết hành vi của nghi phạm như thể đó là sự thật khách quan, xong thì thay luôn quan tòa kết án. Viên chức dân cư

thì đến thẳng buồng tạm giam, đóng luôn vai trò của điều tra viên, đặt ra các câu hỏi theo lối khẳng định luôn nghi phạm có tội để báo chí đưa tin. Cả xã hội theo đó sẽ ào ào lên hành xử với nghi phạm này như thể anh ta chắc chắn đã có tội, tạo ra một áp lực rất lớn đối với quá trình xét xử sau đó của Tòa án.

Có một bước tiến lớn trong lĩnh vực tư pháp ở Việt Nam trong thời gian cầm quyền hơn 40 năm qua của đảng cộng sản Việt Nam, đó là từ chỗ chỉ có những hội thẩm nhân dân được chỉ định bào chữa cho bị cáo, đã tiến đến sự xuất hiện của các luật sư. Sự xuất hiện của họ kèm theo cả những hy sinh: một số lớn những tù nhân chính trị, bất đồng chính kiến là những luật sư.

Tuy nhiên những người trong cuộc chưa hài lòng về sự dần thân nghề nghiệp của các luật sư, nhất là trong lĩnh vực cải cách tư pháp. Luật sư Ngô Ngọc Trai viết về vai trò của Liên đoàn luật sư:

Vị thế vai trò của luật sư trong đời sống chính trị kinh tế xã hội còn thấp. Ngoại trừ mảng luật sư thương mại đầu tư được hưởng lợi từ những cải thiện môi trường đầu tư kinh doanh của nhà nước từ hàng chục năm qua, với các chính sách cải cách thủ tục hành chính, cải cách thủ tục đầu tư doanh nghiệp khiến cho hành lang pháp lý tương đối rõ ràng thuận lợi.

Giới luật sư hơn ai hết phải gắn bó mật thiết và thúc đẩy cho các chương trình chính sách cải cách tư pháp, song xem ra Liên đoàn LS còn bàng quan, chưa nhìn ra những điểm thuận lợi giúp cải thiện môi trường hành nghề cho giới mình.

Một luật sư khác là Lê Luân cho rằng luật sư VN không thể yên tâm sống trong một ngôi nhà pháp luật đầy bất công như hiện nay:

Nếu luật sư cứ tiếp tục hành động và sống chung một cách bình dị trong mái nhà luật pháp đầy bất công và dưới sự cai trị chuyên quyền phi lý thì cũng đồng nghĩa với việc họ đã, hoặc bỏ mặc chính nghề nghiệp của mình, hoặc từ bỏ

chức phận của một người chân chính. Mà cả hai điều ấy thì đều tội tệ như nhau đối với sự kìm hãm xã hội phát triển và văn minh. Đó cũng là đồng phạm của những tội ác mà họ không bao giờ thừa nhận hoặc dám nhìn vào nó để thức tỉnh mình thật sự.

Thay đổi

Không chỉ giới luật sư như luật sư Lê Luân nhận thấy sự kìm hãm phát triển xã hội, nhà văn Phan Hồng Giang trong lúc trả lời một trang mạng của giới blogger, nói rằng không thể giải quyết bằng những biện pháp trấn áp, kể cả trấn áp tư tưởng: *Quả là đạo đức xã hội đang suy đồi, đáng báo động ở mức cao nhất. Tăng cường nhiều công an tư tưởng là việc không nên làm, vì bản thân suy nghĩ—tư tưởng mới tồn tại trong đầu hoặc thể hiện qua lời nói, chữ viết ôn hòa thì chưa thể là—và không thể bị coi là—hành vi phạm tội. Còn tăng cường lực lượng cảnh sát, xây thêm nhà tù... ở khía cạnh trấn áp tội phạm, chừng mực nào đó, cũng có tác dụng ngăn hạn giáo dục đạo đức (ở mức tối thiểu là không vi phạm pháp luật). Và thực ra, theo tôi, tác dụng này cũng không quá lớn: Bằng chứng là dù số lượng cảnh sát đã tăng cao đến mức kỷ lục, nhà tù liên tục được mở rộng, xây thêm thì vẫn không đủ chỗ để nhốt tội phạm sinh sôi nảy nở như nấm sau mưa!*

Tương tự như vậy, blogger, nhà báo Đoàn Trang viết rằng lực lượng chấp pháp tại Việt Nam nên thay đổi suy nghĩ của mình:

Trong tư duy của họ, không có chỗ dành cho những suy nghĩ tốt đẹp về dân, về những người chỉ đơn giản là không tuân phục cái đảng của họ. Trong đầu họ, chỉ rất suy nghĩ đen tối về phong trào dân chủ, rất những âm mưu đánh tổ chức này, phá sự kiện kia, diệt lũ đó, đập bọn ấy. Phá, phá, phá, và phá. Cuối cùng, cũng chỉ là để đạt mục đích ghi điểm, lập thành tích trước cấp trên, lập công dâng đảng và kiếm chác. Tôi cũng chán lắm mỗi khi phải viết những dòng như thế này, những dòng miêu tả, vạch mặt, chỉ trích và cả chọc tức họ – lực lượng an ninh bảo vệ đảng CS. Tôi vẫn

nghĩ đó không phải là tính cách của tôi, càng không phải điều tôi muốn làm. Tôi chẳng thích thú gì khi phải viết về họ, hay phải ngồi đối diện, nhìn bộ mặt nhăn nhó của họ và nghe họ phán như thánh tướng về dân chủ, nhân quyền...

Doan Trang viết tiếp rằng những điều cô muốn làm trong cuộc đời này là những công việc bình thường. Nhưng trong một bầu không khí khác thường của xã hội VN, Doan Trang và nhiều bạn bè đã phải làm những chuyện mà đáng ra nó là bình thường trong một xã hội bình thường. Cô chống Trung Quốc lấn áp VN trên biển Đông, chống việc chặt cây xanh vô tội vạ của các giới chức thủ đô Hà Nội, chống công ty Formosa gây ra thảm họa môi trường biển.

Một blogger thường hay đưa những bình luận và phản biện sắc sảo trên mạng xã hội là Lăng Anh viết rằng tác giả tin rằng Việt Nam sẽ thay đổi, nhưng không tin rằng sự thay đổi đó thực hiện bằng hệ thống chính trị hiện tại của Việt Nam, mà là dựa vào các phong trào dân sự đang mạnh lên:

Tuy nhiên tôi cũng được chứng kiến những phong trào xã hội âm thầm nhưng mạnh mẽ. Ngày càng có nhiều người nói công khai về sự thay đổi, ngày càng có nhiều người chia sẻ với nhau những quan điểm về sự tự do. Những cái xấu bị lên án và ngày càng nhiều người được thôi thúc để hành động vì cái tốt. Có hàng nghìn người đã xuống đường vì thảm họa Formosa. Có hàng triệu người đã hưởng ứng phong trào "Một lá phiếu, một cái tên" trong cuộc bầu cử quốc hội khóa XIV vừa rồi, đủ đông đến mức làm thay đổi kết quả sắp xếp dự tính của ĐCS ở nhiều nơi. Tôi thậm chí biết rằng những tư tưởng xã hội tiến bộ được chia sẻ trên hệ thống truyền thông xã hội đang được tìm đọc không phải chỉ bởi những người Việt Nam khao khát tiến bộ và tự do, mà còn có cả nhiều thành phần cao cấp trong bộ máy nhà nước. Vẫn còn nhiều thứ để cứu vãn, vẫn còn nhiều thứ để đặt niềm tin và còn nhiều thứ để không bỏ cuộc.

Có thể nói các phong trào xã hội

hướng tới tiến bộ là cách thức tốt nhất hiện nay để gây áp lực buộc thể chế hủ bại phải thỏa hiệp. Sự lớn mạnh và thức tỉnh của xã hội nói chung sẽ đặt họ trước một tình huống lựa chọn: Hoặc thay đổi và nhượng bộ để cùng xây dựng một đất nước mới, hoặc níu kéo đặc quyền tới cùng để sẽ rồi là vực thẳm bạo loạn và chiến tranh khi các vấn nạn xã hội mà họ là thủ phạm đến giới hạn vô phương cứu chữa.

Đây sẽ là một cuộc đấu tranh lâu dài bởi chẳng có thành công nào dễ dãi và vì có quá nhiều kẻ đang làm giàu bất lương từ các đặc quyền mà chế độ hiện nay ban phát cho các thành viên của nó. Nhưng tôi chắc chắn là khi có đủ sự đoàn kết và thức tỉnh từ một số lượng đủ đông người Việt Nam, đất nước này vẫn còn tương lai.

Nhà báo Doan Trang cũng hy vọng như vậy:

Tôi có chán không? Câu trả lời cho đến nay vẫn là: Không. Nhưng nếu có mây may nào, thì cái sự chán chỉ là vì chúng tôi cứ phải chiến đấu cho những điều đã trở thành hết sức bình thường ở những xã hội bình thường, trong khi cuộc chiến đấu đó đâu phải là tính cách hay niềm đam mê của chúng tôi.

Trở lại câu chuyện luật pháp, đầu tháng 12 này một cuộc hội thảo

về án lệ được tổ chức tại thành phố Sài Gòn, và trước đó Việt Nam tham gia vào một tổ chức Liên minh các quốc gia củng cố chế độ pháp quyền, một luật sư người Nhật là ông Hirota Fushiha-ra đang làm việc tại VN, viết bằng tiếng Việt rằng Đây là một sự kiện đáng ghi nhận cho VN. Ngoài ra ông có lời giải thích về các khái niệm pháp trị và pháp quyền, mới được đề cập trong công luận VN gần đây và rất cần thiết để cải cách xã hội và dân chủ hóa thể chế:

Chúng ta biết về khái niệm Rule of law và Rule by law. Rule by law là cai trị bằng pháp luật, việc quản lý xã hội được thực hiện bằng việc sử dụng pháp luật, nên Rule by law có thể tồn tại ở bất kỳ quốc gia nào. Trong khi đó, Rule of law là việc loại trừ chi phối độc đoán của quyền lực nhà nước và ràng buộc mọi quyền lực bởi pháp luật, Do đó, không phải mọi quốc gia nào có Rule by law đều có Rule of law.

Ông viết tiếp rằng Việt Nam còn cần làm công việc gì để có được Rule of Law không. Đường đến đích đó có phải dài hay ngắn không. là tùy theo chính mình.

Blogger Lăng Anh thì nêu ra điều làm mình hy vọng ở sự thay đổi là ở Việt Nam hiện không còn ai tin vào sự giáo điều. ●●●●●●●●

KHÔNG PHẢI ĐỔI MỠI không phải cách mạng, mà là.... ++++Bs Nguyễn Đan Quế 02-12-2016++++

Thần thái cuộc đấu tranh của dân tộc ta là: sự nổi dậy của cá nhân.

Điều này hoàn toàn thuộc về tinh thần của cá nhân.

Xã hội thay đổi khi tinh thần các thành viên thay đổi.

Xã hội chỉ là danh từ chung chỉ đám đông hàng triệu người thể thôi, nhưng không có thực chất. Cá nhân mới có tâm thức, có khả năng thay đổi, tiến hóa. Tâm thức thay đổi, cấu trúc xã hội bắt buộc phải thay đổi theo. Ngược lại là không thể. Thường chúng ta không nhận ra thực tại này, chúng ta luôn nghĩ là phải tìm cách trực tiếp cải tạo xã hội, thay đổi bộ máy cầm quyền, thay đổi luật pháp...

Thực ra, Cá Nhân Nổi Dậy mới là cơ bản của cuộc đấu tranh của dân tộc ta ngày hôm nay và là khía cạnh cần được khai phá.

Thay đổi ý thức

Từ đó mới có nguồn năng lượng mới thuần khiết khi tham gia vào hoạt động trong xã hội. Ta phải hủy bỏ cái cũ - hệ tư tưởng lỗi thời, nhắm mắt theo những tín điều xuân ngọc, tuân lệnh kẻ cầm quyền thối nát tham nhũng và cùng nhau thoát ra với tư thế con người mới với đôi mắt trong sáng, với các giá trị mới. Đoạn tuyệt hẳn với quá khứ. Đó là ý nghĩa của nổi dậy.

Cũng nên phân biệt ba từ: Đổi mới, cách mạng và cá nhân nổi dậy.

Đổi mới là cải sửa, làm mới lại căn nhà cũ, như quét vôi lại, sơn cửa, làm thêm cái cổng mới... nhưng cấu trúc ban đầu vẫn giữ nguyên.

Cách mạng thì thay đổi nhiều hơn, xây lại tường mới, lên nhiều tầng thành một tòa nhà, nhưng cái cũ không bị phá hủy hoàn toàn, vẫn còn là phần nền của cái mới.

Nổi dậy cá nhân là sự đoạn tuyệt của chính mỗi cá nhân với tất cả những cái cũ. Và bắt đầu cái mới hoàn toàn trên sự hỗn tạp đó.

Trách nhiệm/bổn phận và sự tỉnh táo

Cộng sản kiểm soát mọi hoạt động xã hội, mọi khía cạnh cuộc sống người dân. Chúng luôn đề cao trách nhiệm, và đòi hỏi bổn phận nơi người dân.

Nhưng dưới ách độc tài toàn trị, điều cần đến là sự tỉnh táo, chứ không phải là trách nhiệm/bổn phận. Thật thế: nên nhớ bổn phận ở đây được tạo ra bởi xã hội độc tài cộng sản, và khổ nỗi đây lại chính là cách thức tinh vi của sự nô lệ. Cộng sản dạy cái gì là đúng và cái gì là sai ngay từ khi đứa bé chưa có nhận thức. Tất cả những ý tưởng đó lâu ngày trở thành hiển nhiên và đương nhiên con người cảm thấy là có trách nhiệm/bổn phận đối với cái đúng/sai theo kiểu cộng sản lập trình. Chính vì thế mà con người dưới chế độ cộng sản không bao giờ có thể phát triển về mặt ý thức một cách đúng đắn. Nên ý thức về trách nhiệm/bổn phận chỉ là sự thay thế giả của ý thức thực và nếu thỏa mãn với cái giả thì con người không bao giờ nghĩ về sự thật nữa.

Lớn lên và trong suốt cuộc đời, cho đến khi xuống mồ, cộng sản luôn luôn tận dụng tối đa truyền thanh, truyền hình, báo chí, khẩu hiệu, ngay cả các chương trình giải trí... liên tục điều kiện hóa con người, và bắt phải phục tùng tuân theo chúng, buộc chấp nhận giáo điều của cộng sản như triết lý sống trong đời. Khó và rất ít ai có thể thoát ra!

Tâm thần phân liệt

Hay có thể gọi là tình trạng kim

nén âm ức. Đây là chiến lược cơ bản của cộng sản và là phương cách ghê gớm nhất trong tay chúng. Kim nén là cách để đẩy con người vào vòng nô lệ tinh thần và tâm lý. Phương pháp luận là đơn giản: Biện bạn chống lại chính bạn. Đơn giản nhưng lại tạo ra những phép màu. Khi con người chống lại chính mình thì có nhiều điều buộc phải xuất hiện. Tiên khởi con người sẽ yếu đi, không còn mạnh như trước. Trước đó con người là duy nhất, là toàn bộ; bây giờ con người thuộc về tập thể, thuộc về đám đông. Nếu nhìn vào bên trong chính mình, bạn sẽ thấy mình bị lạc trong đám đông, không còn nhận ra bản thể của mình nữa. Sức mạnh cá nhân bị tổn hại, con người thật bị chia để chống lại chính nó, nên không thể làm gì với sự toàn bộ nữa. Ví dụ khi Trung Quốc công bố “hình lưỡi bò” chiếm gần trọn Biển Đông: một số phần trong người bạn chống, một số phần lại muốn để “đảng và nhà nước lo” và vài phần khác lại thờ ơ. Nếu bạn tính đi biểu tình chống Trung Quốc, thì những phần không muốn cho bạn đi sẽ liên tục “nói thì thầm” là bạn sai, không đúng, không chính xác. Phần thờ ơ sẽ đóng vai thầy khôn dạy rằng bạn nghe những người không hiểu sự phức tạp về quan hệ Việt Nam – Trung Quốc. Cho nên khi Bộ Chính trị đảng Cộng sản Việt Nam bị lên án là “hèn với giặc, ác với dân”, bạn không có thái độ dứt khoát, không dám lên tiếng chống lại nó.

Cộng sản cố tình diệt tính toàn vẹn, sự toàn bộ, sức mạnh của con người nhằm nô lệ con người, nhằm nô lệ dân tộc ta. Và đây là sự nô lệ rất tinh vi về tâm lý, về tinh thần, và không cần còng tay, dây xích và nhà giam. Và bắt đầu ngay khi mới sinh ra, liên tục suốt đời, không bỏ qua một giây phút nào.

Tương tự, chúng còn đặt ra những luật lệ cứng rắn, “quái đản” về cách hành xử: Phải làm điều này, không được làm điều kia. Ví dụ những luật lệ gọi là vi phạm an ninh quốc gia như điều 79, 88, 258 của Bộ luật hình sự, với những điều luật lời văn mập mờ, chả có gì là liên quan đến an ninh quốc gia cả.

Nhưng vì tâm thần phân liệt, không phân biệt được đúng sai, và không hiểu sự thực là đâu, bạn không dám có thái độ phản kháng.

Người nổi dậy

Những người hoạt động cho Việt Nam là những người nổi dậy. Nổi dậy ra khỏi cái cũ, giống như con rắn lột xác, thoát bỏ hần bộ da cũ, vĩnh viễn.

Mới đầu ít, tăng dần, mỗi ngày số người nổi dậy một đông hơn khi mà Internet phát triển và thể thống trị của cộng sản đi xuống.

Ngày mà dân tộc ta, nhất là giới trẻ, vứt bỏ toàn bộ sự vô nghĩa của trách nhiệm/bổn phận, để con người “thực” bên trong của mình xuất hiện ra bên ngoài thì chính là lúc xã hội thay đổi. Đến nay thời gian đang chín muồi cho một sự thay đổi như thế, một cuộc nổi dậy khắp nơi, một cuộc tổng nổi dậy trong toàn xã hội. Đó sẽ là ngày Dân Tộc Việt Nam Mới ra đời.

Chìa khóa

Nên nhớ, thông minh tỉnh táo không phải là nghĩ hay là sự hiểu biết. Thực tế, người ta thường nghĩ quá nhiều. Vấn đề là làm sao ngừng nghĩ và nhìn thẳng vào hoàn cảnh mà chúng ta đang phải đối mặt. Không có ý nghĩ thì không có rào cản, không có bụi trong mắt, có thể mới có thể thấy rõ ràng. Với sự rõ ràng này và sự tỉnh táo không ràng buộc, không lựa chọn (ngu trung với chế độ). Sự thực, sự đúng xuất hiện ngay, không cần nỗ lực. Toàn bộ nhận biết của bạn đơn giản chỉ cho bạn đến thẳng điều thiện, điều đúng. Đây là vấn đề nhận biết không bị điều kiện hóa: Bạn sẽ đứng dậy. Bạn sẽ lột xác. Điều này gần giống như ánh sáng. Phòng đang tối, chỉ một đóm lửa nhỏ đủ để bóng tối biến đi, bạn biết ngay cửa ở đâu. Kể đó bạn chỉ đơn giản là đi ra ngoài. Trước, bạn băn khoăn không biết làm sao ra? Hay một cách chính xác hơn là: Khi không có những đám mây (tâm trí) thì mặt trời sẽ rọi sáng bầu trời, bạn không cần nghĩ “Mặt trời ở đâu?”

Không cần tuân theo chủ nghĩa nào, giáo điều nào, hay lãnh tụ nào. Hãy trở thành sự hướng dẫn của chính cuộc đời mình: Đây mới là

Nếu có thể so sánh, “làm chính

THOÁT NƯỚC VÀ THOÁT NGƯỜI

.....Phạm Chí Dũng 06-12-2016.....

“Cái mà các quan ở Việt Nam đang lo nhất là không biết số phận tương lai của các con cháu họ đang ở Mỹ sẽ như thế nào? Số tài sản đã bỏn rút được từ bấy lâu nay có sẽ được an toàn ở Mỹ hay không? Nếu không thì sẽ phải mang đi đâu, làm cách nào mà mang đi?”. Đó là một trong vô số những câu hỏi đáng chú ý được đặt ra trên mạng xã hội sau khi Donald Trump đột nhiên xuất hiện trên bầu trời chính trị Hoa Kỳ. Nhưng ngay lập tức, những câu hỏi đó đã được nhiều độc giả hưởng ứng rộng rãi.

Phun thẳng vào mặt người

Trong những tháng cuối năm, bão liên tiếp đổ bộ vào đất liền đã khiến Hà Nội, Sài Gòn và cả những đô thị khác bị ngập nặng. Ngoài đoạn ca từ được chế “Mùa mưa này về trên quê ta, khắp đất trời nước ngập bao la...”, tình hình úng ngập còn được phản ánh qua nhận định của dư luận xã hội: Từ gần 100 điểm bị ngập theo thống kê không chính thức, giờ đây Sài Gòn chỉ còn một điểm ngập duy nhất - ngập toàn thành phố!

Hà Nội cũng chẳng có gì sáng sủa hơn.

Dòng người ken đặc dầm mình trong mưa lớn mà không có lấy một lối thoát giao thông. Nhưng không phải chỉ người mà đến nước cũng chẳng thoát được. Tại nhiều địa điểm ở Hà Nội và Sài Gòn, người dân ca thán rầm trời về chuyện nước ở đâu từ trong lòng đất bắt thần bắn vọt lên. Lời giải thích đơn giản nhất mà đến một đứa trẻ cũng biết: không còn chỗ nào để thoát, nước bắn luân quần trong lòng đất, tích lại đến mức không thể nén hơn được nữa, rồi cứ thế phun thẳng vào mặt người trên mặt đất, phun lên ở bất cứ chỗ nào mặt đất không còn thể ngăn chặn.

Một bi kịch vĩ đại. Thành quả của con người là xây dựng đô thị mới, nhưng lại để ra hậu quả khi làm thay đổi định dạng nguyên sơ và cân bằng của tự nhiên. Sau ba chục năm “mở cửa”, Việt Nam đang

phải trả giá quá đắt vì chủ nghĩa tư bản hoang dã và thói tiền chạy trước quy hoạch.

Nói như nhà viết kịch Anh Bernard Shaw từ tận thế kỷ 19, thiên nhiên tất yếu phải trả thù xã hội loài người. Hai thế kỷ sau đó, định luật thủy động học lại luôn hàm chứa hiệu ứng tức nước vỡ bờ.

Tức nước vỡ bờ

Tức nước vỡ bờ lại giống như một nghiệp chương hiện hình rõ hơn bao giờ hết trên mảnh đất của hàng triệu dân oan đất đai, hàng trăm ngàn nạn nhân môi trường và đủ loại nạn nhân nhân quyền khác.

Tức nước vỡ bờ đã lộ lộ trong phong trào biểu tình của vài chục ngàn ngư dân - giáo dân miền Trung phản đối Formosa và cũng phản đối luôn cả chính sách tăng trưởng quá thực dụng lẫn thói ăn bản bao che từ trên xuống dưới của chính quyền dành cho Formosa.

Nếu xem phong trào biểu tình miền Trung là tiêu biểu nhất từ sau thời “cách mạng Thái Bình năm 1997”, hình ảnh tiêu biểu không kém là hàng rào cảnh sát cơ động đã vỡ nát khi đám đông biểu tình tràn qua, cùng nhiều cảnh sát phải cời áo, vút nón bỏ chạy. Hình ảnh này là quá trái ngược với tình hình trước đó khi giới công an trị còn luôn đe dọa “sẽ bắt nhốt hết” đối với những người biểu tình không còn biên độ sinh sống.

Rõ là những tiểu đoàn cảnh sát cơ động, và cả quân đội nữa, đã không thể nào đối kháng với lòng dân. 41 năm sau ngày “giải phóng miền Nam, thống nhất đất nước”, chưa bao giờ lòng dân sôi sục phản kháng chế độ cầm quyền như lúc này.

Chẳng khác chút nào lịch sử hưng thịnh - suy vong của các triều đại phong kiến ở Việt Nam, các chế độ không biết dựa vào lòng dân đến hồi cáo chung khi phải dựa vào cảnh sát và quân đội để đàn áp nhân dân. Nhưng chính vào lúc đó, số phận giới quan lại, quan chức lại trở nên hết sức mong manh, và không

thiếu gì bằng chứng lịch sử cho thấy người dân đã nổi lên và trả thù những kẻ đã bóc lột và đàn áp mình như thế nào.

Hiện tình cũng vậy, không hề khác. Dân không còn lối thoát và tiếp đó quan chức cũng thế.

TPP chỉ là “chuyện nhỏ”. Cho dù tân Tổng thống Donald Trump có thẳng tay cắt bỏ hiệp định này hay không và khiến kinh tế Việt mất đi cái phao cứu sinh cuối cùng, không vì thế mà giới quan chức Việt Nam nghèo đi chút nào.

Tâm lý “sống chết mặc bay, tiền thầy bỏ túi” đã phổ biến trong giới quan chức Việt Nam nhiều và sâu đến nỗi nếu có nổ thêm một vụ Formosa nữa, những kẻ đó cũng vẫn hành xử y như đã làm, mặc xác lớp dân đen.

Mỗi quan tâm còn lại của giới quan chức chỉ là với tất cả của nả ăn chặn, tích góp được, họ sẽ phải làm sao để khiến đồng của nả ấy không bị giảm sút? Phải làm gì để số của nả ấy không những được an toàn mà còn được nhân lên gấp bội?

Không chốn nương thân

Nhưng những toan tính trên của lớp quan chức ăn của dân không chừa thứ gì vẫn chỉ có đôi chút giá trị trong quá khứ gần, với nước Mỹ là một trong những miền đất an toàn nhất và thậm chí còn làm cho quan chức Việt hy vọng vào một cơ chế “tị nạn chính trị” nếu tình hình trong nước “có biến”. Còn ngay trong hiện tại, một nước Mỹ thời Trump bị quá nhiều người thiếu tin tưởng và còn bị dự báo là bất định thì làm sao có thể giang tay che chắn cho lớp quan chức tị nạn chính trị, làm sao có thể lo cho hậu vận cái đồng của nả tham nhũng của giới quan chức Việt?

Đồng của nả ấy lại đội lên đến 19 tỷ USD chuyển từ Việt Nam ra nước ngoài riêng trong năm 2015, còn tổng cộng một chục năm qua đã lên đến 81 tỷ USD, gần bằng số tiền ODA mà Việt Nam đã vay mượn.

Bài học nhãn tiền từ chiến dịch “Săn Cáo” của Tập Cận Bình đã lộ: nhiều quan chức tham nhũng Trung Quốc tìm nơi ẩn náu tận Mỹ mà còn bị lôi về và bị tổng giam thẳng cánh.

SỰ SỤP ĐỔ CỦA ĐỒNG TIỀN

.....*Ls Lê Văn Luân 02-12-2016*.....

Lô lố trên website của Interpol là 160 người bị Trung Quốc truy bắt vì “gian lận”, chưa kể đến các “lệnh truy nã đỏ” không được công bố rộng rãi. Chỉ riêng năm 2015, Bắc Kinh đã phát 100 “lệnh truy nã đỏ”. Một trong những khía cạnh của chiến dịch bài trừ tham nhũng do Chủ tịch Tập Cận Bình điều hành từ bốn năm nay, là chiến dịch Skynet với mục tiêu hồi hương các nghi phạm tham nhũng bỏ trốn ra nước ngoài. Theo Tân Hoa Xã, 409 nghi phạm trốn ở nước ngoài đã được đưa về Trung Quốc vào tháng 09/2016.

Tất cả đều có thể được lặp lại ở Việt Nam, nhẹ nhàng nhất là tương lai “cải cách thể chế”, nhưng trầm kha hơn hẳn là “có biến”.

Không có chế độ vĩnh viễn, chỉ nhân dân luôn tồn tại và trở thành chứng nhân lịch sử. Giới quan chức Việt đang phải đối mặt ngày càng gần kề cái tương lai “lấy dân làm gốc” như thế.

Ngay sau khi Trump thắng cử, nghe nói một số quan chức đại gia đã tính đường chuyển con cái mình từ Mỹ sang Canada, cho dù phải tốn kém rất nhiều tiền. Đại sứ quán và Lãnh sự quán Canada ở Việt Nam bắt thần ken đặc dòng người lên đến vài trăm, xếp hàng và vật từ chiều hôm trước đến sáng hôm sau chỉ với ước mong xin được visa đi du học.

Một số quan chức đại gia khác cũng đang tính đường “di tản” sang châu Âu, thay vì Hoa Kỳ như kế hoạch đã định liệu...

Nước không thoát được, dân không lối thoát và rất có thể đến thời đám quan chức muốn chạy làng cũng chẳng còn nơi nào để thoát.

** Blog của nhà báo Phạm Chí Dũng là blog cá nhân. Các bài viết trên blog được đăng tải với sự đồng ý của Đài VOA nhưng không phản ánh quan điểm hay lập trường của Chính phủ Hoa Kỳ.*

Mọi người nghĩ rằng (mà hầu hết là vậy) ra ngoài đường thấy mấy chiếc ô tô sáng loáng lao đi hay đỗ ở một vài nơi nào đó, hoặc thấy những toà nhà cao tầng mọc lên thấp thoáng mấy con phố là thấy đất nước này giàu sang và kinh tế đã là khá giả hay sao?

Không. Hoàn toàn không. Đó chỉ là cái vỏ của một nền kinh tế rỗng. Nó chỉ là vẻ ngoài của một số nhóm lợi ích đang thao túng trong tay những mảnh đất và chính sách màu mỡ để làm giàu. Người nghèo thì không đếm xuể, kẻ giàu thì vốn rất ít mà thường thì lại có quyền bính vô hình nhưng rất lớn.

Những toà nhà, chiếc xe đắt tiền, phần nhiều là của ngân hàng, nằm trong tay đám tham nhũng hoặc được hiện diện là bởi các doanh nhân luôn bắt cháp và sẵn mảnh lời làm ăn mà dành ra được.

Nó không phải là kết quả của sự vận động lành mạnh của nền kinh tế. Ở đó, nhà nước vừa nắm quyền hành lại vừa đi làm kinh tế, thế nên làm sao có nhà kinh tài tư nhân nào ngóc đầu lên được nếu không đứng sau cái bóng của quyền lực? Và vì thế những thứ mọc lên đó không phải là thành quả của nền kinh tế lành mạnh sản sinh ra. Cũng giống như những giá trị ảo kiêu bong bóng chứng khoán được hình thành như “Thánh gióng Faros” của FLC được thổi phồng lên gấp hàng chục lần nhờ “tích lũy đất đai” và đầu tư những dự án, chứ không làm ra sản phẩm gì ngoài những toà nhà trên giấy hay còn nằm trong bản kế hoạch đầu tư như một tiểu luận được viết vội vàng.

Chúng ta sắp vỡ nợ vì nợ công cao ngất ngưỡng, tính thanh khoản của nền kinh tế gần như tê liệt, việc phải thử cho phá sản một vài ngân hàng là dấu hiệu đầu tiên, đôla tăng tỷ giá là dấu hiệu tiếp theo, dân găm vàng và ngoại tệ là chỉ dấu thứ ba, bán đi một số doanh nghiệp nhà nước (trong đó có đất vàng) là biểu hiện thứ tư, đánh một vài vụ tham nhũng trong ngành tài chính, doanh

ngiệp nhà nước và phát hành trái phiếu chính phủ (kể cả huy động tiền, vàng trong dân) là chú thích cuối cùng.

Nhìn vào tính thanh khoản và sự lành mạnh của hệ thống tài chính, vào sự bất đối xứng giữa thu nhập bình quân và nợ công, giữa tổng sản phẩm nội địa làm ra với tỷ suất nhập khẩu, giữa cán cân kim ngạch với Trung Quốc so với các quốc gia khác để biết được nền kinh tế này đang xiêu vẹo như thế nào.

Nhìn vào lĩnh vực đầu tư chủ yếu là đất đai, dự án và tài chính phái sinh (vàng, chứng khoán...), không có lĩnh vực nào thuộc về khoa học (ngoài gia công và lắp ráp), nhập khẩu gần như tất cả các mặt hàng tiêu dùng từ nhỏ nhất đến lớn nhất. Đất đai chiếm phần lớn tỷ lệ nền kinh tế quy ra giá trị, mà hơn thế chúng lại bị thổi phồng giá trị thực tế quá mức do qua nhiều khâu và nhiều nhà đầu tư trung gian (mua bán, chuyển nhượng, chi phí lo lót...). Chủ yếu các dự án lớn về cơ sở hạ tầng loại quan trọng thuộc về Trung Quốc làm chủ (90%). Xuất khẩu sang châu Âu và Mỹ chủ yếu là các mặt hàng gia dụng, thủy hải sản, may mặc, và điều kiện (cả luật pháp) thì ngặt nghèo, nên tính ra Mỹ và châu Âu không chiếm nhiều tỷ trọng xuất khẩu đối với VN.

Nền kinh tế của chúng ta không làm ra gì cả, nên người dân chỉ đi làm ăn nhỏ lẻ hoặc làm thuê cho những ông chủ nước ngoài ngay chính trên quê hương mình. Và đương nhiên, VN trở thành bãi rác về cả thành phẩm lẫn môi trường độc hại bị gây ô nhiễm. Chúng ta bán nguyên liệu và nhân công rẻ mạt ngay trên chính mảnh đất dung dưỡng chúng ta. Và cũng từ đó làm khổ những thế hệ tiếp theo bởi điều kiện và môi trường sống ngày càng ngặt nghèo, suy thoái, vì bị thúc ép bởi sự đòi hỏi phải đáp ứng ngay tức thì lợi ích và nhu cầu của bản thân (từ cá nhân người làm đến kẻ đầu tư, trong đó cũng bao hàm cả sự vô trách nhiệm của chính quyền)

mà bỏ qua gần như các tiêu chuẩn cả về con người lẫn giá trị, sự an toàn và tính bền vững.

Sau 40 năm quản lý và điều hành đất nước, nếu nhìn vào vài chục ngàn ô tô nhập khẩu mà giá cả đắt gấp 3 lần giá trị thực của nó, lại thuộc về số ít người tập trung hầu hết ở các thành phố lớn, nhìn vài toà nhà mọc lên ở các thành thị ít ỏi, để coi đó là thành quả làm ăn thì đó đích thực là những kẻ chỉ cần miếng cơm đút miệng qua ngày mà chẳng cần đến bất cứ thứ gì khác cho sinh tồn và cũng chỉ dành cho những kẻ ngu ngốc đến mức không cần bàn cãi về sự ngu ngốc của họ nữa.

Hãy nhìn vào những chỉ số gắn với con người mới có thể đánh giá được đất nước và nền kinh tế đó đang ở đâu; bao gồm chỉ số chăm sóc y tế, chỉ số giáo dục (trình độ dân trí), chỉ số minh bạch thông tin, chỉ số thu nhập bình quân (không phản ánh nhiều), chỉ số xuất khẩu, chỉ số sáng chế, chỉ số tham nhũng, chỉ số nợ công, chỉ số đầu tư công, chỉ số mức độ tôn trọng nhân quyền, chỉ số về giá cả tiêu dùng và chỉ số tỷ giá đồng tiền... Nhìn vào những thứ đó ta mới biết được thực sự nền kinh tế này đang bất ổn như thế nào và đang ở đâu so với thế giới văn minh.

Và chẳng lẽ một lần nữa chúng ta lại thực hiện việc đổi tiền (không phải in thêm tiền) như đã từng trong những năm trước thời kỳ đổi mới thập niên 1980s?

Đổi tiền vì nghĩ rằng thay đổi giá trị đồng tiền của mình thì đây là hành động của kẻ ngu ngốc bậc thầy, bởi giá trị đồng tiền được định giá bằng giá trị thực của nền kinh tế mà quốc gia đó đang sở hữu và vận hành, chứ không phải bằng con số nằm trên những tờ giấy mà ngân hàng trung ương nhà nước sẽ ấn định trên đó và phát hành ra cho dân chúng sử dụng.

Đổi tiền lúc này, là chỉ dấu cuối cùng cho việc sụp đổ vĩ mô một nền kinh tế của một đất nước mà vốn đã nghèo nàn và đang bị rung lắc dữ dội trong cơn cùng quẫn bởi nợ nần và bế tắc vì cạn kiệt cả tài nguyên lẫn trí tuệ đến tiền bạc.

FB Luân Lê

BÀI PHÁT BIỂU

thay mặt cho những nạn nhân Formosa tại Quốc hội Đài Loan

.....**Lm Nguyễn Đình Thục 06-12-2016**.....

*Trong hai ngày 5 và 6 tháng 12
Linh mục Nguyễn Đình Thục của
Giáo phận Vinh đại diện các nạn
nhân của thảm họa Formosa cùng với
LM Nguyễn Văn Hùng và các tổ chức
Đài Loan đã có buổi gặp gỡ với văn
phòng Chủ tịch Quốc hội Đài Loan để
trình bày về thảm họa do Formosa
gây nên đối với đời sống người dân
và môi trường Miền Trung.*

Kính thưa ngài Chủ tịch,

Chúng tôi, những linh mục của Giáo phận Vinh, chúng tôi đến từ vùng bị thảm họa ô nhiễm môi trường do Công ty Formosa gây ra. Chúng tôi là những người chứng kiến trực tiếp thảm họa ghê gớm mà nhân dân Việt Nam phải gánh chịu đồng thời chúng tôi cũng là những nạn nhân của nhân tai này. Hôm nay chúng tôi có mặt nơi đây để chuyển đến ngài Chủ tịch một số điều liên quan Công ty Formosa của quý quốc.

I – Tường trình sơ lược về thảm họa

1. Diễn biến

Chúng tôi tóm lược diễn tiến thảm họa ô nhiễm môi trường biển Miền Trung Việt Nam do Công ty Trách nhiệm hữu hạn Hưng Nghiệp Formosa Hà Tĩnh (một chi nhánh của Tập đoàn Formosa Đài Loan) gây ra –điều mà người dân Việt Nam chúng tôi gọi là “Thảm họa Formosa”.

Sự việc bắt đầu từ ngày 06-04-2016 và kéo dài đến ngày 08-05-2016, hiện tượng hải sản chết hàng loạt khởi đầu từ Vũng Áng (Hà Tĩnh), nơi có khu công nghiệp Formosa, sau đó lan sang Quảng Bình, Quảng Trị và Thừa Thiên Huế, suốt chiều dài hơn 250 km bờ biển. Tổng cộng có hơn 140 tấn hải sản chết dạt vào bờ, số chết chìm trong biển không thống kê được. Chủng loại cá chết đa số sống ở tầng đáy và hiện tượng cá chết riêng lẻ vẫn còn kéo dài.

Trước áp lực của dư luận, sau nhiều lần cho rằng Formosa vô can trong vụ cá chết, cuối cùng, ngày 29-6 tại trụ sở Bộ Tài nguyên và Môi trường, ông Trần Nguyên Thành, Chủ tịch Hội đồng quản trị Công ty TNHH Gang thép Hưng Nghiệp Formosa đã phải thừa nhận Formosa là thủ phạm, cúi đầu xin lỗi và cam kết bồi thường 500 triệu USD.

Người dân Việt Nam không chấp nhận giải pháp đơn giản này, nhiều người đã nộp đơn khởi kiện yêu cầu Formosa bồi thường thiệt hại và nhiều cuộc biểu tình phản đối For-

mosa đã diễn ra.

2. Những thiệt hại

Dựa vào thông tin mà báo chí cung cấp và một báo cáo của Chính phủ mà chúng tôi có được, thiệt hại của thảm họa như sau:

– Thiệt hại về tài nguyên môi trường và kinh tế

Số lượng hải sản chết đã dạt vào bờ biển là hơn 140 tấn còn số chết chìm không thể thống kê được. Từ 40 đến 60 % san hô chết, sinh vật phù du, cá tự nhiên chết khoảng 50% làm gián đoạn chuỗi thức ăn và phá vỡ hệ sinh thái. Thủy sản nuôi ven biển chết thảm hại: “diện tích nuôi tôm chết hoàn toàn là 5,7 ha tương đương 9 triệu tôm giống và khoảng 7 tấn tôm thành phẩm sắp đến kỳ thu hoạch. Có 16.313 lồng nuôi cá bị chết tương đương 140 tấn cá, 6,7 ha diện tích nuôi ngao chết tương đương 67 tấn và trên 10 ha cua nuôi bị chết.

– Thống kê về thất nghiệp và thu nhập

Thất nghiệp hoặc giảm thu nhập đang đảo lộn cuộc sống của rất nhiều người, đẩy cả một thế hệ trẻ em vào một tương lai bất định.

+ Tổng cộng 263.000 lao động đang bị ảnh hưởng, trong đó 100.000 lao động bị ảnh hưởng trực tiếp.

+ Thất nghiệp: Khoảng 14% lao động bị mất việc làm. Tỷ lệ thất nghiệp gia tăng: Thừa Thiên-Huế: 10,1%, tăng 1,6 lần; Quảng Trị: 13,2%, tăng 2,8 lần; Quảng Bình: 28,6%, tăng 7,9 lần; Hà Tĩnh: 16,4%, tăng 15,7 lần.

Các công việc chính liên quan đến biển bao gồm: đánh bắt, buôn bán, nuôi trồng, chế biến thủy sản, dịch vụ hậu cần nghề cá, kinh doanh nhà hàng, khách sạn, nhà nghỉ, du lịch... tất cả đều đang bị ảnh hưởng nghiêm trọng. Đặc biệt là những người đánh bắt thủy sản đã giảm gần 25.000 người, trong đó tại Hà Tĩnh, con số này giảm đến gần 74% so với trước khi xảy ra thảm họa Formosa. Số người hoạt động trong lĩnh vực nhà hàng, du lịch, khách sạn đã giảm tổng cộng 33%. Trong đó Hà Tĩnh giảm 54% và Quảng Bình giảm 52%.

+ Thu nhập, Quảng Bình là địa phương chịu ảnh hưởng nặng nhất khi có tới 83,2% người dân bị giảm thu nhập so với trước thời điểm xảy ra thảm họa.

Những con số trên dựa theo công bố mới đây của Bộ Lao động, Thương binh Xã hội, nhưng chúng tôi

cho rằng, thực tế còn phũ phàng hơn.

3. Hoang mang lo sợ của người dân

Muối, thủy sản là thực phẩm chính yếu và truyền thống của người dân. Từ khi thảm họa xảy ra, người dân không dám dùng những loại thực phẩm này vì không biết những chất độc đã giết cá sẽ ảnh hưởng như thế nào đến sức khỏe. Đến thời điểm hiện tại, đã hơn 8 tháng kể từ ngày cá chết, chúng tôi vẫn sống trong âu lo, không biết có nên ăn cá, muối, nước mắm và các loại thực phẩm biển hay không? Ăn vào liệu những điều khủng khiếp nào sẽ xảy đến với chúng tôi, với con cháu chúng tôi? Tình trạng này sẽ kéo dài bao lâu nữa?

Điều cảm phẫn là từ khi gây thảm họa đến nay, Formosa chưa một lần công bố cho công luận biết họ đã thải những chất gì vào biển, số lượng bao nhiêu, thải trong thời gian nào!

Điều đáng sợ hơn nữa là một số báo chí trong nước đưa tin nhiều mẫu cá lấy ở Hà Tĩnh bị nhiễm cyanua, phenol và đặc biệt là kim loại nặng cadimi, chì, sắt và crom. Bằng sự cố gắng và qua nhiều con đường khác nhau, chúng tôi cũng đã thu thập được một số bản giám định mẫu cá chết giạt bờ ở thôn Xuân Hòa, Quảng Trạch, Quảng Bình do cơ quan Nhà nước tiến hành và đã xác nhận là chúng có hàm lượng độc tố cadimi và thủy ngân vượt mức cho phép.

Về bệnh tật, mặc dù chưa được chính thức công nhận, nhưng thông tin trên các mạng xã hội ghi nhận ít nhất đã có ba trường hợp tử vong sau khi ăn cá biển. Một thợ lặn làm việc cho Formosa cũng đã chết sau khi có các triệu chứng nhiễm độc. Những thợ lặn khác cũng có các triệu chứng tương tự.

Chúng tôi gặp rất nhiều khó khăn để lấy kết quả xét nghiệm liên quan đến kim loại nặng trong cơ thể của mình với những lý do khó hiểu. Hiện tại chúng tôi chỉ có một kết quả của một bệnh nhân cho thấy hàm lượng thủy ngân và chì trong máu vượt quá mức cho phép, trong đó thủy ngân vượt gần gấp 3 lần.

Theo bản điều tra (chưa công bố) từ tháng 7 của Chính phủ Việt Nam "đã có một nguồn thải lớn từ khu vực Vũng Áng (Hà Tĩnh) có chứa các hạt keo sắt dưới dạng mixel hấp phụ các độc tố như phenol, xyanua, kim loại nặng, hydrocacbon thơm đa vòng... (là chất thải của quá trình luyện cốc) di chuyển theo dòng hải lưu đã gây nên cá chết hàng loạt.

Điều mà người ta đang cố tình né tránh ở đây là độc tố kim loại nặng. Người dân Việt Nam chúng tôi đòi hỏi

phải công bố rõ ràng kim loại nặng trong nguồn gây ô nhiễm đó là những loại nào. Tác động của nó ra sao đối với môi trường và sức khỏe con người. Tồn dư của nó trong trầm tích đáy biển và sự ảnh hưởng lâu dài của nó đến nhiều thế hệ người Việt Nam mai sau ra sao. Chúng tôi đã nghe nói đến thảm họa Minamata ở Nhật Bản và chúng tôi lo sợ rằng trong những thập kỷ tới, người dân Việt Nam chúng tôi cũng rơi vào tình cảnh tương tự.

Nhiều ý kiến cho rằng, điều đáng sợ nhất của người dân bốn tỉnh Miền Trung Việt Nam bây giờ không phải là thất nghiệp hay đói kém trước mắt mà là sự hoang mang lo lắng bởi sự mập mờ, thiếu thông tin về thảm họa. Đòi hỏi chính yếu của người dân Miền Trung hiện nay không phải là các khoản tiền bồi thường thiệt hại mà là đòi hỏi phải được nhìn thấy tương lai cho chính họ và con cháu của họ. Có người phát biểu họ không muốn nhận tiền bồi thường, họ chỉ muốn biển sạch và Formosa đi khỏi VN! Chúng tôi đồng quan điểm này và cho rằng số rất đông người cũng có cùng quan điểm với chúng tôi.

II. Đề nghị

Chúng tôi đưa ra các đề nghị sau, mong ngài Chủ tịch và chính giới của quý quốc quan tâm xem xét:

– Buộc Formosa công khai những chất độc đã thải ra biển, đó là những chất nào? Số lượng bao nhiêu? Thải trong thời gian nào? Đánh giá tác động đến môi trường và sức khỏe con người của những loại chất thải này, thời gian bao nhiêu?

– Giải pháp và kế hoạch cụ thể để làm sạch môi trường, bồi thường thiệt hại một cách tương xứng cho nạn nhân, giải quyết công ăn việc làm cho họ trong thời gian xử lý ô nhiễm. Tổ chức xét nghiệm hàm lượng kim loại nặng trong cơ thể cho người dân vùng bị thảm họa.

– Đưa ra công luận dự án thay đổi công nghệ xử lý chất thải để bảo đảm trong sạch môi trường, có cơ chế dễ dàng để người dân hoặc các tổ chức xã hội dân sự đại diện có thể dễ dàng giám sát việc xả thải của Formosa. Nếu không đảm bảo được điều này, yêu cầu đóng cửa Formosa.

III. Thông điệp

Đã từ lâu chúng tôi nhìn Đài Loan như một đảo quốc của những con người đam mê tự do và nhân quyền. Hình ảnh những con người, bất chấp nguy hiểm, ly khai khỏi Trung Hoa đại lục để tạo lập một nơi bình yên và đáng sống làm chúng tôi liên tưởng đến những công dân Anh Quốc vào thế kỷ 18 dám từ bỏ Âu Châu để lập

nên nước Mỹ tự do và hùng mạnh.

Chúng tôi cũng đã biết đến chính sách Hương Nam và Hương Nam Mới mà Chính phủ Đài Loan đã dày công xây dựng mấy thập niên gần đây. Chúng tôi cũng trông chờ chính sách đó góp phần mang lại tiến bộ và cải tiến nền kinh tế cũng như độc lập vững mạnh cho dân tộc chúng tôi. Nhưng chính Formosa đã làm cho chúng tôi nghĩ về một Đài Loan khác!

Chắc quý vị cũng đã biết lịch sử Việt Nam có một truyền thống lâu dài không mấy tốt đẹp với chủ nghĩa Đại Hán của người Phương Bắc. Trong 16 cuộc chiến tranh lớn chống ngoại xâm thì đã có 14 cuộc chiến chống người Phương Bắc. Hơn nữa, trong thời điểm hiện nay, việc Trung Quốc muốn bá chủ Biển Đông, hàng hóa kém chất lượng và chứa nhiều hóa chất độc hại từ Trung Quốc đưa vào Việt Nam càng làm cho cảm thức của dân VN, vốn đã không mấy tốt đẹp về Trung Quốc, lại càng trở nên tồi tệ.

Nhắc tới những điều này chúng tôi không muốn khơi dậy chủ nghĩa dân tộc cực đoan hay làm ảnh hưởng mối quan hệ của quý đảo quốc với Trung Hoa đại lục, nhưng điều chúng tôi muốn nói ở đây là: Formosa với cách làm ăn thiếu minh bạch, vô trách nhiệm, không tôn trọng môi trường sống của người VN đã làm cho người dân đồng hóa Formosa với TQ và kéo theo một hình ảnh xấu trong tâm thức người Việt về Đài Loan!

Chúng tôi xin dẫn chứng: Vào trung tuần tháng 5-2014, khi Trung Quốc kéo dàn khoan HD981 vào thềm lục địa của Việt Nam gây nên một làn sóng chống đối mạnh mẽ. Khi đó hàng ngàn người đã xông vào đập phá nhà máy Formosa cũng như gây thương tích cho nhiều công nhân trong đó. Tại sao như vậy? Tại vì quá trình đầu tư vào Vũng Áng của Formosa đã để lại nhiều tai tiếng xấu, vì thế họ chống Trung Quốc nhưng lại tấn công vào Formosa. Họ đồng hóa Formosa với Trung Quốc!

Trong hiện tại, với thảm họa Formosa, tình hình lại càng tồi tệ hơn. Việc biểu tình ở Việt Nam là điều hiếm thấy vì những áp lực, bắt bớ và cấm đoán từ phía chính quyền, nhưng thời gian qua đã có nhiều cuộc biểu tình trên khắp Việt Nam, đặc biệt là cuộc biểu tình lớn của hơn 10.000 người trước cổng Formosa ngày 02-10 đã cho thấy điều đó.

Chúng tôi mong quý vị hãy đứng vào vị trí của người dân Miền Trung để hiểu họ: Con đường mưu sinh của họ đang bị chặn mất, tương lai của họ đang bị đe dọa, nòi giống của họ đang bị đầu độc, con cái của họ đang

Nội chưa hề thực hiện lời cam kết hoàn trả cho bên nguyên. Theo dư luận bàn tán thì có thể các quan chức tham nhũng đã trót tẩu tán để chia nhau bỏ túi rồi.

Do sự bội ước trên đây, tháng giêng năm ngoái, ông Bình quyết định khởi kiện. Một trùng hợp hy hữu mang nhiều ý nghĩa là Tòa án Quốc tế đã chính thức gửi lệnh thông báo vụ kiện này đến nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam hôm 30-4-2015, trùng với ngày đảng cộng sản ăn mừng 40 năm cưỡng chiếm miền nam mà bên nguyên là một người tị nạn Việt Nam hiện mang quốc tịch Hà Lan.

Nội dung hồ sơ kiện của ông Trịnh đòi chính phủ Việt Nam và các cá nhân, cơ quan liên hệ trực tiếp là Bộ kế hoạch đầu tư và UBND tỉnh Bà Rịa/Vũng Tàu **phải bồi thường cho ông 1 tỷ Mỹ kim** vì đã tráng trợn vi phạm cam kết mật giữa ông và phía chính phủ Việt Nam vào năm 2005.

Tổ hợp luật sư của ông Trịnh Vĩnh Bình kỳ này cũng là các luật sư từng giúp cho tỷ phú dầu mỏ của Nga là ông Khodorkovski. Đó là hãng luật Covington & Burling nổi tiếng của Mỹ. Điểm thuận lợi cho ông Bình và tổ hợp Luật sư của ông là chính Tòa án Quốc tế này từng tuyên án chính phủ Nga phải có nghĩa vụ bồi thường 50 tỷ USD cho ông Khodorkovski. Theo nhận định của các giới am tường về luật lệ quốc tế thì trong vụ kiện lần thứ hai này, cùng với các hiệp ước thương mại giữa Việt Nam và Hà Lan và với án lệ có sẵn, khả năng phía Việt Nam thua kiện rất cao.

Đặc biệt vì hiện nay không bị ràng buộc bởi cam kết giữ im lặng, ông Trịnh hứa sẽ dùng 90% số tiền nhận được từ vụ kiện, trừ chi phí cho vụ án, để dùng vào các công tác từ thiện, hoạt động nhân đạo, hỗ trợ (bao gồm tư vấn và tiền bạc) giúp các nạn nhân lấy lại công lý hoặc, tiếp tay các dân oan thấp cổ bé miệng bị Hà Nội cướp trắng đất đai, sản nghiệp kiện ra các tòa án quốc tế đòi bồi thường.

Nguồn tin cho hay ông Bình được Tòa án Quốc tế khuyến cáo không nên quay về VN lúc này, có thể vì sợ ông sẽ bị ám toán. Vì thế mới đây ông tuyên bố sẽ không về Việt Nam cho đến khi công lý được sáng tỏ.

Được biết trong những ngày tới, các cơ quan truyền thông Hà Lan và EURO-zone sẽ thông báo tình tiết vụ kiện hy hữu này trên các phương tiện truyền thông nhằm khuyến cáo người Việt ở hải ngoại cân nhắc trước khi quyết định về Việt Nam đầu tư làm ăn. Cũng có tin cho biết nhà cầm quyền Hà Nội đã thuê một tổ hợp LS

nổi tiếng của Pháp để bào chữa trong vụ bị ông Trịnh kiện trước Tòa án Quốc tế La Haye.

Vụ kiện này chắc chắn sẽ hứa hẹn nhiều pha sôi nổi. Trong tình trạng đảng và nhà nước CSVN đang bị tứ bề thọ địch: vì chuyện đấu đá nội bộ; vì dịch tham nhũng đã đến mức báo động đỏ; vì tình trạng kinh tế/xã hội xuống dốc; vì phải đối phó với phong trào chống đối của quần chúng đã lên tới cao điểm do hệ quả giãy chuyền của thảm họa cá chết mà tập đoàn Formosa cấu kết với các nhóm lợi ích trong guồng máy cầm quyền gây ra..., vụ kiện do ông Trịnh Vĩnh Bình khởi tố lần này trước tòa án quốc tế chắc chắn sẽ khiến chế độ phải đối mặt với không ít khó khăn về nhiều phương diện, kể cả những xáo trộn về mặt chính trị.

Điều cần ghi nhận: trong vụ kiện của ông Trịnh, phía bị cáo không phải là cá nhân hay một đoàn thể, tổ hợp, mà là một chính phủ, một chế độ -chế độ mệnh danh Cộng hòa XHCN nghĩa VN- Điều này có nhiều khả năng trở thành tiền lệ cho các nạn nhân thảm họa cá chết ở Hà Tĩnh không những có quyền đưa Formosa và các phe phái liên hệ ra tòa -không phải chỉ giới hạn ở tòa địa phương mà là tòa án quốc tế- và hơn thế còn có thể đặt gánh nặng trách nhiệm liên đới cho guồng máy cầm quyền Hà Nội.

Trong giới hạn bài viết này, chúng tôi tạm gác ra một bên mọi yếu tố khác. Mục tiêu người viết tập chú vào trường hợp hi hữu của ông Trịnh để xét về khả năng thắng thế của vụ kiện tổ hợp gang thép Formosa, sau khi đạt thắng lợi trong bước đầu dồn Tòa án Nhân dân thị xã Kỳ Anh phải nhận đơn khiếu kiện một lần của 506 nạn nhân dưới sự hướng dẫn của Lm Đặng Hữu Nam buổi trưa 27-9-2016 vừa qua. Thắng lợi này dẫn tới bước thứ hai: nâng cấp vụ kiện thế kỷ này ra Tòa án Quốc tế.

Lần đầu, quyền khiếu kiện mặc nhiên thành hiện thực

*** 1 tiền lệ mới vừa được mở ra**

Khi dư luận mới bàn tán về vấn đề các nạn nhân vụ cá chết ở Vũng Áng sẽ kiện thủ phạm vụ xả thải độc chất gây hủy hoại môi trường sinh thái, có người bi quan cho rằng chuyện này khó có thể xảy ra. Người ta nêu ra khá nhiều trở ngại. Từ nguyên tắc tố tụng tới những khía cạnh phức tạp về phương diện luật pháp. Trước và trên hết là vì hệ thống cai trị độc tài, độc đảng của Hà Nội, trong đó cả ba cơ chế hành pháp, lập pháp và tư pháp đều do Bộ chính trị cộng đảng nắm giữ. Vì tâm lý sợ đám đông, thích xé lẻ, rào cản thứ nhất họ đặt ra là tòa

án chỉ chấp nhận kiện cá nhân, dứt khoát không nhận kiện tập thể. Đây là những sự thật không thể phủ nhận.

Có điều xu thế, cảnh ngộ và ý thức người dân ngày nay đã đổi khác.

Trong bài viết trình bày diễn tiến và sự thành công trong bước đầu khởi kiện Formosa của các nạn nhân giáo xứ Phú Yên, người viết đã nhắc lại quan điểm của LS Lê Quốc Quân trong cuộc phỏng vấn của đài Á Châu Tự do. Theo ông, đây là một bước tiến mới, tạo tiền lệ phá vỡ lối mòn bóp nghẹt quyền tự do khiếu kiện do Hà Nội quen áp đặt lên người dân hơn nửa thế kỷ qua. Theo LS Lê Quốc Quân, tuy vẫn bị gò bó trong phạm vi cá nhân, nhưng với con số nhiều trăm người đi kiện một lần, nhất là không ai khác, chính đại diện chế độ tại địa phương, nơi xảy ra thảm họa hủy hoại môi trường sinh thái, đã phải chấp nhận đơn khiếu kiện của 506 nạn nhân, là một thành công lớn.

*** Thế nhân dân trước nỗi khốn cùng của kẻ bị nạn**

Trước những tiếng kêu gào thảm thiết của các nạn nhân, đồng bào trong và ngoài nước đã có những phản ứng cụ thể. Để chuẩn bị, báo chí và các cơ quan truyền thông trên mạng, những tuyên ngôn của giới trí thức, các tổ chức xã hội dân sự, các tôn giáo nhất loạt lên tiếng tích cực yểm trợ. Điều cần nhấn mạnh là những nỗ lực này không chỉ giới hạn trong việc gom góp tiền bạc trợ giúp cấp thời hàng trăm ngàn gia đình ngư phủ bốn tỉnh miền Trung đang lâm cảnh đói cơm, thiếu áo, con cái phải bỏ học hiện nay. Quan trọng hơn, đồng đảo đồng bào quốc nội và tập thể người Việt tị nạn ở nước ngoài còn có những quyết định trợ giúp về mặt pháp lý cho các nạn nhân trong ý định khởi tố những kẻ ác đã gây hiểm họa phá hoại môi trường biển ra trước pháp luật.

Trong những cuộc biểu tình với sự tham dự của hàng chục ngàn người bộc phát ở các tỉnh xảy ra hiểm họa cá chết hàng loạt, nhất là cuộc tuần hành của ba, bốn chục ngàn giáo dân ở Tam Tòa, người ta đọc được những biểu ngữ và nghe được những lời hô nói lên tất cả tâm tình và sự phẫn nộ đòi hỏi công lý phải được thực thi của đồng bào đối trước hoàn cảnh đau thương của các nạn nhân. Nội dung những biểu ngữ và khẩu hiệu quy vào ba điểm: (a) Quyết liệt đòi truy tố tổ hợp Formosa và **những kẻ đồng lõa** ra trước pháp luật. (b) Buộc Formosa phải bồi thường xứng đáng, đồng thời trả lại môi trường trong lành của biển cho ngư dân. (c) Trục xuất vĩnh viễn tổ hợp này khỏi

lãnh thổ VN. Hôm 30-8-2016, 21 tổ chức xã hội dân sự độc lập ở quốc nội đã công bố một Tâm thư khẩn thiết kêu gọi đồng bào trong, ngoài nước tích cực đáp ứng nguyện vọng chính đáng của cả triệu nạn nhân hủy hoại môi trường do kẻ ác gây ra.

Trong khi ấy, hầu hết các cộng đồng người Việt tị nạn trên khắp thế giới, từ Âu châu, Úc châu tới Bắc Mỹ đã có những cuộc xuống đường, những đêm thắp nến cầu nguyện liên tục, bày tỏ tình liên đới, hiệp thông với đồng bào trong nước.

* Những yếu tố cơ hữu

Ngoài sự lên tiếng mạnh mẽ, nhất loạt của đồng bào trong, ngoài nước tạo nên thế nhân dân đang sau vụ án, những chứng cứ cụ thể về tội ác cố ý của tổ hợp Formosa, với sự đồng lõa của đảng và nhà nước CSVN trong mưu toan xả thải những chất cực độc xuống lòng biển Vũng Áng, không chỉ gây nên thảm họa biển chết, cá chết và cả người chết mà còn di lụy cho nhiều thế hệ kế tiếp, là yếu tố quan trọng và vững chắc để hỗ trợ cho vụ kiện. Đây là một yếu tố nằm trong quyền dân sự của các nạn nhân, không chỉ riêng cho những gia đình ngư dân trực tiếp hiện nay mà còn bao gồm cả các thế hệ công dân trẻ mai ngày nếu không kịp thời khắc phục sự lây lan của chất thải.

Nhấn mạnh tầm mức rộng lớn về hậu quả vụ hủy hoại môi trường biển Vũng Áng và những yếu tố cơ bản thuộc quyền dân sự trước luật pháp, Tâm thư của các tổ chức Xã hội Dân sự độc lập viết:

"Formosa đã gây thiệt hại cho hàng triệu con người làm những nghề liên quan đến biển: đánh bắt nuôi trồng thủy sản, dịch vụ tàu thuyền ngư nghiệp, du lịch sinh thái duyên hải. So với hơn 60 tỷ đôla mà công ty British Petroleum đã phải trả cho các nạn nhân vụ tràn dầu ở vịnh Mexico năm 2010, số tiền bồi thường 500 triệu đôla (= 11 ngàn tỷ đồng VN) của Formosa hoàn toàn nực cười, chẳng thấm vào đâu, kiểu bố thí cho nạn nhân, khiến người dân cảm thấy bị lăng nhục. Ngay cả quốc tế, như Quỹ Ethecon tại Đức (công tố của Formosa) và chính phủ Đài Loan (quê hương của Formosa) cũng phê phán rằng như thế là vô cùng ít ỏi."

Đang khi đó, chính phủ VN tự tiện đoạt quyền của các nạn nhân để đón nhận số tiền ấy và chi dùng, phân phối nó cách tùy tiện. Trong thực tế, việc hỗ trợ ngư dân (chưa nói đến các ngành nghề khác) đã chẳng tới đâu (trung bình vài chục ký gạo mỗi người và vài triệu đồng mỗi hộ). Việc nhà nước thu mua hải sản đánh bắt xa bờ

cũng chỉ là hứa cuội. Vô số người dân 4 tỉnh miền Trung phải tha phương cầu thực. Hôm 10-08-2016 lại có tin động trời cho hay: Formosa được Tổng cục Thuế dự kiến miễn thuế và hoàn thuế với số tiền hơn 10.450 tỷ đồng (chủ yếu do bị thiệt hại từ sự cố biểu tình ngày 13-5-2014 lúc Trung Quốc hạ đặt giàn khoan Hải Dương 981 tại vùng biển và thềm lục địa VN). Điều này khiến dư luận càng thêm công phẫn và các nạn nhân càng thêm ngao ngán."

Chính những lời tố cáo cùng những phát giác sau đây của 21 tổ chức XHDS độc lập ở quốc nội đã cung ứng những dữ kiện cụ thể, vững chắc, đầy tính thuyết phục về phương diện luật pháp hỗ trợ cho các nạn nhân khi thiết lập hồ sơ khiếu kiện trước Tòa án Nhân dân Thị xã Kỳ Anh hôm 27-9 vừa qua:

"Với việc đặt ống xả thải ngầm dưới biển, để xảy ra sự cố mất điện nhiều ngày, đẩy vào đại dương hàng chục, thậm chí hàng trăm ngàn khối nước thải sinh hóa, giết chết tôm cá hàng loạt từ tầng mặt xuống đáy sâu, tiêu diệt các rặng san hô thuộc 4 tỉnh miền Trung, Formosa quả đã phạm tội ác đối với môi trường. Từ đó gây nạn đói, cảnh thất nghiệp, nhiễm độc thức ăn, tổn hại sức khỏe cho dân Việt trong hiện tại lẫn tương lai, thành thử phải bị truy tố. Chính Quỹ Ethecon cũng cho rằng: "Những kẻ chịu trách nhiệm của Formosa phải bị đưa ra tòa và xét xử thích đáng. Tội ác về môi trường phải được điều tra triệt để, từ phía tập đoàn cũng như từ phía chính phủ... một sự bồi thường công minh và tương xứng phải được bảo đảm, cũng như sự trừng phạt thích đáng những kẻ chịu trách nhiệm, phải được thực thi". (Thông cáo báo chí ngày 16-08-2016)

Chi tiết sau đây trong Tâm thư kể trên, hỗ trợ cấp thời cho vụ kiện sơ khởi lúc này của 506 bà con Phú Yên và hàng ngàn, hàng vạn nạn nhân trong tương lai nhằm vào tổ hợp Formosa giới hạn trong hệ thống tư pháp địa phương. Xa hơn nó còn tăng thêm khả năng đẩy vụ kiện này lên tầm vóc quốc tế. Đầu tiên nó vạch trần những vướng mắc mờ ám của nhà cầm quyền Hà Nội đối với tập đoàn Formosa khiến một mặt họ bao che cho hành vi phạm pháp của thủ phạm. Mặt khác, họ còn cúi mặt từ chối đề nghị của nhiều chính phủ tiên tiến muốn tiếp tay trong việc thử nghiệm để tìm ra các loại độc chất trong nước biển, trong các loại tôm cá chết, nhất là người chết!

"...Chính Quỹ bảo vệ Biển của Đức trong Thông cáo báo chí ngày

26-07-2016 đã cho biết chuyên gia của họ (được mời riêng tư chỉ để góp ý cho báo cáo soạn sẵn của Viện Hàn lâm Khoa học VN) không được phép lấy mẫu chất độc để nghiên cứu. Mới đây, ngày 22-08-2016, tại Quảng Trị, bộ Tài nguyên Môi trường đã tổ chức hội nghị công bố rằng sau khi quan trắc môi trường, nay bộ xác nhận biển 4 tỉnh Miền Trung đang tự làm sạch, nước biển đã đạt quy chuẩn để tắm và nuôi trồng thủy sản!"

Về điểm này người ta chưa quên trường hợp giới truyền thông Đài Loan đã gặp rất nhiều khó khăn do lực lượng an ninh địa phương gây ra khi các nhà báo của họ tới Vũng Áng tác nghiệp để tìm hiểu về hành vi gây hại môi trường biển với mục tiêu thực hiện một loạt phóng sự về chuyện này như họ từng làm để tố giác tội ác của Formosa trong quá khứ. Quan trọng hơn nữa là trường hợp bà Tô Thị Phần, một Dân biểu Đài Loan và cũng là một nhà đấu tranh bảo vệ môi trường nổi tiếng tại đảo quốc này bị an ninh Hà Nội cản trở khi xuống phi trường Nội Bài không cho bà lên máy bay đi tiếp tới Vũng Áng để tự mình mở cuộc điều tra về hành vi xả thải độc tố xuống biển của tổ hợp Formosa. Sau đó bà phải tìm mọi cách dùng đường bộ, nhưng khi tới nơi lại bị bọn công an mặc thường phục ngăn chặn không cho bà tự do hành động.

Tâm thư viết tiếp: *"Công luận cho rằng chỉ quan trắc môi trường, nghĩa là chỉ theo dõi chứ chưa có hoạt động thanh tẩy thì không thể nào vùng biển đó tự sạch được trong thời gian mấy tháng. Khi vịnh Minamata ở tỉnh Kumamoto (Nhật Bản) bị nhiễm thủy ngân, phenol và cyanur vào nửa đầu thế kỷ XX, chính phủ Nhật phải mất 40 năm ra sức nạo vét lòng biển với gần 50 tỷ yen mới dám tuyên bố đã làm sạch biển."*

Những việc cần làm

Trước hết, cần nói ngay để tránh ngộ nhận. Tất cả những gì được trình bày ở đây là do sự thôi thúc từ ý thức công dân và trách nhiệm của người cầm bút trước sự tồn vong của đất nước, cụ thể là tình trạng đau thương thống khổ của đồng bào nạn nhân thảm họa cá chết, người chết ở bốn tỉnh miền Trung. Cá nhân người viết tự biết mình không đủ kiến thức chuyên môn về phương diện pháp lý, nhất là công pháp quốc tế. Do đó, bài viết này chỉ là những gợi ý sơ khởi nhân đọc những tài liệu liên quan tới trường hợp ông Trịnh Vĩnh Bình, một người tị nạn định cư ở Hà Lan kiện đảng và nhà nước CSVN để đòi bồi thường cho những thiệt hại mà gia

đình phải gặp đoàn vận động, thuyết phục di dời từ 25-30 lần. Có những người bị gặp đến những 90 lần. Nhiều đến độ phụ huynh học sinh thấy thầy cô giáo đến là bỏ trốn hoặc từ chối không muốn gặp.

Với những việc làm của mình, cho dù ông Bồng có cầu xin được miễn tội nhưng Viện kiểm sát đề nghị phải xử lý nghiêm khắc để làm gương. dân Hà Tĩnh, nhất là với những người đã bị ông Bồng cưỡng chế đất đai, tước mất vùng đất canh tác, hiện nay đang trông chờ bản án thích đáng dành cho ông này.

Người Quan Sát

QUAN THAM “ĂN” ĐẤT BỊ XỬ 12 NĂM TÙ

RFA 2016-12-02

Chiều nay 2/12, ông Nguyễn Văn Bồng nguyên Chủ tịch Ủy ban Nhân dân huyện Kỳ Anh tỉnh Hà Tĩnh đã bị Tòa án tỉnh này kết án 12 năm tù về tội cố ý làm trái quy định Nhà nước gây hậu quả nghiêm trọng.

Đây là vụ án liên quan đến hoạt động giải tỏa đất đai cho dự án nhà máy thép Formosa và Cảng nước sâu Sơn Dương trong những năm 2008-2009. Bị cáo Nguyễn Văn Bồng và các cán bộ đồng lõa bị cáo buộc biến hóa đất công, hoặc đất tranh chấp thành đất nông nghiệp, để được hưởng đền bù 100%.

Phiên tòa xét xử quan tham Nguyễn Văn Bồng đã kéo dài 4 ngày, kể cả ngày sau cùng dành cho công tác nghị án. Ngoài bị can Bồng, Tòa án cũng kết án một số cán bộ khác. Trong đó ông Phạm Huy Tường, nguyên Trưởng phòng Tài nguyên Môi trường huyện Kỳ Anh, kiêm phó Chủ tịch Hội đồng Bồi thường giải phóng mặt bằng huyện Kỳ Anh lãnh án 11 năm tù.

Ngoài ra còn có một số bị cáo là cán bộ lãnh đạo chính quyền đảng ủy địa phương bị án tù từ 3 năm tới 10 năm vì liên can tới việc làm sai trái của nguyên Chủ tịch huyện Kỳ Anh Nguyễn Văn Bồng. Tất cả các bị cáo còn phải bồi thường 10,4 tỷ đồng cho nhà nước.

NGƯỜI DÂN

liên tục biểu tình đòi bồi thường vụ Formosa

.....DLB, RFA, GNSP 11-12/2016.....

NGƯỜI DÂN XÃ THẠCH HẠ PHẢN NỘ VÌ KHÔNG ĐƯỢC ĐỀN BÙ THÂM HỌA MÔI TRƯỜNG

CTV Danlambao 09-11-16

Xã Thạch Hạ thuộc huyện Thạch Hà, Tp Hà Tĩnh, có dân số 1572 hộ dân với hơn 6574 nhân khẩu, trong đó hơn 60% là người theo đạo Công giáo. Đây là một trong những xã bị thiệt hại nặng nề sau thảm họa môi trường biển do Formosa cũng như lũ lụt do các nhà máy thủy điện trên địa bàn tỉnh Hà Tĩnh xả lũ gây ra.

Thời gian gần đây, người dân xã Thạch Hạ đã nhiều lần đến UBND Tp Hà Tĩnh để yêu cầu được tiếp xúc lãnh đạo TP với nguyện vọng được bồi thường thiệt hại do hậu quả “nhân tai” gây ra.

Xin được nhắc lại vụ việc ngày 25-10-2016, khoảng gần 100 người đã kéo lên UBND Tp Hà Tĩnh để nộp đơn khiếu kiện về việc không được bồi thường thiệt hại do Formosa gây ra trong vụ thảm họa môi trường biển tại bốn tỉnh miền Trung. Tuy nhiên họ đã bị ngăn cản ngay tại cổng UBND Tp. Trước sự kiên quyết của người dân nơi đây, lãnh đạo Tp Hà Tĩnh đã buộc phải cử cán bộ đứng ra hứa hẹn sẽ tổ chức buổi họp để giải trình vụ việc với người dân xã Thạch Hạ.

Lời hứa của cán bộ nhà sản có tin được không?

Sau lời hứa từ một cán bộ của nhà cầm quyền cộng sản Hà Tĩnh, người dân đã mòn mỏi chờ đợi nhưng mãi không thấy lời hứa được thực hiện. Đến ngày 07-11-2016, hơn 50 người dân xã Thạch Hạ một lần nữa lại phải kéo đến UBND Tp Hà Tĩnh để chất vấn nhà cầm quyền về việc tại sao họ không được bồi thường thiệt hại do Formosa gây ra. Một lần nữa người dân vẫn không được vào trong UBND Tp để tiếp xúc cán bộ mà phải đứng dưới cơn mưa phía bên ngoài cổng hơn một tiếng đồng hồ, để rồi sau đó cũng chỉ nhận được lời hứa từ ông Trần Quốc Đạt - chánh văn phòng kinh tế tỉnh- sẽ sớm có cuộc họp vì hiện nay cán bộ tỉnh đang bận công tác.

Đến hẹn lại lên, chiều ngày 08-11-2016, hơn 100 người dân xã Thạch Hạ đến UBND Tp để làm việc với lãnh đạo tỉnh Hà Tĩnh. Một điểm khá

bất ngờ ngoài việc đòi bồi thường thiệt hại do Formosa gây ra, một số hộ dân nuôi cá trong lồng bè tại xã Thạch Hạ đã yêu cầu bồi thường thiệt hại do các nhà máy thủy điện trong địa bàn tỉnh Hà Tĩnh xả lũ gây ra trong các ngày 15 và 16-10 vừa qua. Được biết xã Thạch Hạ có nhiều hộ dân nuôi cá lồng bè, cá nuôi chủ yếu là cá mú, cá hồng mỹ, cá chẽm... Sau đợt xả lũ vừa qua, Hà Tĩnh đã ngập chìm trong lũ suốt nhiều ngày, cá nuôi từ các lồng bè của nhiều hộ dân cũng bị “lũ thủy điện” cuốn trôi khiến thiệt hại ước tính lên đến vài trăm triệu mỗi hộ nuôi cá. Chính vì thế, các hộ nuôi cá này đã yêu cầu được bồi thường thiệt hại. Có lẽ điều này đã làm cho nhà cầm quyền Hà Tĩnh lúng túng trong cách xử lý vụ việc.

Trước áp lực bởi người dân liên tục kéo lên UBND TP đòi bồi thường thiệt hại do Formosa, cộng thêm “điểm bất ngờ” khi người dân đòi bồi thường do “lũ thủy điện” gây ra. Nhà cầm quyền đã buộc phải tổ chức buổi họp tiếp xúc đối thoại với người dân xã Thạch Hạ vào ngày 09-11-2016.

Khoảng 9 giờ sáng ngày 09-11-2016 đã diễn ra cuộc đối thoại giữa UBND Tp Hà Tĩnh và người dân xã Thạch Hạ. Trong buổi tiếp xúc, phó chủ tịch Tp Hà Tĩnh cho rằng “người dân xã Thạch Hạ không đưa ra được số liệu, dữ liệu chứng minh thiệt hại do Formosa gây ra, vì thế bà con không phải là “đối tượng” được hưởng đền bù hay hỗ trợ chuyển đổi nghề nghiệp theo quyết định 1880/QĐ TTg. Còn về thiệt hại do lũ gây ra, khiến cá nuôi trong lồng bè bị cuốn trôi, tỉnh chưa nhận được báo cáo. Tuy nhiên tất cả vụ việc trên, tỉnh sẽ xem xét, rà soát và đánh giá tình hình, sau đó sẽ thông tin đến bà con”.

Theo quyết định 1880/QĐ TTg do ông thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc ký ngày 29-09-2016, trong đó bốn tỉnh miền Trung được bồi thường thiệt hại do Formosa gây ra là các tỉnh Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị và Thừa Thiên Huế. Đến nay một số huyện xã tại bốn tỉnh thành này đã nhận được một phần hỗ trợ hoặc đền bù thiệt hại. Tuy nhiên người dân xã Thạch Hạ lại không nằm trong diện được hỗ trợ hay đền bù thiệt hại dù đây là một xã thuộc thành phố Hà Tĩnh và cũng là xã bị thiệt hại nặng do thảm họa môi trường gây ra.

Sau buổi đối thoại, người dân

Thạch Hạ đã rất phần nộ vì cách làm việc vô trách nhiệm của nhà cầm quyền Hà Tĩnh, bởi sau nhiều lần hứa hẹn, nay họ lại tiếp tục phải chờ đợi cái gọi là “đánh giá, rà soát tình hình” từ phía cơ quan chức năng của nhà cầm quyền. Cuộc sống người dân xã Thạch Hạ đã khốn đốn vì thảm họa môi trường, nay thêm “nhân tai” và “lũ thủy điện” đã làm cho nhiều hộ dân rơi vào cảnh nợ nần và lâm than. Họ đòi được bồi thường thiệt hại là một chuyện chính đáng, nhưng dưới sự cai trị của chế độ cộng sản, đòi hỏi của họ lại được cho là không thỏa đáng. Được biết một số xã lân cận như xã Thạch Sơn, Thạch Long... đã được nhận đền bù thiệt hại do thảm họa môi trường. Vậy tại sao người dân xã Thạch Hạ không nằm trong diện được bồi thường? Một vài ý kiến cho rằng nhà cầm quyền đã phân biệt đối xử trong chuyện đền bù do Formosa gây ra, hơn nữa xã Thạch Hạ lại là một xã có hơn 60% dân số là người Công giáo. Vì lẽ nào đó nhà cầm quyền không muốn những người Công giáo được hưởng quyền lợi bình đẳng trong một xã hội do cộng sản cầm quyền. Còn nhớ nhà cầm quyền Hà Tĩnh đã từng bác đơn khởi kiện của người giáo dân xứ Phú Yên vào tháng trước, nay lại tỏ ra đối xử bất bình đẳng trong việc đền bù thiệt hại do Formosa gây ra với người dân xã Thạch Hạ bởi chẳng họ là người Công giáo.

Người Công giáo không có chủ trương hoạt động chính trị cũng như luôn chọn giải pháp ôn hòa để xử lý những sự cố hay biến cố xảy ra trong cuộc sống của họ. Nhưng nếu lấy cớ đó để áp đặt và bức hại người Công giáo thì cộng sản sẽ vấp phải sai lầm nghiêm trọng. Bởi lẽ cộng sản hiểu hơn ai hết trong thời điểm hiện tại, tập thể người Công giáo tại là một đối trọng có thể làm nên cuộc thay đổi thể chế tại Việt Nam. Nếu cộng sản không tin, hãy cứ ức hiếp, hãy cứ đàn áp người Công giáo và hãy chờ xem họ sẽ làm gì.

danlambaovn.blogspot.com

HƠN 2.000 NGƯỜI DÂN BIỂU TÌNH PHẢN ĐỐI FORMOSA BỒI THƯỜNG KHÔNG CÔNG BẰNG

RFA, 07-12-2016

Khoảng hơn 2.000 ngư dân xã Quảng Xuân, huyện Quảng Trạch, tỉnh Quảng Bình đã biểu tình tại nhà văn hóa thôn Xuân Hòa của xã này vào sáng ngày hôm nay để phản đối quyết định đền bù thiệt hại cho người

dân bị ảnh hưởng do thảm họa môi trường mà họ cho là không công bằng. Số người biểu tình này cũng là giáo dân xứ Xuân Hòa, hạt Hướng Phương, giáo phận Vinh.

Linh mục Phêrô Mai Xuân Ái, quản xứ Xuân Hòa trên địa bàn xã Quảng Xuân, huyện Quảng Trạch, tỉnh Quảng Bình cho biết nguyên nhân giáo dân biểu tình:

“Dân bức xúc ở chỗ Nhà nước chưa đền bù cho dân; nhưng cô giáo ở các trường đòi nợ học sinh bắt phải đóng học phí, bảo hiểm y tế trong khi không tổ chức khám theo quyền lợi của các em.

Một lý do nữa thì người đáng đền bù lại không đền bù, còn người đáng hỗ trợ lại kêu lên... Dân không tán đồng cách làm của họ (cơ quan chức năng) nên họ quyết tâm xuống đường để đòi lại công lý.”

Linh mục Phêrô Mai Xuân Ái cũng cho biết số lượng tham gia, địa điểm biểu tình và phía chức năng làm việc với người dân:

“Trẻ có, già có. Tất cả trẻ em đều nghỉ học để tham gia. Số lượng chừng trên 2 ngàn người. Tổng số giáo dân của xứ chừng 3 ngàn rưỡi, trừ đi những người ở nhà và những người đi lao động ở phương xa. Họ đến tại nhà văn hóa thôn. Họ sợ giáo dân đi ra đường nên họ xin đến đó để gặp. Cơ quan chức năng có chủ tịch huyện, cán bộ huyện, công an, bộ đội; chủ tịch xã cũng có ra. Khi tập trung được dân ở đó rồi họ cũng chỉ hứa như vậy thôi.”

Theo ghi nhận thì nhiều người dân biểu tình mang những biểu ngữ phản đối như ‘hủy hoại môi trường là tội ác’, ‘yêu cầu Formosa bồi thường thỏa đáng’, ‘Formosa rút khỏi VN’.

Hồi tháng 6 vừa qua, công ty Formosa có vốn đầu tư Đài Loan, đóng tại tỉnh Hà Tĩnh đã đứng ra nhận trách nhiệm xả hóa chất độc hại ra biển khiến hải sản chết hàng loạt, hủy hoại môi trường biển dọc ven biển các tỉnh Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị và TT-Huế ở miền Trung VN. Đồng thời cam kết với chính phủ Hà Nội đền bù 500 triệu đôla.

Hôm 29 tháng 9, chính phủ đã ra quyết định bồi thường thiệt hại cho các đối tượng tại các tỉnh Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị và Thừa Thiên Huế. Nguồn kinh phí được lấy từ khoản tiền 500 triệu đôla mà Formosa trả cho Việt Nam.

HÀNG NGÀN NGƯỜI DÂN XÃ KỲ HÀ, KỲ VÂN, KỲ TÂN BIỂU TÌNH PHẢN ĐỐI FORMOSA

GNSP (12-12-2016)

Hàng ngàn người dân vùng biển thuộc xã Kỳ Hà, Kỳ Vân và Kỳ Tân, tỉnh Hà Tĩnh quy tụ ngay đoạn đường đi vào Thị xã Kỳ Anh, quốc lộ 1A, biểu tình phản đối Formosa rút khỏi VN và yêu cầu nhà cầm quyền bồi thường thỏa đáng cho bà con ngư dân.

Lý do chính bà con ngư dân xuống đường biểu tình bởi vì nhà cầm quyền đang làm ngơ trước sự mất mát cả cơ nghiệp của người dân và dân tộc Việt Nam, các gia đình lâm vào cảnh nghèo túng, trẻ em thất học...

Linh mục Phaolô Lê Xuân Lộc, DCCT, phụ trách trang Tin Mừng Cho Người Nghèo, đang có mặt tại hiện trường cho biết: “Người dân biểu tình tại quốc lộ 1, giao thông bị ùn tắc, di chuyển chậm. Nhà cầm quyền huy động nhiều xe biển số xanh, cảnh sát giao thông, cảnh sát cơ động có vũ khí chuyên dụng, an ninh mặc thường phục... đe dọa bà con.”

Nhiều băng rôn biểu ngữ được bà con mang theo với nội dung: “Khởi tố Formosa”, “Formosa là thảm họa của đất nước”, “Tôi cần biển, cần tôm, cần cá, không cần sắt thép”...

Một người dân nói: “Con tôi học đại học, học tiểu học, bây giờ không đi biển thì lấy gì mà ăn đây.” Người khác tiếp lời: “Nhà nước lo cho dân được ấm no, hạnh phúc thì quan mới được ấm no, hạnh phúc”.

Người phụ nữ lớn tuổi phần nộ: “Chúng tôi yêu cầu Trung Quốc trả lại biển sạch cho chúng tôi, để chúng tôi có việc làm, bây giờ biết làm gì mà sống. Chính quyền hứa là sẽ bồi thường cho chúng tôi, nhưng đến tháng 12 rồi vẫn chưa nhận được gì. Chúng tôi ở Kỳ Hà. Bây giờ chúng tôi chỉ biết ngồi ở nhà, chứ biết làm nghề gì đây khi nghề chính của chúng tôi là đi biển. Chúng tôi ở ngay biển mà không nhận được đồng nào, không bồi thường cho chúng tôi thì chúng tôi xuống đường biểu tình.”

Quốc lộ 1A bị ùn tắc, nhiều xe tải đã dừng lại và hưởng ứng cuộc xuống đường của bà con ngư dân.

Giới chức địa phương phát loa, yêu cầu bà con quay về ủy ban xã để họp. Các cán bộ đã vu khống bà con cản trở người thi hành công vụ và làm hư hại tài sản, trong khi bà con biểu tình một cách ôn hòa.

Một nguồn thông tin đáng tin cậy cho Pv.GNSP biết, ông Hà, Chủ tịch xã Kỳ Anh có mặt tại hiện trường, can thiệp và yêu cầu bà con giải tán, nhưng không thành, nên ông đã kêu cứu đến Lm Hoàng Biên Cương, Quản hạt Kỳ Anh, ra can thiệp.

An ninh mặc thường phục bám sát sao nhóm phóng viên GNSP tại hiện trường.

Phóng viên GNSP tại Hà Tĩnh

HÀ TĨNH: HƠN 1000 NGƯỜI DÂN GIÁO XỨ THU CHỈ YÊU CẦU ĐÒI BỒI THƯỜNG

GNSP (12.12.2016)

Hơn 1000 bà con ngư dân và là giáo dân giáo họ Làng Khe, thuộc giáo xứ Thu Chỉ đã lên Ủy ban Nhân dân xã Thạch Trị, tỉnh Hà Tĩnh yêu cầu đòi bồi thường sau sự cố môi trường biển do "nhân tai" Formosa gây ra, vào lúc 8 giờ sáng nay, ngày 12-12-2016.

Dẫn đầu đoàn ngư dân và là người đại diện pháp lý cho bà con là Linh mục Phêrô Trần Phúc Cai, Quản xứ giáo xứ Thu Chỉ, thuộc giáo phận Vinh.

Vào lúc 8 giờ 30: Linh mục Phêrô Trần Phúc Cai cùng với một số người dân vào hội trường của UBND xã Thạch Trị để đối chất với nhà cầm quyền địa phương.

Người dân giáo họ Làng Khe thuộc giáo xứ Thu Chỉ, xã Thạch Trị, huyện Thạch Hà, Là những người dân sinh sống và mưu sinh tại vùng bị ảnh hưởng nghiêm trọng bởi sự cố hủy hoại môi trường do Formosa gây ra. Từ nhiều tháng nay người dân nơi đây đã trực tiếp chịu nhiều thiệt hại về phương diện vật chất lẫn tinh thần.

Tại buổi đối chất, bà con ngư dân nói rằng, sau khi xảy ra vụ thảm họa cho đến nay đã hơn 5 tháng mà tiền đền bù vẫn chưa đến tay các hộ gia đình. Bà con ngư dân yêu cầu, giới chức địa phương minh bạch các khoản đền bù, quan tâm đến cuộc sống nghèo của người dân. Vấn đề đáng nói ở đây là việc tiến hành chi trả bồi thường cho ngư dân lại diễn ra quá phức tạp, gây nhiều khó khăn, thậm chí làm suy giảm quyền lợi của ngư dân, chính điều này đã dẫn tới sự phẫn nộ cho bà con ngư dân.

Theo phản ánh của bà con ngư dân cho biết, giới chức địa phương đã tự ý điều chỉnh việc kê khai đền bù của bà con mà không được sự đồng ý của bà con. Điều này nói lên nhiều mặt trái trong tiến trình tiến hành bồi thường cho bà con ngư dân.

Được biết, tổng kê thiệt hại của ngư dân giáo họ Làng Khe ước tính lên đến 41.219.100.000 VNĐ (Bốn mươi một tỷ hai trăm mười chín triệu một trăm ngàn đồng).

Hành vi xảo quyệt của Phú Trọng-Xuân Phúc trong dự án thép Cà Ná-Ninh ThuậnDân Làm Báo 03-12-2016.....

Bắt đầu từ ngày 13-9-2016, khởi từ cuộc họp thứ 3 hàng tuần của Ban tuyên giáo, toàn bộ báo chí lễ đảng đã nhận lệnh tự bịt mồm tất cả mọi thông tin liên quan đến dự án thép Cà Ná Ninh Thuận sau khi dư luận từ lễ dân đến lễ đảng liên tục vạch trần các sai trái của dự án này.

Điều này cho thấy thủ phạm và những kẻ có thẩm quyền đứng đằng sau việc bật đèn xanh dự án và bật đèn đỏ báo chí này không phải là Bộ trưởng Công thương Trần Tuấn Anh mà phải là Nguyễn Xuân Phúc đứng đầu chính phủ và Nguyễn Phú Trọng đảng trưởng Ba Đình.

Kể đứng đằng sau nhưng trực tiếp nhúng tay vào dự án khu liên hợp luyện cán thép Hoa Sen Cà Ná - Ninh Thuận do Lưu Phước Vũ - Chủ tịch HĐQT Công ty Cổ phần tập đoàn Hoa Sen (HSG) đứng ra kiểm tiền là Nguyễn Xuân Phúc.

Trong hội nghị xúc tiến đầu tư năm 2016 vào ngày 27/8 tại Ninh Thuận, đích thân Nguyễn Xuân Phúc đến tham dự và chỉ đạo hội nghị và công khai "*hoan nghênh cam kết của Chủ tịch HĐQT Tập đoàn Hoa Sen Lê Phước Vũ khi đầu tư vào Ninh Thuận là nếu để xảy ra vi phạm môi trường thì sẽ đóng cửa nhà máy, nộp toàn bộ tài sản cho Nhà nước.*" (1)

Sau đó, với sự chống lưng của Nguyễn Xuân Phúc, ngày 6-9-2016 Lưu Phước Vũ -Chủ tịch HĐQT Công ty Cổ phần tập đoàn Hoa Sen (HSG) đã vênh vang khẳng định trước các cổ đông rằng "*cuối năm 2017 sẽ có thép bán*" và mặc dù chưa được cấp giấy phép chính thức đi vào hoạt động, lại xác nhận "*Chúng tôi đang yêu cầu tỉnh Ninh Thuận khẩn trương đền bù, giải tỏa mặt bằng*" (2)

Trước những chống đối của dư luận về hiểm họa môi trường, nhất là sau thảm họa Formosa, Nguyễn Xuân Phúc đã ra lệnh - vừa để mị dân nhằm trấn an, vừa mở đường cho những hứa hẹn hảo huyền cho Lưu Phước Vũ: "*Không được xả*

nước thải ra biển, phải sử dụng công nghệ mới và cá phải bơi được trong nước thải..."

Tuy nhiên, tất cả đều không trấn an được dư luận và do đó Tuyên giáo đảng đã ra lệnh cho báo chí lễ đảng phải ngưng đăng tải mọi thông tin, bình luận liên quan đến dự án thép của tập đoàn Tôn Hoa Sen.

Sau hơn 3 tháng chờ dư luận lắng đọng, dưới sự chỉ huy của Nguyễn Xuân Phúc và chắc chắn là được sự đồng thuận của Nguyễn Phú Trọng và Bộ chính trị, Bộ Công thương lại công bố văn bản ngày 4-11 theo chiều trò bình mới rượu cũ, đưa ra một "dự thảo điều chỉnh quy hoạch hệ thống sản xuất thép đến năm 2025, định hướng đến năm 2035". Bình mới của dự thảo này vẫn toàn là rượu cũ: dự án khu liên hợp luyện cán thép Hoa Sen-Cà Ná do Lưu Phước Vũ và tập đoàn Tôn Hoa Sen làm chủ đầu tư.

Trong bản dự thảo mới này của Bộ Công thương, mặc dù dự án thép Cà Ná vẫn chưa được cấp giấy phép chính thức, ngay cả bộ Tài nguyên và Môi trường và các bộ phận công nghệ liên quan khác chưa nhận được hồ sơ chính thức nào liên quan đến dự án thép Cà Ná, nhưng dự thảo của Bộ Công thương vẫn có quy hoạch cho Khu liên hợp thép Hoa Sen với tiến trình hoạt động 5 giai đoạn từ năm 2015 (tức là từ năm ngoái!) đến năm 2035, với tổng công suất thiết kế 32 triệu tấn gang, sắt xộp và phôi thép là các vật liệu đã dư thừa trong ngành thép hiện nay.

Điều cần lưu ý là đứng đằng sau dự án này là CISDI - Tập đoàn Công nghệ Luyện thép của Tàu cộng, là đơn vị tư vấn thiết kế cho họ tại Cà Ná. CISDI cũng chính là công ty tư vấn thiết kế cho nhà máy Formosa Hà Tĩnh.

Mà cái gì có Tàu cộng đứng sau thì nhất định phải có thái thú Nguyễn Phú Trọng. Chính vì thế mới có lệnh từ tuyên giáo đảng ra lệnh bịt mồm báo chí "tuyên truyền,

nói xấu" Tôn Hoa Sen.

Để bạn đọc nắm rõ về âm mưu tàn phá môi trường Việt Nam để làm giàu và phục vụ Bắc Kinh của Nguyễn Xuân Phúc, Nguyễn Phú Trọng và tập đoàn tay sai bán nước Ba Đình, Dân Làm Báo đăng tải lại một số những bài viết liên quan đến đề tài này tại đây để bạn đọc làm tài liệu tham khảo.

danlambaovn.blogspot.com

(1) http://congan.com.vn/tin-chinh/chinh-tri-thoi-su/thu-tuong-nguyen-xuan-phuc-tranh-tinh-trang-noi-truoc-quen-sau-voi-doanh-nghiep-nguoi-dan_25098.html

2) <http://tuoitre.vn/tin/kinh-te/2016/0907/du-an-khu-luyen-thep-ca-na-du-luan-nem-da-do-do-ky/1167091.html>

Bất chấp phản đối CSVN vẫn tiến hành dự án thép ở Cà Ná —Người Việt 01-12-2016—

Bất chấp những phản đối, can gián, khuyến cáo, nhà cầm quyền VN vẫn đưa dự án thép đặt tại khu vực Cà Ná, tỉnh Ninh Thuận “vào quy hoạch” dù cái gương khổng lồ Formosa còn đang trước mặt.

Các báo tại Việt Nam cho hay Bộ Công thương vừa công bố “dự thảo quyết định phê duyệt điều chỉnh quy hoạch hệ thống sản xuất thép đến năm 2025, định hướng đến năm 2035, trong đó có dự án khu liên hợp luyện cán thép Hoa Sen-Cà Ná do tập đoàn Hoa Sen làm chủ đầu tư tại tỉnh Ninh Thuận.”

Biện minh cho quy hoạch thép sản xuất tại Cà Ná nhưng không thấy trình bày dựa trên cơ sở nào, Bộ Công thương nói “đến năm 2020, cả nước sẽ thiếu hụt khoảng 15 triệu tấn thép thô. Năm 2025, thiếu hụt sẽ vượt mức 20 triệu tấn, nhập siêu ngành thép sẽ ngày càng trầm trọng hơn. Vì thế, bản quy hoạch này đặt mục tiêu năm 2020 trong nước sản xuất 8 triệu tấn, năm 2025 đạt 15 triệu tấn và năm 2035 đạt 35 triệu tấn gang và sắt xộp. Riêng sản xuất phôi thép trong 5 năm tới đạt 18 triệu tấn; cán mốc 27 triệu sau 10 năm và 52 triệu tấn trong 20 năm nữa.”

Sau khi tin tức về tập đoàn sản xuất tôn Hoa Sen của ông Lê Phước Vũ loan báo rùm beng về đầu tư dự án sản xuất thép tại Cà Ná, ngày 30-08-2016, theo báo Dân Trí, GS. TSKH Nguyễn Mai, Chủ tịch Hiệp hội

Doanh nghiệp Đầu tư Nước ngoài (VAFIE) cho rằng: “Một số ngành công nghiệp gang thép cần rất thận trọng và nếu được không nên phát triển thêm bất kỳ dự án thép nào nữa vì chúng ta có thể là nước đi sau, rõ ràng có thể tránh được những vết xe đổ của các nước đi trước.”

Lời ông Mai được báo Dân Trí thuật lại cho hay, hiện gang thép trên thế giới rất nhiều và không khó mua, do đó, VN có thể đi vào công nghiệp hiện đại như hợp kim cao cấp, vật liệu nano sau đó bán ra thị trường thế giới và mua thép. Ông cũng cho rằng, cần tập trung sức vào công nghiệp tương đối hiện đại đi cùng thế giới, bỏ qua những ngành công nghiệp cổ điển. Chẳng hạn, đầu tư công nghệ hiện đại sản xuất hợp kim cao cấp, nhập khẩu công nghệ ở những nước tiên tiến, nước G7 với giá trị bằng 5-7 lần so với sản xuất thép.

Theo ông Mai, Việt Nam không

nên đi vào vết xe đổ của các quốc gia khác, như tại Trung Quốc hiện đang dư thừa khối lượng thép khổng lồ và 3 năm vừa qua Trung Quốc đã bắt đầu bỏ các nhà máy gang thép công suất dưới 2 triệu tấn vì những nhà máy như vậy không có lợi cho kinh tế, môi trường.

Sau khi thấy nhiều người phản đối, nêu ra những cái hại của việc rước thêm một thứ Formosa khác đến Cà Ná, theo facebooker Lê Nguyễn Hương Trà, ngày 13-09-2016, Ban Tuyên giáo Trung ương của đảng CSVN gửi một công văn chỉ đạo đến tất cả các báo một số vụ việc. Điện thư đến từ ông Phạm Văn Linh, phó trưởng Ban Tuyên giáo TW gồm có 7 điểm chính trong đó có việc “dừng phản biện, đưa tin về dự án thép của Tôn Hoa Sen.”

Ra lệnh cấm đưa tin, viết bài hay đe dọa những người làm việc thông tin tuyên truyền vẫn có thường xuyên. Hệ thống thông tin tuyên truyền của chế độ tuy không có chế độ kiểm duyệt từ trước nhưng bị theo dõi để xử phạt mỗi khi đi trệch ra ngoài khuôn khổ.

Từ khi tập đoàn Hoa Sen loan báo đã được nhà cầm quyền tỉnh Ninh Thuận đã chấp thuận cho họ đầu tư xây dựng một nhà máy luyện thép ở khu vực Cà Ná và họ đã “chạy” được vào “quy hoạch” của Bộ Công thương mà trước đó vài ngày bản “quy hoạch” không có đề cập.

Ông Lê Phước Vũ, Chủ tịch tập đoàn Hoa Sen hợp báo với những lời lẽ rất “đại ngôn” về dự án quy mô hơn \$10 tỷ, xây dựng làm nhiều giai đoạn, đi từ ban đầu 6 triệu tấn từ năm 2017 rồi sẽ lên 16 triệu tấn.

Dư luận phản ánh qua phần lớn các báo mạng lớn tại Việt Nam những hoài nghi về một dự án quy mô như thế trong lúc chế độ này vẫn còn đang lúng túng trong việc đối phó với thảm họa môi trường mà công ty thép Formosa gây ra tại miền Trung VN.

Nhiều chuyên gia kinh tế, kỹ nghệ tại VN ngạc nhiên thấy “lòi ra” một dự án được thông qua ở địa phương và “quy hoạch ở trung ương tại một tỉnh xưa nay vốn đất đai cằn cỗi vì thiếu nước, hiện đang điêu đứng vì hạn hán mà hàng ngàn con cừu chết vì thiếu nước và thiếu cỏ ăn. Ngay ở giai đoạn đầu, nhà máy thép của ông Vũ cần đến 33,000 mét khối nước sạch mỗi ngày.

Dù vậy, ông Lê Phước Vũ khoe và được nhà cầm quyền Ninh Thuận xác nhận là nhà máy thép Cà Ná nếu được xây dựng sẽ có đủ nước. Nhiều người hỏi lấy nước ở đâu khi người dân tỉnh này còn thiếu nước uống, chưa nói đến tắm giặt. Ông Vũ khi được đặt vấn đề này thì nói lọc từ nước biển, một cách nói không ai tin.

Người ta điều tra thấy ông Lê Phước Vũ sử dụng nhà tư vẫn là CISDI Group là công ty con của Tập đoàn Xây lắp Luyện kim Trung Quốc (MCC) trụ sở ở Trùng Khánh –mà cũng là nhà thầu chính xây dựng hai lò đứng ở Vũng Áng cho tổ hợp Formosa Hà Tĩnh. CISDI còn là nhà thầu chính xây dựng dự án mở rộng Nhà máy Gang thép Thái Nguyên (TISCO) hiện đang “đắp chiếu” vì bị họ bỏ ngang.

Ngay sau khi thông tin dự án thép Cà Ná của Hoa Sen được công bố, một số trang mạng xã hội xì ra rằng vào giữa năm 2015, Hoa Sen Group cử một đoàn cán bộ đến Ninh Thuận khảo sát địa điểm để thiết kế xây dựng tổ hợp thép Hoa Sen Cà Ná. Đoàn này do ông Nguyễn Văn Quý, khi ấy là phó tổng giám đốc Hoa Sen Group phụ trách. Thành phần có 6 người quốc tịch Trung Quốc, đến từ CISDI Group. Thông tin vừa kể bị ông Vũ phủ nhận.

Trong khi hàng triệu tấn thép sản xuất trong nước dư thừa và các nhà máy cũng chỉ sản xuất cầm chừng, chưa hết công suất, bị thép Trung Quốc chèn ép điều đứng thì ông Lê Phước Vũ vẫn tuyên bố “ngu gì không làm thép.” Lý do là công ty của ông được hưởng những ưu đãi chưa từng có.

ĐẤT, một bài ca buồn của người Việt

—Nhóm phóng viên RFA từ VN 01-12-2016—

Trên trang thông tin điện tử Bizlive, người ta thấy đặt ra câu hỏi: “Hoa Sen sẽ lấy đâu ra tiền để thực hiện dự án có quy mô vốn lên tới \$10 tỷ này?” Một chuyên viên cho rằng Hoa Sen còn công nợ nhiều, khó lòng đào ra vốn. Tại sao Bộ Công thương “vội vã” đưa dự án thép Cà Ná vào “quy hoạch” dù vài ngày trước không có? Có phải ông chủ tôn Hoa Sen “chạy quy hoạch” không?

Theo một chuyên viên ngành thép được Bizlive thuật lại ý kiến, hiện VN chưa sản xuất được thép cuộn cán nóng nhưng khi Formosa Hà Tĩnh đi vào hoạt động, hoàn thiện dự kiến sẽ có sản lượng thép hơn 20 triệu tấn.

Bộ Công thương mới đây “cũng đã bổ sung dự án thép Nghi Sơn-Thanh Hóa vào quy hoạch với công suất 7 triệu tấn/năm tổng mức đầu tư lên đến \$4.3 tỷ, thời gian thực hiện từ 2015 đến năm 2017.”

“Như vậy, tính đến 2030 VN có khoảng 50 triệu tấn thép mỗi năm trong khi theo tính toán, nhu cầu thép của VN đến năm 2030 cũng chưa tới mức 40 triệu tấn/năm,” vị chuyên gia đưa ra tính toán.

Một số trang mạng còn xì tin cho biết Chủ tịch Tập đoàn Hoa Sen Lê Phước Vũ là anh em “cọc chèo” với Bộ trưởng Công thương Trần Tuấn Anh. Có phải nhờ vậy mà dự án được ưu đãi?

Thấy bị dư luận “ném đá” tới tấp, Ban Tuyên giáo TW của đảng CSVN vội vã ra lệnh bịt miệng báo chí lại. Đây là một lệnh lạt bình thường của chế độ mỗi khi không đối phó nổi một vấn đề gì, bèn ra lệnh cấm đưa tin hay “phản biện.”

Rõ ràng có “lợi ích nhóm” thấp thoáng đằng sau chuyện “quy hoạch” thép ở Cà Ná và bóng dáng Trung Quốc đằng sau dự án của Hoa Sen nhưng ông Trần Tuấn Anh vẫn chối ở Quốc hội hôm 15-11-2016 là “không có lợi ích nhóm.”

(TN)

Ông Lê Phước Vũ

NGU GÌ KHÔNG LÀM THÉP

Nếu như câu chuyện về anh Đoàn Văn Vươn ở Hải Phòng cùng gia đình nỗ lực để bảo vệ quyền lợi chính đáng về đất đai của anh là câu chuyện nổi cộm về đất đai năm 2012, ở phía Bắc Việt Nam, thì câu chuyện ông Đặng Văn Hiến nỗ lực ở Đắc Nông làm chết ba người và 13 người bị thương trong tháng 10 năm 2016 lại là câu chuyện nổi cộm về tiếng kêu đau của người dân thấp cổ bé miệng kêu trời không thấu, đã phải mang cả sự uất hận, nỗi sợ hãi và sự liều lĩnh để chiến đấu bảo vệ cho quyền lợi chính đáng của mình ở phía Nam. Câu chuyện lại một lần nữa chạm đến đất. Có thể nói rằng hiện tại, đất như một bài ca buồn của người nông dân Việt Nam.

Người dân Việt Nam có quyền sở hữu đất hay không?

Một nhà nghiên cứu, hiện sống tại thành phố Sài Gòn, không muốn nêu tên, phân tích: “*Cái vấn đề luật đất đai tại Việt Nam nó chưa bao giờ gọi là luật đất đai được. Tại vì khi nói về pháp luật thì phải có các yếu tố về quyền chiếm hữu, sử dụng và định đoạt, nhưng Việt Nam thì không có mấy cái quyền ấy, thậm chí các ông qui định chỉ có lợi cho mấy ông mà làm cho dân thêm đau đầu. Nói về chuyện đất đai thì người dân Việt Nam bao giờ cũng chịu thiệt và luôn có cơ hội đau đầu. Các ông luôn tạo cơ hội cho nhân dân đau đầu trên chính mảnh đất của mình.*”

Theo nhà nghiên cứu này, hiện tại người dân Việt Nam không có quyền sở hữu đất cho dù người dân phải bỏ ra một lượng tiền rất lớn để mua mảnh đất. Giả sử như hai mảnh đất cùng diện tích, một mảnh tại thành phố New York của nước Mỹ sẽ rẻ hơn rất nhiều so với mảnh đất tại thành phố Sài Gòn, Việt Nam. Trong khi đó, mảnh đất tại thành phố New York, khi trả đủ tiền, người dân sẽ có quyền sở hữu. Ngược lại, khi đã trả xong số tiền rất cao, người dân Việt Nam vẫn không được quyền sở hữu đất đai mà chỉ có quyền sử dụng lâu dài.

Trong khi đó, quyền sử dụng lâu dài chỉ là một phần ba của quyền sở hữu. Nghĩa là quyền sở hữu có ba thuộc tính căn bản gồm chiếm hữu, sử dụng và định đoạt. Nhưng người dân Việt Nam cho dù có bỏ ra hàng tấn tiền đi nữa thì cũng chỉ có quyền sử dụng lâu dài chứ không có quyền chiếm dụng và định đoạt. Bởi thuộc tính chiếm dụng thuộc về nhà nước được đánh tráo bằng khái niệm “sở hữu toàn dân”, quyền định đoạt thuộc về đảng Cộng sản dưới lớp vỏ chủ trương lớn. Trong chủ trương lớn đó có các định hướng về phúc lợi xã hội, công trình công cộng... Và chính cái vỏ chủ trương lớn cùng với các loại công trình công cộng, do nhà nước quản lý đó đã trở thành thứ ngoại từ để người ta dễ dàng lấy đất của nhân dân với chiêu bài công trình phúc lợi xã hội.

Đất của nông dân Văn Giang, Hưng Yên, nông dân Hà Tĩnh, Nông dân Cần Dâu, Đà Nẵng, nông dân Núi Pháo, Thái Nguyên và hàng ngàn địa điểm khác đã bị nhà nước dùng cái bẫy “công trình phúc lợi xã hội” để gạt người dân giao nộp cho nhà nước một cách không thỏa đáng vào chỗ bết tắc, dẫn đến tình trạng dân oan càng ngày càng nhiều. Trong khi đó, các công trình mang danh nghĩa nước, phúc lợi xã hội này thực chất là miếng mồi béo bở của các nhóm lợi ích.

Sở dĩ có chuyện đau lòng như vậy bởi vì luật Việt Nam không có quyền sở hữu đất cho người dân. Người dân chỉ được phép bỏ tiền ra mua hoặc tự khai hoang từ đời này qua đời khác để rồi khi thấy có lợi, các nhóm lợi ích sẽ mượn danh nghĩa “công trình phúc lợi xã hội” để đẩy người dân ra khỏi mảnh đất họ đã sống lâu đời bằng cái giá đền bù rẻ mạt. Bởi người nông dân không có quyền chiếm dụng nên các nhóm lợi ích ngang nhiên mượn đao nhà nước để chiếm dụng và người dân cũng không có quyền định đoạt trên mảnh đất lâu đời của mình, nên cho dù thực giá của nó vài tỉ đồng nhưng các nhà đầu tư có

thể áp giá chưa bằng 30% thực giá. Chính điều này tạo ra nhiều khuất tất và oan uổng.

Câu chuyện đấu tranh, sẵn sàng nổ súng để bảo vệ đất của ông Đoàn Văn Vươn ở Hải Phòng và gần đây là ông Đặng Văn Hiến ở Đắc Nông chỉ là một trong hàng triệu xung năng oan ức bùng nổ. Theo nhà nghiên cứu này, chuyện đất đai tại Việt Nam là một bài ca buồn được hát bởi một ca sĩ chuyên hát nhép nhưng khán giả phải tốn quá nhiều tiền để mua vé.

Người nông dân chịu thiệt thòi và bế tắc

Một tiểu thương không muốn nêu tên, nạn nhân của cưỡng bức lấy mặt bằng chợ Vĩnh Tân, Đồng Nai, chia sẻ: “Giờ nó rào hết chung quanh, nó cô lập hết, nó xuống, nó không đọc lệnh gì hết, nó rình cái bảng Khu Vực Đang Thi Công, Vô Phận Sự Miễn Vào, xong rồi nó đọc loa yêu cầu bà con tránh ra để nó đập phá. Sau đó nó tiến hành phá sạch khu chợ, đồ đạc của mình trong đó nó rình vớt ra ngoài. Hiện tại mọi người ở đây đã mất trắng”

Chị này cho biết thêm là hiện nay, hầu như bà con tiểu thương chợ Vĩnh Tân đã hoàn toàn tuyệt vọng bởi lực lượng công an, quân đội, dân phòng và xã hội đen đã bóp rập, đã phá bỏ khu chợ của bà con. Mặc dù bà con tiểu thương dùng lý lẽ, đệ đơn thưa kiện đã nhiều lần, thậm chí kiện ra tới trung ương nhưng vẫn không có đơn vị nào giải quyết. Bà con kiện vì đất khu chợ thực tế không phải là đất công mà là đất tư được hoán đổi trước đây.

Trước đây, ủy ban nhân dân xã xây dựng trụ sở, không có mặt bằng lý tưởng nên đã thương lượng với các gia đình ở đây để đổi thổ cư. Và các khu thổ cư trước đây của bà con tiểu thương được dùng để xây dựng trụ sở ủy ban xã bây giờ. Diện tích chợ chính là diện tích hoán đổi từ thổ cư sang trụ sở giữa ủy ban xã với các tiểu thương. Khi có diện tích mới, thấy thuận tiện, bà con đã tự thiết kế thành một khu chợ nhỏ và hoạt động đến bây giờ.

Dùng một cái, nhà cầm quyền huyện Vĩnh Cửu xây dựng chợ mới và bắt bà con phải giải tỏa khu chợ

cũ theo diện đất công. Trong khi đó, giấy tờ chủ quyền đất của một số gia đình vẫn chưa được cấp suốt nhiều năm nay. Đây là cái cớ để nhà cầm quyền xã và huyện lật lọng, nói ngược và đẩy người dân vào thế không lối thoát.

Chị này giải thích thêm rằng sở dĩ đời sống người dân càng ngày càng đau khổ và bất mãn bởi vấn đề đất đai, chỗ ở luôn là câu chuyện đau lòng. Nhà nước không những thiếu song phẳng với dân mà các chính sách của họ càng cho thấy ý đồ gian lận về chủ quyền đất đai đối với nhân dân. Với danh nghĩa đất của toàn dân, do nhà nước quản lý và mặc dù dân phải bỏ ra khoản tiền mua đất đắt gấp rưỡi giá cùng diện tích tại các nước khu vực, thậm chí tại Mỹ. Nhưng đổi lại, người mua đất chỉ có quyền sử dụng đất, chỉ có 1/3 quyền sở hữu thay vì có đầy đủ quyền chiếm hữu, sử dụng và định đoạt. Và để có sổ đỏ sử dụng đất, người mua cũng tốn nhiều khoản chi phí vô lý, nhiều khi.

Chị này chia sẻ thêm rằng hiện tại, câu chuyện đất đai tại VN đã đến giai đoạn hoại thư. Nó không những hoại thư về mặt diện tích, lợi ích nhóm xâm hại quyền lợi của người nông dân mà nó đã hoại thư ở cấp độ tinh thần, tư tưởng và đạo đức xã hội. Với chị, nhắc về chuyện đất đai tại VN, người nông dân chỉ có một trong hai đường để chọn, hoặc là chịu thiệt thòi, hoặc là đấu tranh cho đến cùng để cái đích có thể là ngôi tù, oan khiên chồng chất oan khiên. Thực sự, vấn đề đất đai tại VN là một bài ca buồn đối với người nông dân! ◆◆◆◆◆

Phía sau những cuộc đấu tranh giữ đất

.....Cát Linh RFA 01-12-2016.....

Phiên toà xử phúc thẩm bà Cấn Thị Thêu, người kiên quyết đấu tranh chống thu hồi đất bất công và đòi công lý ở Việt Nam, diễn ra ngày 30 tháng 11 với kết quả y án 20 tháng tù giam. Đây là phiên toà mà truyền thông xã hội gọi là ‘dân oan giữ đất’, còn toà án VN thì gọi là ‘bị cáo gây rối loạn trật tự công cộng’ theo luật Hình sự Việt Nam.

Lý do gì mà những bị cáo dân oan ấy chấp nhận đánh đổi tự do để giành lại? Lý do gì mà những người con của họ, là những thanh niên trẻ đã chọn hai chữ “dấn thân” để tiếp bước dù có phải chịu tù đầy?

Những người trong cuộc nói gì?

“Xuất phát từ tình cảm tình làng xóm, cũng như cảm thấy là cái trách nhiệm, với sức trai trẻ thì có sức nào thì cũng mong muốn đóng góp làm cái việc có ích cho xã hội.”

Đó là lời của Trịnh Bá Phương, con trai của người tù dân oan Cấn Thị Thêu vừa bị kêu y án sơ thẩm 20 tháng tù giam ngày 30 tháng 11 vừa qua.

Từ sợ ‘công an’

Cuộc đấu tranh của bà cùng người dân Dương Nội không những không dừng lại từ ngày bà bị bắt giữ vào năm 2014 vì chống lại nhà cầm quyền cưỡng chế đất, mà ngược lại, ngôi làng Dương Nội ở ngoại thành thủ đô Hà Nội đã trở thành 1 trong những câu chuyện tiêu biểu cho cuộc đấu tranh chống cường quyền.

Đặc biệt, là hai người con của bà, Trịnh Bá Phương, Trịnh Bá Tư từ những cậu bé tự nhận là ‘sợ công an’ nay đã trở thành người lên tiếng cho hơn 300 hộ gia đình người dân Dương Nội sau khi bà Cấn Thị Thêu bị bắt lần đầu vào năm 2014.

“Em vẫn còn nhớ cảm giác ngày nhỏ, em thấy công an đến nhà rất đông. Có lúc họ đậu xe ở hai đầu đường rất xa, đến để gây áp lực cho mẹ em. Anh em tụi em khi ấy còn nhỏ vẫn còn sợ công an lắm.”

Theo lời Bá Phương kể lại, từ lúc nhỏ, ba anh em của họ đã được bố mẹ hướng theo con đường ăn học. Bá Tư tốt nghiệp trường Đại

học thể dục thể thao Bắc Ninh chuyên về võ thuật Vovinam. Người em gái học Cao đẳng Điện lực. Riêng Bá Phương thì tự nhận mình thích hợp với việc kinh doanh, buôn bán.

Thành người tranh đấu

Từ những thanh niên với ước mơ và những đam mê hữu ích, khi nhìn thấy những bất công diễn ra với gia

đình, thôn làng của mình, họ đã không thể ngồi yên. Trịnh Bá Tư cho biết ngày 25-4-2014 là một bước ngoặt trong cuộc đời của anh.

“Ngày 25 tháng 4 là một bước ngoặt đối với em và gia đình em. Trong ngày 25-4-2014 họ đã sử dụng lượng công an, dân phòng, côn đồ bắt giữ người dân Dương Nội, đặc biệt là họ đánh đập mẹ em. Sau đó họ bỏ tù mẹ em. Rồi lại tiếp tục đánh đập gia đình em gồm anh trai em, em rể em và cả em nữa.

Với suy nghĩ của em thì em không thể nào chấp nhận để cho họ tự do đánh đập và bỏ tù người thân và bản thân em nữa. Em sẽ kiên quyết đấu tranh chống lại những sai trái, bất công của chế độ công sản này đến cùng.”

Trịnh Bá Phương thì tự nhận rằng ba anh em họ đã có rất nhiều thay đổi từ ngày bố mẹ đi tù. Khi tìm hiểu về con đường mà bố mẹ của họ đã chọn, về những người dân mà bố mẹ của họ đã đứng lên để bảo vệ, anh em của họ đã nhìn rõ hơn, thấu hiểu sâu hơn cuộc sống của người dân trong làng Dương Nội: “Sau khi bố mẹ em bị bắt thì em thấy trách nhiệm của người con thì không muốn để cho sự hy sinh của bố mẹ em, con đường của bố mẹ em bị dang dở, nên anh em chúng em cùng đứng lên để nối tiếp con đường của bố mẹ em. Mặc dù bố mẹ ở trong tù, thì anh em bọn em ở bên ngoài cố gắng làm tất cả để cho những sự hy sinh của bố mẹ không vô ích.”

“Cá nhân em thì có suy nghĩ là những người dân oan như người dân ở Dương Nội rất khổ cực. Cuộc sống của họ vô cùng khó khăn, lâm vào cảnh bị đất do sự tàn bạo của nhà cầm quyền gây cho người dân, đã cướp bóc hết nguồn sống của người dân cũng như cướp đi cả tương lai của con em người dân Dương Nội.”

Nếu phía Bắc có anh em họ Trịnh thì miền Nam có em Nguyễn Mai Trung Tuấn ở thị trấn Thanh Hoá, huyện Thanh Hoá, Long An cũng đồng cảnh ngộ. Ngày 24-11-2015, khi những thanh niên cùng lứa tuổi mới lớn đang trong tâm trạng háo hức đón chờ năm mới, thì

Nguyễn Mai Trung Tuấn chỉ có một ước mơ đơn giản: “Con muốn được trở về nhà để tiếp tục đi chăn vịt, lấy tiền nuôi em ăn học.”

Nguyễn Mai Trung Tuấn, mới 15 tuổi đã phải chịu bản án 4 năm 6 tháng tù giam vì tội “cố ý gây thương tích”. Cậu bé, ở cái tuổi ‘ăn chưa no, lo chưa tới’ bị cho là phạm tội trước toà vì có hành vi ‘chống lại đoàn cưỡng chế’, để bảo vệ quyền tài sản hợp pháp của gia đình khi bị cưỡng chế.

Cô em gái 8 tuổi của “tội phạm bắt cóc dĩ” Ng. Mai Trung Tuấn là Thảo Ly trả lời những người quan tâm đến vụ án của anh mình rằng: “Mình không có tội, mình không được nhận tội, bởi vì việc làm đó là bảo vệ quyền lợi hợp pháp cho gia đình mình, chứ mình không làm cái gì sai cả. Nếu tòa vẫn kết tội anh hai thì em nghĩ đó là họ (Tòa án) ép, họ xử không đúng luật.”

‘Sống cho có ý nghĩa’

Trịnh Bá Phương, Trịnh Bá Tư, hay anh em Nguyễn Mai Trung Tuấn hoàn toàn có quyền im lặng trước hành vi của nhà cầm quyền, nghĩa là chấp nhận sự bồi thường đôi lấy mảnh đất của họ để có cuộc sống yên bình. Nếu như thế, Trịnh Bá Tư có thể sẽ trở thành một võ sư Vovinam tài ba? Trịnh Bá Phương có thể là một nhà kinh doanh như anh mong muốn? Hay cậu bé Nguyễn Mai Trung Tuấn sẽ tiếp tục những tháng ngày bình yên bên đàn vịt của mình?

Tất cả sẽ không khó khăn như cuộc sống hiện tại mà Trịnh Bá Phương kể lại cho chúng tôi: “Từ năm 2014, sau khi ba mẹ ở tù thì ba anh em của em làm các công việc đồng áng, trồng các loại cây ăn quả và bán thêm 1 số loại của đồng để kiếm thêm thu nhập tự mưu sinh cuộc sống và cũng là lo tiếp tế cho ba mẹ đang ở trong chốn lao tù.”

Và bà Cấn Thị Thêu cũng không phải lau những giọt nước mắt khi nghe luật sư biện hộ nhắc đến con trai của mình: “Luật sư Ngô Tuấn có vào gặp mẹ em cùng với luật sư Lê Luân, có nói về tương lai của anh em bọn em như vậy... mẹ em đã gạt những giọt nước mắt, mẹ em rất thấu hiểu là ba anh em tụi em gặp

rất nhiều trở ngại về tương lai. Tuy nhiên đó là cảm xúc của 1 người mẹ. Quan điểm của mẹ em đã xác định là cuộc đấu tranh này không phải là đấu tranh với 1 hệ thống cường quyền cướp bóc, nó như 1 tổ chức mafia, nó có thể ám sát, thủ tiêu. Nó có thể gây cho mẹ em những sự khắc nghiệt nhất, cho cả những người con. Nhưng mẹ em chấp nhận. Từ nhỏ mẹ em luôn dạy cho anh em tụi em là sống ở đời cho có ý nghĩa. Và nếu như phải chết thì phải chọn cái chết có ý nghĩa nhất.”

Những lời chia sẻ của người trong cuộc cho thấy rằng, có phải nếu những câu chuyện buồn về đất vẫn còn diễn ra ở Việt Nam thì sẽ có thêm nhiều Trịnh Bá Phương, Trịnh Bá Tư, hay Nguyễn Mai Trung Tuấn? Những người đấu tranh không phải chỉ riêng cho giá trị của mảnh đất thân yêu của họ, mà vì cho sự công lý có vẻ vẫn còn rất xa vời.

BÀ CẤN THỊ THÊU BỊ CHUYỂN TRẠI RFA, 2016-12-13

Bà Cấn Thị Thêu, nữ tù nhân lương tâm được biết đến về sự kiên quyết trong hoạt động giữ đất tại làng Dương Nội, Hà Đông- Hà Nội và lên tiếng đấu tranh cho công bằng xã hội, sau khi bị tòa phúc phẩm giữ nguyên mức án 20 tháng tù vừa bị chuyển đến trại giam Gia Trung ở tỉnh Gia Lai ở Tây Nguyên. Con trai bà Thêu hôm nay cho Đài Á Châu Tự Do biết về tin này như sau:

Hôm 11 tháng 12, sau khi đáp xuống sân bay Pleiku thì mẹ tôi có điện về và thông báo rằng trại giam Hòa Lò và an ninh đã áp giải mẹ tôi đến sân bay Pleiku và tiếp tục chuyển đến trại giam Gia Trung ở Gia Lai cách Pleiku 50 cây số.

Việc chuyển trại xa như thế này gia đình tôi rất vất vả. Hiện tại tôi vừa đáp xuống sân bay Pleiku và đang tìm chỗ nào đấy nghỉ qua đêm ở đây để sáng mai lại bắt xe đò đến trại giam khoảng 50 cây số. Tôi được biết có một vài anh chị cô bác ở Sài Gòn sáng mai cũng sẽ đến trại giam động viên gia đình và mẹ tôi mặc dù mọi người đều biết là chỉ có mình tôi duy nhất được phép vào thăm mẹ tôi mà thôi.

Cuối tháng 11 vừa qua, tòa phúc thẩm Hà Nội y án mức 20 tháng tù mà tòa sơ thẩm tuyên cho bà Thêu hồi tháng 9 với cáo buộc ‘gây rối trật tự công cộng’. Trước đó bà từng bị bắt vào tháng tư năm 2014, sau đó bị tuyên án 15 tháng tù với cáo buộc ‘chống người thi hành công vụ’.

Hơn 400 học sinh trường tiểu học Cồn Sẻ nghỉ học và biểu tình

.....*Huyền Trang GNSP 05-12-2016*.....

Sáng nay, các bậc phụ huynh của hơn 400 học sinh trường tiểu học Cồn Sẻ đã cho các em nghỉ học và biểu tình trước cổng trường, để phản đối tình trạng lạm thu và phẩm chất giáo dục của nhà trường kém suốt nhiều năm nay.

Nhiều băng rôn biểu ngữ viết trên giấy A4 được các em học sinh cầm và biểu tình trước cổng trường vào sáng ngày 05-12-2016 như: “25 năm quá đủ cho một ngôi trường. 25 năm quá đủ cho một kết sất”; “Yêu cầu Giáo dục và Đào tạo thị xã Ba Đồn thanh tra–thanh trừng sự gian dối của ông Nguyễn Minh Khai”...

Các bậc phụ huynh có con em học tại trường tiểu học này cho rằng, nhiều khoản chi phí như tu bổ cơ sở vật chất của trường, điện, nước, tiền trang trí lớp học, khoản thu ủng hộ bão lụt... được đóng hàng năm, nhưng các vật dụng trong lớp học và cơ sở vật chất của trường đã xuống cấp một cách trầm trọng nhiều năm nay, không được nhà trường quan tâm một cách thỏa đáng. Điều này khiến các bậc phụ huynh tình nghi nhà trường có dấu hiệu bòn rút tiền của cha mẹ học sinh –là những người dân nghèo– để trục lợi cá nhân.

Nhiều bậc phụ huynh phản ánh: phòng học của trường không đủ ánh sáng; quạt trần quá cũ và lâu năm không thể sử dụng vì có nguy cơ ảnh hưởng đến tính mạng cả thầy lẫn trò; nhiều phòng học không có quạt; nhà vệ sinh xuống cấp...

Điều đáng lưu ý, nhiều em học sinh đã học xong lớp 5 tại trường này nhưng vẫn chưa biết đọc, biết viết. Sự việc này đã được báo chí lề đảng phản ánh. Tuy nhiên, ngay sau đó, cũng trong hệ thống tuyên truyền của nhà cầm quyền là VTC, Dân Trí lại loan tin rằng “thông tin không chính xác về vụ học sinh không biết đọc, biết viết vẫn phải lên lớp” tại thị xã Ba Đồn, Quảng Bình.

Tình trạng nghỉ học của hơn 400 em học sinh có thể tiếp tục kéo dài nếu như Bộ Giáo dục không thực tâm điều tra, xác minh, làm rõ.

NGUYỄN NHÂN HƠN 400 HỌC SINH TRƯỜNG TIỂU HỌC CỒN SẺ NGHỈ HỌC
GNSP (06.12.2016)

Hơn 400 học sinh trường tiểu học Cồn Sẻ thuộc thị xã Ba Đồn, tỉnh Q.Bình tiếp tục nghỉ học bước sang ngày thứ hai vào hôm 06-12-2016.

Các bậc phụ huynh kiên quyết không cho con em đến trường nếu như Ủy ban Nhân dân thị xã Ba Đồn, Phòng Nội vụ thị xã Ba Đồn và Phòng Giáo dục thị xã Ba Đồn không giải quyết thỏa đáng những khiếu nại của phụ huynh.

Nhiều khoản thu khg cần thiết

Các khiếu nại đã được phụ huynh gửi đơn đến các cấp có thẩm quyền trước niên khóa 2016-2017, vào ngày 25-07-2016. Nội dung chính nhằm phản ánh tiến trình giáo dục của nhà trường không có phẩm chất, cũng như cần làm rõ và minh bạch các khoản thu –nhà trường yêu cầu học sinh đóng– được phụ huynh đánh giá là lạm thu suốt nhiều năm nay. Tuy nhiên, cho đến thời điểm này, các khiếu nại vẫn chưa được các cơ quan có thẩm quyền giải quyết.

Mỗi năm, mỗi em học sinh đóng chi phí học phí hơn 1 triệu đồng, trong đó có nhiều khoản thu được phụ huynh cho là không cần thiết, bao gồm: tiền điện và tiền nước 50.000 VNĐ/1 em; giấy thi 30.000 VNĐ/1 em; ủng hộ bão lụt 30.000 VNĐ/1 em; khuyến học của xã 10.000 VNĐ/1 em; quỹ phụ huynh 80.000 VNĐ/1 em; trang trí lớp học 50.000 VNĐ/1 em...

Một phụ huynh tên Hiệp có con em theo học tại trường tiểu học Cồn Sẻ phản ánh: “Có những khoản nó nằm ngoài luồng, không có trong quy định để nhà trường thu thêm như đóng tiền ngày 20 tháng 11, đóng tiền tết trung thu hằng năm, mỗi em 30 ngàn nhưng mỗi em chỉ nhận được ít bánh ít kẹo. Tôi nghĩ rằng ngày tết trung thu nếu như nhà trường có kinh phí thì tổ chức, hoặc các cơ quan đoàn thể nào cho quà các em thì tổ chức, còn ở đây lại thu tiền của học sinh để tổ chức cho học sinh.”

Cơ sở trường tiểu học Cồn Sẻ xuống cấp

Các bậc phụ huynh cũng cho biết, cơ sở vật chất của trường xuống cấp một cách trầm trọng nhiều năm nay, gây nguy hại đến tính mạng và sức khỏe của các em học sinh, nhưng không được nhà trường quan tâm. Ông Hiệp cho hay:

“Cơ sở vật chất càng ngày càng xuống cấp. Khu vệ sinh của các em không được đầu tư, rất bẩn thỉu và chưa có nơi nào bẩn như ở trường tiểu học Cồn Sẻ. Cửa làm bằng kính, bị vỡ nhưng không sửa chữa, trong khi đó ban giám hiệu nhà trường thu tiền hàng năm. Phòng ốc thiếu ánh

sáng, hệ thống làm mát. Trang thiết bị của trường, học sinh đều phải đóng tiền nhưng không đáp ứng được nhu cầu của các em.”

Một phụ huynh khác tên Kính cho biết thêm: “Nhất là vào mùa hè chẳng có quạt, có nước uống cho các em hằng ngày. Thầy hiệu trưởng, ông Nguyễn Minh Khai đã làm tại trường Cồn Sẻ hơn 25 năm nay, nhưng không có gì vượt trội so với các trường khác mà chất lượng giáo dục ngày càng sa sút. Nhiều em học không biết chữ nào, nhưng các thầy cô vẫn cho lên lớp nên chúng tôi không vừa lòng.”

Lên lớp theo “quy trình”

Ông Lưu có con em theo học tại trường tiểu học Cồn Sẻ tiếp lời: “Vào năm 2015, các bậc phụ huynh phải chung tiền mua quạt mới gắn vào phòng học cho các em học sinh, mua hai cái quạt mới. Những em học sinh ở đây học tại trường tiểu học Cồn Sẻ có học lực khá và giỏi nhưng khi lên cấp hai học trong xã thì lại là học sinh yếu và kém. Trình độ giáo dục của thầy cô ở trường này không đảm bảo chất lượng so với các trường khác.”

Nhiều học sinh theo học tại trường tiểu học Cồn Sẻ đã học xong lớp 5 nhưng vẫn chưa biết đọc, biết viết thông thạo như một em học sinh lớp 1 bình thường. Khi cha mẹ phát hiện ra trình độ học vấn thực của con em, họ đã đề nghị thầy hiệu trưởng cho các em ở lại học lớp 1 nhưng thầy cương quyết không cho và tự ý phê duyệt cho các em lên lớp theo đúng “quy trình”.

Giáo viên thiếu đức hạnh

Nhiều phụ huynh còn phản ánh rằng một vài thầy đã đứng trên bục giảng trong tình trạng say khướt, thậm chí có thầy đã bị đưa ra tòa vì mải mê cờ bạc và ăn cắp đồ của người dân. Ông Hiệp cho biết: “Nhiều thầy cô không đủ phẩm chất giảng dạy cho các em. Cách đây 3 năm, 2013, có một thầy giáo mê cờ bạc, ăn cắp đồ của người dân ở đây... nhưng trường vẫn bao che cho thầy ấy và vẫn cho thầy ấy dạy ở trường. Sau một thời gian phụ huynh học sinh làm đơn khiếu nại nhiều lần thì thầy được đưa đi chỗ khác, nhưng cũng lại rơi vào cờ bạc, trộm cắp nên bị ở tù. Có thầy giáo uống rượu, say xỉn và ngủ ngay trên bàn học của giáo viên...”

Đa số các bậc phụ huynh nơi đây mong rằng Phòng Giáo dục Ba Đồn hãy chuyển ông Ng. Minh Khai đã làm hiệu trưởng ở trường tiểu học Cồn Sẻ suốt 25 năm nay, thay đổi phương pháp giáo dục, tu bổ lại trường học để các em học sinh có thể tiến thân trong con đường học vấn.

Ông Hiệp mong muốn: “Một đất nước muốn đi lên thì người đứng đầu phải vì dân vì nước. Một gia đình muốn phát triển tốt, con cái ngoan hiền thì người làm cha làm mẹ phải gương mẫu. Học sinh của trường Cần Sẻ muốn phát triển tốt thì phải có một người lãnh đạo và ban giám hiệu nhà trường tốt. Nếu như sự giám sát của ban giám hiệu nhà trường đối với giáo viên lỏng lẻo thì chất lượng giảng dạy của thầy cô sẽ xuống cấp.”

Như GNSP đã loan tin, hơn 400 em học sinh thuộc trường tiểu học Cần Sẻ đồng loạt nghỉ học bắt đầu từ ngày hôm qua, ngày 05-12-2016. Và các em đã cầm băng rôn biểu ngữ ngay trước cổng trường. Ngay sau đó, thầy cô đi đến từng nhà em học sinh khuyên răn và mong các em quay trở lại trường học.

Tuy nhiên, các em chỉ được đến trường khi các khiếu nại của các phụ huynh được giải quyết một cách thỏa đáng. Ông Kính nói: “Trong thời gian các cháu nghỉ học, chúng tôi sẽ thuê giáo viên về dạy thêm cho các cháu. Nếu họ không trả lời với chúng tôi thì dân chúng tôi sẽ biểu tình trong những ngày tới.”

Người dân thuộc thị xã Ba Đồn, tỉnh Quảng Bình là nơi chịu ảnh hưởng trực tiếp từ vụ thảm họa ô nhiễm môi trường biển do nhân tai Formosa xả thải và cũng chịu nhiều ảnh hưởng lũ lụt do đập thủy điện gây ra.

Với những “tai nạn” liên tiếp xảy ra trong ngành giáo dục gần đây, từ việc các cô giáo đi “phục vụ” các quan ở nhà hàng đến ông bộ trưởng nói “ngọng”, đã đến lúc phải xem lại “tính chất” của nền giáo dục được quy định tại khoản 1 Điều 3 Luật Giáo dục: “Nền giáo dục Việt Nam là nền giáo dục xã hội chủ nghĩa có tính nhân dân, dân tộc, khoa học, hiện đại, lấy chủ nghĩa Mác-Lênin và tư tưởng Hồ Chí Minh làm nền tảng”!

**Formosa Hà Tĩnh.
Tôn Hoa Sen Cà
Ná. Cùng hợp
sức giết cá. Ngư
dân hết ra khơi.
Để Đông Hải biển
trời. Rơi vào tay
Tàu cộng !!!**

Dân chặn cầu Bến Thủy. Của dân trả lại cho dân

.....J.B. Nguyễn Hữu Vinh 03-12-2016.....

Sáng nay, người dân Hà Tĩnh và Nghệ An đã đồng loạt chặn xe đường qua cầu Bến Thủy để phản đối việc Trạm thu phí này đã lạm dụng việc thu phí, ép buộc oan uổng người dân biết bao năm nay. Hàng loạt xe ô tô và người dân đã chặn đường qua trạm này, căng băng rôn khẩu hiệu phản đối việc lạm thu và sự bất hợp lý đồ xuống đầu họ bao nhiêu năm nay. Nhiều xe cộ đã đồng loạt dừng trước Trạm và căng băng rôn kêu cứu tới các cơ quan chức năng.

Đồng đạo người dân đã ủng hộ việc này và cho biết từ nay sẽ tiếp tục phản đối cho đến khi những yêu cầu của họ được đáp ứng. Nhà cầm quyền tiếp tục sử dụng con bài: giải tán, hứa hẹn giải quyết và đe dọa “sẽ xử lý kẻ gây mất trật tự giao thông”.

Vì đâu nên nổi

Dự án BOT do Tổng công ty Công trình giao thông 4 (Cienco 4) làm chủ đầu tư, gồm: Tuyến tránh TP Vinh; dự án nâng cấp, mở rộng quốc lộ (QL) 1A đoạn nam cầu Bến Thủy đến đường tránh TP Hà Tĩnh. Tuy nhiên, những người dân không hề sử dụng những đoạn đường này vẫn cứ phải nộp tiền đều đều mỗi lượt qua cầu.

Những người dân ở Nghi Xuân, làm việc ở Thành phố Vinh hoặc người dân TP Vinh đi Nghi Xuân, chỉ đi qua cầu Bến Thủy đều phải bị móc túi đều đều hàng ngày. Mức thu phí của trạm này thuộc một trong những mức cao nhất của các Trạm ở Miền Bắc, với mức thu hiện nay là 45.000 đồng/lượt xe 4 chỗ. Một người dân làm việc ở Vinh, nhà ở Nghi Xuân, chỉ qua bên kia cầu Bến Thủy đi làm hàng ngày mỗi tháng mất 4.680.000 đồng tiền khi qua trạm này.

Điều này gây nhức nhối cho bao người dân ở đây và thể hiện rõ ràng sự chèn ép dân từ phía nhà đầu tư được sự hợp sức của nhà cầm quyền. Dù báo chí đã nhiều lần chỉ ra sự bất cập này, dân đã nhiều lần phản ứng bằng đơn từ, kiến nghị... nhưng tất cả đều bị bỏ ngoài tai.

Và chuyện phải đến đã đến, sáng nay 3-12-2016, người dân đã không thể im lặng, họ đồng loạt phản ứng.

Việc những công ty, cá nhân... các nhóm lợi ích núp dưới bóng danh nghĩa nhà nước để vơ vét của người dân trái lẽ thường, trái luật pháp và ép buộc người dân đến mức kiệt cùng là một thảm họa xã hội đã và đang xảy ra khắp nơi.

Gần đây, các dự án giao thông BOT đã lạm dụng điều này. Những thành phố lớn như Hà Nội, các dự án

BOT đã bao vây mọi đường vào, ngõ ra của thành phố. Bất cứ người dân nào ra khỏi thành phố đều bị móc túi. Thậm chí cả những con đường được đầu tư bằng tiền ngân sách nhà nước, tức là tiền thuế của người dân. Đoạn đường Bắc Thăng Long-Nội Bài là một ví dụ, Trạm thu phí mấy chục năm nay vẫn cứ nghiêm nhiên tồn tại dù người dân đã kêu tham thấu cả trời xanh. Một số đường cũ được đầu tư bằng vốn ngân sách, nay các tập đoàn tư nhân, của những nhóm lợi ích chỉ cần đầu tư ít tiền sửa sang lại, rải lại mặt bằng và... thu phí. Đoạn đường Pháp Vân - Cầu Giẽ đã và đang là một ví dụ điển hình.

Khắp nơi từ Nam ra Bắc, các trạm thu phí bất chấp những quy định, luật lệ cũng như những điều mà lẽ thường người dân ai cũng biết: Không ai phải trả tiền cho những dịch vụ mà họ không hề sử dụng.

Một điều mà nhà nước không bao giờ nói đến, người dân ai cũng biết nhưng cứ chấp nhận như một nạn cướp bóc không thể thay đổi, đó là Phí giao thông. Ai cũng biết rằng: phí giao thông đường bộ, đường thủy đã được nhà nước tận dụng bằng mọi cơ hội mà người dân không thể thoát.

Phí giao thông được đưa vào xăng dầu bán cho người dân, dù đã có nhiều nhà phân tích rằng như vậy không hợp lý, bởi có những người sử dụng xăng dầu cho máy móc hoạt động mà không hề tham gia giao thông. Nhưng điều đó không được quan tâm. Phí giao thông bị chặn bắt mua ngay khi đăng kiểm xe ô tô, dù lưu thông hay không trên đường, thì đến mỗi kỳ đăng kiểm, xe ô tô vẫn cứ phải mua phí đường bộ.

Phí giao thông lại được thu từng chặng trên mỗi đoạn đường đi mà nhà nước đã giao cho các dự án BOT... Mà những dự án này số tiền đầu tư ra sao, thu nhập thế nào từ đồng tiền người dân... tất cả chỉ có những nhà đầu tư và những người quản lý của họ biết. Thậm chí còn cãi nhau loạn xạ ngẫu về số liệu vì lẽ ra thu 5 năm thì được thu 10 năm...

Tất cả vào đầu người dân chịu, những người dân đã không còn cách nào khác là cứ tiếp tục bị lột bằng những chiêu trò này. Nhưng, con giun xéo lắm cũng quắn. Rồi sẽ đến ngày không thể quắn hơn nữa.

Và chuyện gì đến sẽ phải đến.

